

MÜJDE

Meryemoğlu Mesih
İsâ

Hâ-Mîm

Kur'an-ı Mecîd – MÜJDE isimli bu kitabı, (herhangi bir çıkarma veya ilâve yapmamak, kitap bütünlüğünü bozmamak, ticaretini yapmamak ve herhangi bir ücret almamak şartıyla) çoğaltabilir, dağıtabilir ve diğer dillere tercüme edebilirsiniz. Bu kitap telif hakları yasasına tabi değildir. Tercümelerin ve tefsirlerin manevi sorumluluğu ve mükafâtı yapanlara ve yaptıranlara aittir.

Fihrist

<u>Bölüm</u>	<u>Sayfa</u>	<u>Âyet sayısı</u>
Müjde	4	55
Mâide	9	245
Mesih	30	171
Allah	45	374
Beyyinât	77	279
Bel'am	101	57
İslam	106	31
Îman	109	28
Dua	112	21
Vasiyet	114	37
İlâhî	118	40
Kıyâmet	122	44
Dâvet	126	45
Bayram	130	21

MÜJDE
BİSMİLLAH – BİİZNİLLAH

1

Nüzûl ettim biiznillah.
Zuhûr ettim biiznillah.
Bismillah ve biiznillah,
Müjde'ye başlayagördüm.

2

Allah'tan gelen bu Kitap,
İnsanlığa eder hitap.
Kral fermânı bu Kitap;
“Ahd-i âhir zaman” gördüm.

3

Şu Müjde'yi okuyanlar,
Hak'tan olduğunu anlar.
Kral Mesih'i insanlar,
Kitabından tanır gördüm.

4

“Mesih değil bunu yazan”,
Diyemez insafi olan.
Mesih'i reddeden insan,
Mevlâ'yı reddeder gördüm.

5

Vahiy ile havâriiler,
Mesih'e şahitlik eder.
Geldi havâri resuller,
Mesih ile burda gördüm.

6

Hak güneşi doğdu şimdi.
Düğün bayram oldu şimdi.
Perdeleri kaldır şimdi,
Dedi Mevlâ, yazagördüm.

7

Gökten gelip göğe giden,
İncil benim, İsâ da ben!
Metris zindanında iken,
Mesih'i zindanda gördüm.

8

Yüzyıllardır beklenen,
Meryemoğlu Mesih gelen.
Herkes beklerken göklerden,
Ben anamdan doğagördüm.

9

Allah'tan gelip cihâna,
Allah'a gitmişim, ana.
“Göğe gitti” demek buna,
Âdet olmuş diye gördüm.

10

İncil, Kur'an böyle söyler,
“Mesih Allah'a gitti” der.
Allah'tan tekrar gelenler,
Anasına gelir gördüm.

11

Allah'tan Meryem'e gelen,
Ölerek Allah'a giden,
Allah'tan gelip yeniden,
Anasından doğmuş gördüm.

12

Mesih doğmuş da anneden,
Gizliyormuş fânî beden.
Havârilere de yeniden,
Analardan doğmuş gördüm.

13

Kıyâmetin alâmeti,
Allah'ın açık âyeti,
İnsanlığın hidâyeti,
Rûhulkudüs Mesih gördüm.

14

İki bin yıl önce zindan,
Olmuştu bana son mekân.
İki bin yıl sonra inan,
Mesih'i zindanda gördüm.

15

Dünya zindan, beden zindan.
Gayp bilinmez beş duyuyulan.
Nûra ğark olduğum zaman,
Mesih'i ben, bende gördüm.

16

O zindanda, bu zindanda;
Başladı yine zindanda.
"Delirmiş" diyor, zindanda,
Haham - hoca aynı gördüm.

17

Her nebîye zulmederler;
"Deli, kâfir, sahte" derler.
Âdetullah böyle, derler;
Dört Kitapta yazar gördüm.

18

O zindanda olan şeyler,
Destanlaşmış işkenceler!
Bu zindanda olan şeyler,
"Düğün - bayram" diyegördüm.

19

Yirmi asır önce güneş,
Kudüs'te doğmuştu, kardeş!
Şimdi yine aynı güneş,
İstanbul'da doğar gördüm.

20

Tevrat ve Mûsâ'ya îman,
Edip uymuştum o zaman!
Şimdi geldi âhir zaman,
Muhammed'e uyagördüm.

21

"Faraklit" gelecek diye,
Söylemişim havâriye.
İnanmaz Ahmed Nebî'ye,
Haham, papaz aynı gördüm.

22

"Benden alır, size söyler,
Beni tasdik, ta'ziz eyler",
Demedim mi be birader?
Vah eyvah vah diyegördüm.

23

Kur'an Mesih'in kitabı;
Rûhulkudüs'ün hitâbı!
Ahmed Nebî'yle Kitâb'ı,
Ben gönderdim diye gördüm.

24

Ölüleri diriltmesi,
Mesih'in bir mûcizesi.
Dirilip geldi hepsi,
Mesih ile burda gördüm.

25

Cümle enbiyâya gelen,
Cibrîl-ü Emîn'im ben!
Ölülere hayat veren,
Rûhulkudüs Mesih gördüm.

26

"Rûhullah, Kelimetullah,
Rûhulkudüs" diyor Allah!
Fânî bedene "Abdullah",
Diyor Allah - Kitap gördüm.

27

"Hızır, Rabbûnî, Muallim,
Cebrâil ve Burak" benim!
"İncil ve Mâide" benim,
Esmâmdandır diye gördüm.

28

Îsâ'yı haça gererler,
Hahamlar Mesih beklerler.
Hâlâ îman etmemişler,
Îsâ'ya, Ahmed'e gördüm.

29

"Enbiyânın cümlesinden,
Makâmım üstündür" diyen,
Meryemoğlu-Îsâ'yı ben,
Dirilip de gelmiş gördüm.

30

"Rûhulkudüs Mesih" benim!
Enbiyâya öğretmenim!
Anamdan doğarak geldim,
O zaman - bu zaman gördüm.

31

Asıl "İncil" Mesih, ana;
Gelir "Müjde" anlamına;
Mesih bekleyen insana,
Gören müjde verir gördüm.

32

Mesih, Allah'ın incili,
Cibrîl'i, vahyeden dili!
Enbiyâ, Mesih'in dili,
Râvisidir diye gördüm.

33

"Allah'ın elçisi" benim!
Âyetler benim sözlerim!
Tevrat, İncil, Kur'an benim,
Âyetlerim - sözüm gördüm!

34

Kitapları yazmadım ben;
Duyan yazdı resullerden.
Şimdi yazmamı isteyen,
Yüce Mevlâ diye gördüm.

35

“Müjde”, İncil’in Türkçesi;
Yani Mesih’in kendisi!
Geldi Cibrîl’in kendisi,
Kitabını yazar gördüm.

36

Fermânı yazdıran bana,
“Göklerin Kralı”, ana!
Kurban olsun yaradana,
Mesih yine diyegördüm.

37

Mesih, Mesih’in babası;
Anlamaz haham - hocası.
Rûhulkudüs’ün doğması,
Seçilmiş anneden gördüm.

38

“Rûhulkudüs’ten hâmile,
Kaldı” diyor, bak İncil’e!
Ve Rûhullah’tan hâmile,
Kaldı diyor Kur’an gördüm.

39

Meryem’e gelen Rûhullah;
Meryem’den doğan Rûhullah!
Kendini ekmiş Rûhullah;
Kendini diriltmiş gördüm!

40

O zaman da, bu zaman da,
Vallahi iki anam da,
Rûhulkudüs’ten aldı da,
Mesih öyle doğdu gördüm.

41

Hem o zaman, hem bu zaman,
Gizledi beni yaradan!
Zamanı geldiği zaman,
Mesih îlân eder gördüm.

42

Kendisini ekmiş Cibrîl.
Baba da, Oğul da Cibrîl!
Allah’ın emriyle Cibrîl,
Kendini doğurmuş gördüm.

43

“Mesih’in babası Allah”,
Diyen yanar, yanar vallah!
“Sen mi dedin” diye Allah,
Mahşer günü sorar gördüm.

44

“Ben söylemedim bilirsin,
Kullar senin, sen bilirsin.
Dilersen azâb edersin,
Dilersen af” diyegördüm.

45

“Yıkın Beyt-i Mukaddes’i,
Üç günde yaparım yeni”,
Demiştim papaz efendi.
Bir gün bin yıl eder gördüm.

46

“Beyt-i Mukaddes” bedenim.
Gökten gelen Mesih benim.
Yeniden yaparım dedim,
Bedenimi burda gördüm!

47

İkinci binin sonunda,
Gökten geldim anama da,
Üçüncü binin başında,
Mesih burda diye gördüm.

48

O zamanda kuş diliyle,
Bu zamanda şu Müjde'yle,
Çırılçıplak îlân eyle,
Dedi Mevlâ bana gördüm.

49

Mesih ile havârilere,
Apaçık tebliğ ederler.
Resulleri reddedenler,
Allah'ı reddeder gördüm.

50

Allah şahit iken bana,
Vatikan kim olur, ana?
Kral yıkar, yıkar ana,
Şu dünyayı başa gördüm.

51

Mesih gönderirken sana,
Allah sormaz Vatikan'a,
Ezher'e, Hahambaşına,
O zaman - bu zaman gördüm.

52

Haham, papaz, hoca gelsin,
Kitabı benden öğrensin.
"Muallim" diyenler gelsin,
Tâlim etsin diyegördüm.

53

Nasibi olan gelecek,
Mesih'e îman edecek.
Nasipsizler ne edecek,
Mahşer günü diyegördüm.

54

Kıyâmete kadar bana
Îman eden her insana,
Cennet müjdesidir, ana;
Rûhulkudüs Mesih gördüm.

55

Mesih, Allah kelimesi;
Müjde, Mesih kelimesi;
Kelimenin kelimesi,
Mesih'i müjdeler gördüm.

56

Allah'tan Mesih'e Müjde.
Mesih'ten sizlere Müjde.
Bütün milletlere Müjde,
Biiznillah gider gördüm.

MÂİDE
BİSMİLLAH – BİİZNİLLAH

1

Gökten geldik de bu yere,
Soframızı kurduk yere.
Görünmez “abrasa, köre”,
Mesih yine diye gördüm.

2

Gayp gözü kör, kalp gözü kör!
“Yâ Rab” dedim, ne yapsın kör?
“Mesih’ime gitsin de kör,
Göz istesin” diyor gördüm.

3

O zamanda - bu zamanda,
Göremez bakar, bakar da!
Yazar İncil’de, Kur’an’da,
Mesih gözü açar gördüm.

4

“Ekmeh ve abrası beri,
Eder Mesih” diyor, beri!
İncil - Kur’an mealleri,
Halkı kör ediyor gördüm.

5

Gayp gözü hiç görmeyenler,
“Anadan doğma kör”dürler!
Yarım yamalak görenler,
“Alaca hastası” gördüm.

6

Havâri gözüyle bakan,
Veya Müjde’yi okuyan,
Nasibi varsa Allah’tan,
Biiznillah görür gördüm.

7

Allah’ın nûru Mesih’ten,
Geliyor Rûhulkudüs’ten!
Işığı Mesih’ten gelen,
Beş duyuyla görür gördüm.

8

Gökten gelen sofram benim;
“Mâide” nurdan bedenim!
Semâdan nüzûl eyledim,
O zaman - bu zaman gördüm.

9

Allah’ın ilmi Mesih’ten,
Geliyor Rûhulkudüs’ten!
Enbiyâ, evliyâ benden,
İlm-i ledün alır gördüm.

10

Aynı anda pek çok yerde,
Cibrîl beşer bedeninde,
İşini yapıp gider de,
İnsanlar fark etmez gördüm.

11

Bir beşer olarak geldim,
Muhammed'e tâlim ettim!
"Cibrîl" dedikleri benim;
Sahâbe fark etmez gördüm.

12

Bir beşer olarak geldim,
Ledün ilmini öğrettim!
"Hızır" dedikleri benim;
Mûsâ da fark etmez gördüm.

13

Hızır Mûsâ'yı kızdırdı;
Yolda canından bezdirdi.
Ahmed Nûr'da şok geçirdi,
İntihâra kalkar gördüm!

14

Geldi yakışıklı adam,
Feryâd etti Meryem Ana'm!
Şayet iyi bir adamsan,
Dokunma der bana, gördüm.

15

Mesih'in bir ismi Müjde.
Diğer bir ismi Mâide.
Meryem'e gelen Mâide,
Rûhulkudüs Mesih gördüm.

16

"Gökten gelen sofraya benim.
Gökten gelen ölmez" dedim.
"Gider yine gelir" dedim,
İncil'de apaçık gördüm.

17

Gökten geleni bilersen,
Gideni de bilersin sen!
Yine gökten beklersin sen,
Mâide'yi diye gördüm.

18

Gökten gelmedi ki beden,
Bedeniyle gitti desen!
Bedeni gökten bekleyen,
Kördür, kördür, kördür gördüm.

19

Fânî beden göğe gitmez!
Fânî beden gökten gelmez!
Rûhulkudüs nüzûl eder,
Fânî beden doğar gördüm!

20

Bir beşer olarak geldim;
Dedeme, anneme indim!
Onlara temessül ettim,
O zaman - bu zaman gördüm.

21

İshak ve Yahya Peygamber,
Mucize çocuktur derler.
Rûhulkudüs gelir, eker;
Seçilmiş anneye gördüm.

22

"Nasıl olur bu" diyenler,
Anasına sorsun beyler!
Tevrat, İncil, Kur'an söyler,
Bunları apaçık gördüm.

23

Değişiyor fânî beden,
Sahipleri fark etmeden!
O zaman tohumu eken,
Bu zaman da ekmiş gördüm.

24

Çocuk sorunca anneler,
“Melekler getirdi” derler!
Leylek getirdi diyenler,
Gaybı bilmez diye gördüm!

25

Mehdî’yle Mesih görüştü;
Akminâre’de buluştu!
Baba, oğluna kavuştu,
Bir kutsal kâsede gördüm.

26

Da Vinci çözdü şifreyi;
Resmetti kutsal kâseyi!
“Bırak gökten beklemeyi,
Kâseye bak” diyor gördüm!

27

Havârilere her biri,
Allah’ın bir peygamberi!
Mesih hepisini ekti,
Mesih’le doğdular gördüm.

28

Kimliğini açıklayan,
Dışlanır, taşlanır inan.
Uyarır onları Kur’an,
“Recmederler” diyor gördüm.

29

Dünya bir gün gibi, ana.
Akşam vakti geldim sana!
“Son akşam yemeği”, ana,
Rûhulkudüs Mesih gördüm.

30

Meryem’in ferici Kur’an’da,
Neden zikredilir, ana?
“Mucize hurma” kim, ana,
Meyvesi kim diyegördüm.

31

Yaş hurma gibi rahminden,
Doğup da yerlere düşen,
O hurma gelmişti gökten.
Kur’an doğru söyler gördüm.

32

Soy ağacı derler buna;
Çocuğu benzer dalına!
İnsanın meyvesi, ana,
Evlâdıdır diye gördüm.

33

“Meryem’in nebâtı Hasan”,
Diyor Kur’an’da yaradan!
Îsâ’ya Hasan der Kur’an;
Gaybı ihbar eder, gördüm.

34

Gökten gelip göğe giden,
Annesine geldi gökten!
Nüzûl etti de yeniden,
Üm’den çıktı diye gördüm.

35

Beşikte konuşan bebek,
Ehline konuştu tek tek!
Ana rahminde o bebek,
Meryem'le konuşur gördüm.

36

Herkese konuşsa bebek,
Bir tek kâfir kalmaz, bir tek!
Bilmesi gereken tek tek,
Bebekten öğrenir gördüm.

37

“Beşikte ve yaşlılıkta
Konuşur” diyor Kur'an'da!
İlâhî medya yayında,
Mesih'i bildirir gördüm!

38

O zamanda - bu zamanda,
“İlâhî medya” yayında.
Rabb'in elinde kumanda,
Dilediği görür gördüm.

39

Enbiyâ - Evliyâ ile,
Vahiy ile, ilham ile,
Ve hattâ rüyâyla bile,
Konuşturur Mevlâ gördüm.

40

Allah'ın konuşan dili,
Sözü, kelâmı, Cibrîl'i,
Rûhu, nûru ve kandili,
Rûhulkudüs Mesih gördüm.

41

Görünen Hızır bir perde;
Görünmeyeni içerde!
Mesih kaldı ara yerde,
Asıl Hızır Allah gördüm.

42

Kelimesi ile Allah,
Tüm işleri yapar vallah.
Mesih'e “Kelimetullah”,
Diyor şu Kur'an'da gördüm.

43

“Göklerin Kralı” Allah.
Mesih Îsâ da Rûhullah.
Oğluna devretmiş vallah,
Tüm yetkiyi Kral, gördüm.

44

Kendini övüyor sanma;
Övmüş beni yüce Mevlâ.
Ölmeyen bedenim var ya,
İşte onu bende gördüm.

45

Allah - Mesih ilişkisi,
Kral - Vâris ilişkisi!
Mesih'in “Baba” demesi,
Îzâh için diye gördüm.

46

Mesih, Mesih'in babası;
Anlamaz Râsim babası.
Meryem Ana cennet hası,
O dahî anlamaz gördüm.

47

Önceki fitnessi baba.
Şimdiki fitnessi baba.
İnanmaz olsa da baba,
Olmasa da, bunlar gördüm.

48

Allah kendi gibi sanan,
Meryem'i "karısı" sanan,
Mesih'i de "oğlu" sanan,
Yanar vallah, yanar gördüm.

49

"Mesih" demiş Allah niye?
"Baba"lık yapıyor diye!
Vallah mahrem ilişkiye,
Meshetmek der Kur'an gördüm.

50

Gece arz olunan atlar,
Belkıs gibi sâfinâtlar.
Kuş diliyle anlatırlar,
Mahremi âyetler gördüm.

51

Cümle enbiyâyı eken,
Rûhulkudüs Mesih zâten.
Ölüler dirilmez zâten,
Meshetmeden diye gördüm.

52

Rûhulkudüs'ten hâmile,
Kaldı diyor bak İncil'e!
Karıştırmış Allah ile,
Kutsal Ruh'u, Pavlus gördüm!

53

Rûhullah kendini ekmiş;
Kendi kendini diriltmiş.
Hem "Baba", hem "Oğul" imiş
Rûhulkudüs Mesih gördüm.

54

Oğul haçta kurban olmuş,
Beden ölmüş toprak olmuş,
Rûhulkudüs göğe gitmiş,
"Baba" zâten oymuş gördüm.

55

Bir dağda kazdık bir mezar.
İsâ o mezarda yatar!
Boş mezarda havâriiler,
Yahudi'ler şaşkın gördüm.

56

Libâsım gibi bedenim,
Çıkarıp da göğe gittim.
"Vefattan sonra ref ettim",
Diyor Allah - Kur'an gördüm.

57

Üçüncü gün havâriiler,
Mesih'i diri gördüler.
Gördü, sadece resuller;
O görme "mucize" gördüm.

58

Gökten gelen göğe gitti;
Havâri şahitlik etti.
"Kefeni mezarda" dedi;
Sırrı bilmeyenler gördüm.

59

“Mesih Allah, ben peygamber”,
Diye Pavlus vaaz eder!
Kilise Pavlus’u sever,
“Kutsal tezgâh” doğar gördüm.

60

Kiliselere, Mesih der;
Mesih’i, istismar eder.
Şeytan evine dönmüşler,
Mukaddes mâbedler gördüm.

61

“Kutsal tezgâhları yıkar,
Mesih” diye vaaz yapar!
Kutsal tezgâhlar kurarlar,
Her zaman “Bel’am’lar” gördüm!

62

Aklı ile tefsir yapar;
Okuyanı kâfir yapar.
İslam’ı dahî bozmuşlar,
Bu Bel’am’lar diye gördüm.

63

Vârisleri taşlamışlar;
Havâriyi dışlamışlar.
Da Vinci’yi sevmiyorlar,
Hakkı söyler diye gördüm.

64

“Dünyanın akşamı”, sonu!
Gökten bekliyorlar O’nu!
“Son akşam yemeği” bunu,
Anlatıyor Mesih gördüm.

65

“Tekrar bizi diriltmeye,
Mâide’yi indirmeye,
Rabb’in gücü var mı” diye,
Havâri soruyor gördüm.

66

“Son akşam yemeği benim,
Kıyâmet vakti gelirim,
Sizleri de diriltirim,
Buluşuruz” diyegördüm.

67

Kadın erkek hep birlikte,
O “Son Akşam Yemeği”nde,
Ağladık, dua ettik de,
Vedalaştık diye gördüm.

68

Mesih gelmeden göklerden,
Sofra gelir mi göklerden?
O zaman Mesih’ten yiyen,
Bu zaman da ister gördüm.

69

Alâmet ve âyetimiz,
Gökten gelen Mâide’miz!
“Enzil aleynâ” demişiz,
Sofra duamızda gördüm!

70

“Mâide nüzûl edecek,
Mesih tekrar dirilecek,
Havâri de yiyecek”,
Diyor Kur’an diyegördüm.

71

“Nüzûl etti” demiyor bak,
“Nüzûl edecek” diyor Hak!
Akla göre tefsir yapmak,
Şeytan işi diye gördüm.

72

Elleriyle yazıyorlar;
“Allah’ın sözü” diyorlar;
Şu tefsirler, şu mealler,
Şeytanların sözü gördüm!

73

Niye demişler niye,
“Hidâyet Allah’tan” diye!
“Kitap yüklü eşşek” diye,
Cennete sokmazlar gördüm.

74

O zamanki gibi, ana,
Doğup geldim bu cihâna!
“Anadan doğma kör”, ana,
Din adamı diye gördüm.

75

Âl-i İmran ve Mâide,
Kehf sûresi ve Meryem’de,
Pek çok Kur’an âyetinde,
Bu sırlar apaçık gördüm.

76

Mâide göklerden gelmiş,
Meryem Ana’da gizlenmiş.
Beyt-i Mukaddes yapılmış,
Anamın rahminde gördüm.

77

Zekeriyya huzûruna,
Varır secde eder O’na!
Mihrâb gibi Meryem Ana,
Zekeriyya tapar gördüm!

78

Mecnûnun mevlâsı Leylâ;
Kâbesi - mihrâbı Leylâ.
Leylâ’dan yedirir Mevlâ,
Mecnûn kula diye gördüm!

79

Âdem’de ne gördüler de,
Melekler ettiler secde?
Allah’ı gördü Âdem’de,
Melek O’na tapar gördüm.

80

Meryem’den yiyip içiyor;
İçip kendinden geçiyor!
Önünde secde yapıyor,
Zekeriyya şaşkın gördüm.

81

“Nerden geliyor bu sana,
Söyle Allah’ın aşkına”.
Söyleyince Meryem Ana,
Zekeriyya şokta gördüm.

82

“Ben de istiyorum” dedi,
Allah’a dualar etti.
Duası kabul edildi;
Karısı hâmile gördüm.

83

Elizabeth'e ekildi,
Mucize çocuk denildi.
Rûhulkudüs'le ekildi,
Yahya Nebî yolda gördüm.

84

Zekeriyya kefil oldu;
Meryem'i hâmile buldu.
Sır mahreme ifşa oldu,
Zekeriyya zorda gördüm.

85

O zamanda - bu zamanda,
Firavundan koruyor da,
Gizliyor Mesih'i orda,
Burda, yüce Mevlâ gördüm.

86

Meryem Yûsuf'la yollarda;
O dağlarda, o çöllerde;
"Keşke ölüp gitsem" der de,
Kanlı yaşlar döker gördüm.

87

Doğum sancısı başladı;
Meryem feryâda başladı.
Yûsuf Baba'yla yalnızdı,
Koyun ağılında gördüm.

88

Altından geldi vahyi de,
Şaşırdı Meryem vâlîde.
Rûhulkudüs rahminde de,
Doğumu öğretir gördüm.

89

Gökten gelip mehazına,
Düşmüştüm ya, Meryem Ana;
"Çek beni, al kucağına",
Diyor Rûhulkudüs gördüm.

90

O su arkına iyi bak;
Cebrâil doğuyor el-Hak;
Rûhulkudüs doğuyor bak,
Mukaddes Meryem'den gördüm.

91

Hahamlar gibi hocalar,
Mesih deyince bocalar.
Görmez, bilmez, anlamazlar,
İşlerine gelmez gördüm.

92

Her Nebî gibi doğunca,
Her Nebî gibi ölünce,
Öldü sanır haham, hoca;
Rûhulkudüs ölmez gördüm.

93

Gökten gelip göğe giden,
Rûhulkudüs Mesih zaten.
Ölmediğimi söyleyen
Âyet bunu söyler gördüm.

94

Gökten gelip göğe giden,
Rûhulkudüs annesinden,
Doğarak geldi göklerden,
O zaman - bu zaman gördüm.

95

Konuşur göklerde, yerde,
Anne rahminde, beşikte,
Yaşlılıkta diyor bir de,
Bak şu Kur'an sana, gördüm.

96

Ehlime vahiy yoluyla,
Herkesine insan diliyle,
Konuştum Rabb'in izniyle,
O zaman – bu zaman gördüm.

97

Rahminden geliyor Hurma;
Çek dalını Meryem durma.
Altında, serada Hurma;
Mâide doğuyor gördüm.

98

Altında su arkı varmış;
Doğum anında akarmış.
“Hurma ağacı” Meryem’miş,
Dalı da Mesih’miş gördüm.

99

Hâcer yalnız idi çölde;
Gözü yardımcıda, yolda;
İsmâil tepinir suda,
Rahminde - serada gördüm.

100

Hâcer, Hicirde doğurdu.
Doğum suyu akıyordu.
“Zem zem” diye ağlıyordu.
İsmâil doğuyor gördüm.

101

Gökten geldi vallahi de,
Meryem'den doğdu Mâide!
Göklerden aynı Mâide,
Gelip tekrar doğdu gördüm.

102

Meryem bir defa doğurdu.
Mesih bin defa doğurdu.
Yoruldu “Babam” yoruldu,
Bu sırlardan Mesih gördüm!

103

Allah'ın sofrası bu ya,
Topraktan gelir sofraya.
Ottan, etten oluyor ya,
Bedenler, sofralar gördüm.

104

Yağmur yağmasa göklerden,
Ne sofraya olur, ne beden.
Cümle mahlûkât hep birden,
Allah'ın sofrası gördüm.

105

Gökten sofraya, börek, çörek,
Meyve, balık, yufka, ekmek,
Ve hattâ şarap ve yemek,
Geldi sanır bunlar gördüm!

106

Söyletiyor bu sırları;
Kudurtuyor şeytanları;
Kestiriyor kurbanları,
O zaman - bu zaman gördüm.

107

Namus davası açtılar;
Zekeriyya'yı kestiler.
Kesik başını verdiler,
Yahya'nın Krala gördüm!

108

Can yemeği, can şarâbı,
Mesih içer kan şarâbı.
Şu içer zezem şarâbı,
Harâmî doğurur gördüm.

109

Harâmîler birleşirler,
Resullerimi keserler!
Türbesini yapar beyler,
Kutsal mezar satar gördüm!

110

Astı, kesti de ne oldu?
Kesen belasını buldu.
Resuller yeniden doğdu,
Mâide'yle burda gördüm.

111

Allah, Nebî, İslam satan,
Meryem - Mesih putu satan,
Doğurmuş Deccalı zâten,
Beden mâbedinde gördüm.

112

Hahamların havrasında,
Hristiyanın haçında,
Müslümanın Allah'ında,
Deccal gizli diye gördüm.

113

Söyledim bu sırrı sana,
Mevlâ izin verse bana.
Mehdî'yi - Mesih'i, ana,
Kör Deccal göremez gördüm.

114

Anne ayrı, babadan bir,
Cümle enbiyâ kardeşir.
Buna "İstifâ" denilir,
Âyât-ı Kur'an'da gördüm.

115

Ahmed, Ashâb-ı Kehf'tendi;
O da istifâ edildi.
Ondan Mustafa denildi,
Ahmed-i Muhtar'a gördüm.

116

"Âb-ı hayat" hayat suyu;
Rûhulkudüs Mesih soyu.
"Hayat ağacı ve suyu,
Benim" diyor Mesih gördüm.

117

Her mevsimde meyve veren,
Hayat ağacını gökten,
Getirip anneye eken,
Rûhulkudüs Mesih gördüm.

118

Anasından yer içer de,
Doğar anasından bir de,
Meyve verir her mevsimde,
O hayat ağacı gördüm.

119

“Kelime-i tayyibe”, ben!
“Şecere-i tayyibe”, ben!
O şecere doğar benden,
Ta ezelden beri gördüm.

120

Yemekle içmekle bitmez.
Artar sürekli, eksilmez.
Yiyen içen de farketmez,
Benden yediğini gördüm.

121

Hayat ağacı ve suyu,
Rûhulkudüs Mesih soyu.
“Gökten gelen sofrâ” deyu,
Yer içerler beni gördüm.

122

Bütün varlıklara hayat,
Mesih’ten geliyor, heyhât.
Ekmek şarap gibi, heyhât,
Ölümsüz bedenim gördüm.

123

Her gün yer içer de benden,
Hayat bulur beni yiyen.
“Son akşam yemeği” bundan,
Âyet oldu nâsa gördüm.

124

Âb-ı hayattan içenler,
Ebediyyen ölmez derler.
Gizlemiş Hızır Peygamber,
Suyunu, soyunda gördüm!

125

“Zemzem” mucize su imiş;
Vallahi cennetten gelmiş!
Rûhulkudüs’ün suyuymuş,
Şol cennetin soyu gördüm.

126

Hızır âsâsını sokar,
Şol cennetin suyu akar!
Zemzem kuyusundan doğar,
Bilcümle enbiyâ gördüm!

127

Balçıktan kuş yaparım ben;
Kafesine sokarım ben.
Beden kafesine giren,
O kuşlar enbiyâ gördüm.

128

Ben ki Îsâ Peygamber’im,
Ölüleri diriltirim!
Hepsinin babası benim,
Enbiyânın diye gördüm!

129

Önce yarattık bir dişi;
Ondan yaratıldı eşi.
Onlardan oldu çok kişi,
Diyor Kur’an nâsa gördüm.

130

Îsâ, Âdem’e benzermiş,
Havvâ, Meryem gibi yemiş!
Âdem Baba öyle gelmiş,
Cennetten dünyaya gördüm.

131

Mûsâ âsâsını sokar,
Tam on iki pınar çıkar!
Kâsedden kâseye akar,
O pınarlar diye gördüm!

132

Asıl âsâ, Mûsâ, Mûsâ,
“Yed-i beyzâ” elde âsâ!
Allah el vermese Mûsâ,
Sıradan bir çoban gördüm.

133

Mâide’ye “Man” demişler,
Mûsâ’yla çölde yemişler.
Peygamberlerden yiyenler,
Hepsi benden yemiş gördüm.

134

Gökten gelen bildircinlar,
Mesih’in kuşları onlar.
“Soğan - sarımsak” diyenler,
Sâmirî’nin soyu gördüm.

135

Kafes ölünce nebîler,
Biiznillah uçup gider.
Beden kafesinde gizler,
Allah enbiyâyı gördüm.

136

Sâmirî’yi baş yapmışlar,
Mûsâ’ya baş kaldırmışlar!
Dana gibi böğürmüşler,
Yahudiler orda gördüm.

137

“Cennetlik doğar Yahudi”,
Diyor Sâmirî efendi!
“Altından buzağı” kendi,
Nefsi, soyu - soyu gördüm.

138

“Kızıl Deniz” kabrin senin!
“Firavun” da nefsin senin!
Sen de boğulup gidersin,
Bir gün Firavunla gördüm.

139

Nebîye îman edenler,
Boğulmadan geçip gider.
Nebîye isyan edenler,
Cehenneme gider gördüm.

140

Firavuna uyan yanar;
Kabri cehenneme döner.
Kızıl Deniz mahşer - mahşer,
Cehennem kudurmuş gördüm.

141

İbret için piramitler,
Mumyalanmış o cesetler,
Çağdaş Firavunlar - leşler,
O zaman - bu zaman gördüm.

142

“Gökten gelen koç” İsmâil.
Kıskandı onu İsrâil!
Seçilmiş “benî-İsrâil”.
Kur’an doğru söyler gördüm.

143

“Yâkub’un soyundan gelen,
Enbiyâ” seçilmiş olan!
“Seçilmiş, Yahudi doğan”,
Diyen yalan söyler gördüm.

144

Simsiyah bir cariyeden,
Doğurdu Koç’u Hâcer’den!
Kendini bir şey zanneden,
“Köle soyu” diyor gördüm.

145

“Şecere-i tayyibe”, ben!
O şecere gelmiş benden!
Enbiyânın babası, ben;
Ümmetleri torun gördüm.

146

“Şecere-i habîse” de,
Şeytanın soyudur bir de!
Babasıyla cehennemde,
Onlar da buluşur gördüm.

147

Üç Kitapta da âyetler,
Yahudiye lânet eder.
Köle olarak görürler,
Tüm halkları onlar gördüm.

148

İbrâhim Nebî Yahudi,
Öyle mi Haham efendi?
Enbiyâyı astı, kesti;
Bir de cennet ister gördüm.

149

“Altından buzağı onlar,
Engerek soyu yılanlar!
Allah taştan oğul yapar,
Bire mel’un” diyegördüm.

150

Dâvud’un taşıdır Mesih;
Sapanından çıktı Mesih;
Deccalı yıkacak Mesih,
O sapan taşıdır gördüm.

151

Sapan taşı ordu bozar.
Ebâbil filleri ezer.
Uyanın ey Yahudiler,
Kral burda, diyegördüm.

152

“İstifâ” eyledi Allah,
Cümle enbiyâyı billah!
Mesih’e havâri vallah,
Bilcümle enbiyâ gördüm.

153

Ölüleri dirilttim de,
Öldürmedim ben herhâlde!
Havâriyer onlar işte,
O zaman - bu zaman gördüm.

154

“Allah’tan gelen sekîne”,
Girer topraktan bedene!
Kur’an cennet sâkinine,
“Sekîne” der diye gördüm.

155

Melekler getirmiş yine,
Her birini annesine!
Girmiş topraktan bedene,
Enbiyâ Mesih'le gördüm!

156

Hızır ekip, gömüp, gider;
Fark etmez baba - anneler!
Kendini bilmez resuller,
Hızır bildirmeden gördüm.

157

Ashâb-ı Kehf üç beş kişi;
Havâri on iki kişi;
Hepisi de erkek kişi,
Sanır körler diye gördüm.

158

“Uyandırdık” demiyor Hak,
“Ba'settik” diyor, iyi bak!
O uyku ölümdür, ahmak;
Ba'setmek diriltmek gördüm.

159

Vahiy gelince uyanır.
Hepsi birbirini tanır.
“Çoban” sürüsünü tanır,
“Sürü” çobanını gördüm.

160

Resulleri recmeder de,
Gökten ordu bekler bir de!
Ehl-i Kitap bunlar bir de,
Diyor bak Kur'an'da gördüm!

161

Uçup gider kuşlar burdan;
Açıklar gelen ardından.
Çok gür olacak der Kur'an,
Mesih'in ekini gördüm.

162

Rûhulkudüs ve melekler,
Kadir gecesi gelirler.
Gayp gözleri görmeyenler,
Gündüz gelse görmez gördüm.

163

Zinnur İbrâhim Mezarıcı,
Mesih'in hayat ağacı!
İmran gibiydi Mezarıcı,
Ashâb-ı Kehf'tendi gördüm.

164

“Ey Hârun'un kız kardeşi”,
Diyor âilesi, eşi!
“Miryam” Hârun'un kardeşi,
Meryem Ana olmuş gördüm.

165

“Mecdeli” Yahovet imiş;
Hârun'la tekrar dirilmiş!
Hârun benim vârisimmiş,
O zaman - bu zaman gördüm.

166

Musâ'nın da vekiliydi;
Başkaldırdı, dayak yedi;
Mesih'e isyan eyledi;
“Ben Mesih'im” diyor gördüm.

167

Şeytan girince içine,
Saptırır Hârun'u bile.
Mesih'lik taşıyor bir de
O zaman, bu zaman gördüm!

168

Muhammed şeytana uydu;
Lat, Menat, Uzza'yı övdü.
Şeytan ayeti okudu,
Üstelik namazda gördüm!

169

Hac suresi elli iki,
Nesh etti sapık ayeti!
Azarladı Muhammed'i
Rûhülküdü Mesih gördüm.

170

Mesih, Rûhülküdü - Cibril;
Vahyi söyleten Cebrail!
Enbiyâ'ya öğretmendir,
Rûhülküdü Mesih gördüm.

171

Keyfe mâ yeşâ konuşma;
Muhammed, şeytana uyma!
Ben ne dersem onu söyle,
Diyen Mesih burda gördüm!

172

Havâri, resul, peygamber;
Mesih'e itaat eder.
Pavlus gibi sapar gider;
Mesih'e uymayan gördüm.

173

Azil ettim Hârun'u ben,
Biiznillah varislikten.
Varis olmaz hiç kimseden,
Ruhullah Mesih'e gördüm.

174

Varis değil, vakıf olsun.
Ehl-i hizmet bir kul olsun.
Alan değil, veren olsun,
Tanrı'nın yolunda gördüm.

175

Mesih'in öğretisine
Uymayan, giden tersine;
Uymuş demektir nefesine,
Şeytan-ı lain'e gördüm!

176

Uyarıyorum şimdiden,
Resulleri, herkesi ben.
Pavlus'lar çıkar yeniden,
Saptırırlar sizi gördüm!

177

“İncil vaz'etme görevi,
Tanrı'dan bana verildi”,
Diyerek yalan söyledi;
Mesihlik taşıyor gördüm!

178

Hevâsına göre söyler,
Mektup yazar, İncil bu der!
İncil'in yerine geçer,
Pavlus'un mektubu gördüm!

179

İncil vaz'etme görevi,
Resullerime verildi!
Kutsal kitap incilleri,
Bunu söyler diyegördüm!

180

Mesih'in düşmanı Pavlus,
Mesihçilik oynuyormuş!
Resullere düşman olmuş,
Kör şeytana uymuş gördüm!

181

Şeytan âyetleri gibi,
Pavlusun sapık sözleri!
Faraklit, Ahmet Nebi'ydi,
Pavlus değil diyegördüm.

182

Mesih Allah, ben peygamber,
diye Pavlus vaaz eder!
Sapmış bizim kiliseler,
Mesih'e tapıyor gördüm!

183

Ya Rab, bu ne iştir ya Rab!
Harab oldum, harab, harab!
Rabb'e tapın dedim Ya Rab,
Deyu ben ağlayagördüm!

184

Uyanın ey kiliseler,
Tanrı'ya tap der İncil'ler!
Bunu size Mesih söyler,
İncil'de, Kur'an'da gördüm!

185

Yuhanna, Âdem Nebî'ydi;
Meryem emânet edildi!
Şimdi Âdem de dirildi,
Meryem ile burda gördüm.

186

Zekeriyya, Elizabeth,
Hanna, İmran ile elbet,
Dirilip geldi nihâyet,
Yahya bile burda gördüm.

187

Tisippora Mûsâ ile,
İbrâhim de Sâre ile,
Buluştular İsmâil'le,
Ashâb-ı Kehf burda gördüm.

188

Âsiye Firavun eşi;
Mûsâ büyötmekmiş işi.
Bu zamanda onun işi,
Mesih'e şahitlik gördüm.

189

"Arimatalı", havârim;
Nûh Peygamber'di, gizledim.
Zamanı gelince ektim;
Nûh, Muhammed olmuş gördüm.

190

Petrus, Dâvud Peygamber'di;
Rûhulkudüs'le ekildi;
"Hazreti Ali" denildi,
Ahmed zamanında gördüm.

191

Nûh tûfanı olup bitmiş,
Koca - karı fark etmemiş!
Asıl tûfan şimdi imiş;
Muhammed de burda gördüm.

192

Ali, Fatma ile geldi,
Âl-i Muhammed dirildi.
Âl-i İmran da dirildi,
Âl-i İbrâhim de gördüm.

193

Fâtımatüzzehra, Meryem;
Bizim Beytanyalı Meryem.
Ashâb-ı Kehf'tenmiş Meryem;
Batşeba'yımış diye gördüm.

194

“Dabbetü'l-arz” çıktı yerden,
Doğup çıktı annelerden!
Mağarası fânî beden,
Ashâb-ı Kehf'im in gördüm.

195

Resullerimi reddeden,
Damgalanır fark etmeden!
“Kâfir” damgasını yiyen,
İflâh olmaz diye gördüm.

196

Ehl-i Kitap'tan olanlar,
Kurtuluruz sanmasınlar!
Âhir zamanda insanlar,
Mesih'le kurtulur gördüm.

197

Şu Müjde hidâyet, ana,
Nasibi olan insana.
“Hikâye, masal” der buna,
Kör şeytanlar diye gördüm.

198

On sekiz bin âlemi ben,
Gördüm Mevlâ'nın gözüylen.
Var mı bu esrârı bilen,
Benden gayrı diyegördüm.

199

O zaman da, bu zaman da,
Dedem gördü doğmadan da.
Gizlediler o zaman da,
Bu zaman da sırrı gördüm.

200

Geçmiş anlatan haber,
Geleceği ihbâr eder.
Günü gelince peygamber,
Esrârı açıklar gördüm.

201

Harmana gelecek Mesih,
Diyor İncil'de çok fasih.
Dede harmanına Mesih,
Güpegündüz iner gördüm.

202

Daha ben yokken dünyada,
İbrâhim dedem harmanda,
Sırtüstü yatmış civan da,
Gökleri seyreder gördüm.

203

“Peri kızı sanki peri,
Saçlar topukta bir hûri,
Melek gibi gökten beri,
Geldi bana” derdi gördüm.

204

“Tam yanıma indi” derdi;
Mecnûn Leylâsına erdi.
Dedem “Mâide”den yedi,
O zaman - bu zaman gördüm.

205

Erkek göründü Meryem’e;
Dişi göründü dedeme.
Başka türlü yiyemez de,
Onun için diye gördüm.

206

Kes dilimi yâ Rab sustur;
Bu sırlar zâta mahsustur.
Ehline verilir destur,
Hem yer, hem de içer gördüm.

207

Söylesem bu sırrı sana,
Küfredersin yaradana!
“Fâhişe” dersin anama,
O zaman - bu zaman gördüm.

208

O şekilde beni gören,
Hem erkek, hem dişi gören,
Gökten geldiğimi gören,
Pek çok şahit burda gördüm.

209

Eşim, arkadaşım gördü;
Havârim, yoldaşım gördü;
Mesih olduğumu gördü,
Havârilere burda gördüm.

210

Gökten geldi Mâide de,
Dede ile verdi Müjde!
Anadan doğdu Mâide,
O zaman - bu zaman gördüm.

211

“Nasıl yedirecek bize,
Kendisini hepimize?”
Diye soruyorlar bize,
O zaman - bu zaman gördüm.

212

Yenilenden, içilenden,
Oluşuyor fânî beden!
Bâkî beden, Mâide’den,
Biiznillah olur gördüm.

213

Bende olan resullerde,
Devam edip gider bir de!
Resullerden yiyenler de,
Ebedî can bulur gördüm.

214

Enbiyâdan, evliyâdan,
Yer içersin fark etmeden!
Rûhulkudüs ikram eden,
Resullerden sana gördüm.

215

Yûsuf'tan yiyip içenler,
“Melekun Kerîm” bu derler!
“Kerîm melek”, Cibrîl beyler,
Yûsuf “kâse” diye gördüm.

216

Mâide'yi Cebrâil'den,
Yûsuf misâl yiyor yiyen!
Kurban olur fark etmeden,
Leylâsına mecnûn gördüm.

217

Aslında dâvet Allah'tan,
Kullar bilir Züleyhâ'dan!
Eli kesen fark etmeden,
O bıçak da “aşk”tır gördüm.

218

Allah'ın sofrası başka;
Kulları getirir aşka.
Herkesin kâsesi başka,
Kadehi de başka gördüm.

219

Îman aşktır, aşktır, ana;
Leylâ'dan gelir mecnûna!
Ümmî idi bir baksana,
Enbiyâ ve Ashâb gördüm.

220

Mecnûnun çölü içinde.
Leylâsı, “Mevlâ” gözünde!
Yemeği suyu içinde,
Şarâbı, gözyaşı gördüm.

221

Yemekle içmekle bitmez;
Artar vallahi eksilmez;
Yedikçe acıkır, doymaz;
İçtikçe de susar gördüm.

222

Mecnûnun secdesi başka;
Gerdeği, zifâfı başka.
Leylâ, mecnûnundan başka,
Kimseye görünmez gördüm.

223

“Herkes görse mah cemâlin,
Elsiz kalırdı ins-ü cin.
A Yûsuf'um perde niçin”,
Dedi Leylâ diye gördüm.

224

Mihrâb olmuş fânî beden;
Yiyen yemiş resullerden!
Âdem'e secdeler eden,
Melekleri sarhoş gördüm.

225

Âşığın seheri başka;
Ne zaman gelirse aşka!
Seni yakan her şey aşka,
Vesiledir diye gördüm.

226

Her göze görünse Leylâ,
Dünya dolardı mecnûnla.
Lâzım olmazdı akılla,
Din - îman da diye gördüm.

227

Çırılçıplak soyup yerler;
“Sihir - büyü” yaptı derler;
Yûsuf’tan yiyen dilberler;
Hepisi cennette gördüm.

228

Bizim Râhip - Râhibeler,
Asırlardır Mesih bekler.
Mesih’i görseydi onlar,
Başlarını keser gördüm.

229

“Cennetin meyvesi” Âdem;
Ne yapsın Havvâ vâlidem.
Havvâ’nın aşkıyla Âdem,
Cayır cayır yanar gördüm.

230

Anla yahu sarhoş bu ya;
Yiyip içti soya soya.
Çırılçıplak kaldılar ya,
Ne olduysa orda gördüm.

231

Gel de mecnûn olma şimdi;
Züleyhâ haksız mı imdi!
Gökten sofrayı gönderdi,
Havârilere sarhoş gördüm.

232

Züleyhâ, Yûsuf’tan yedi;
Yûsuf, Züleyhâ’dan yedi!
Sonunda îtiraf etti,
O da Âdem gibi gördüm

233

Belkıs’ın bacağı açık;
Muhammed Zeynep’e âşık.
Söylersem almaz yakışık,
Bir tek mü’min kalmaz gördüm.

234

“Doksan dokuz koyun” vardı;
O bir koyun cânânıydı!
Dâvud, Batşeba’ya yandı;
Ud çalıp ağlarken gördüm.

235

Dağlar, taşlar, uçan kuşlar,
Dâvud Nebî ile ağlar!
Vallahi Leylâ da ağlar,
Mecnûnuna yanar gördüm.

236

Sazdan yenir, sözden yenir;
Bir çift kara gözden yenir.
Mecnûn - Leylâ misâl yenir,
Ekmek - şarap misâl gördüm.

237

“Son akşam yemeği” âyet;
Semâdan gelen alâmet!
Kopmadan başa kıyâmet,
İnanan kurtulur gördüm.

238

“Nüzûl edecek Mâide”,
Diyor Allah âyetinde.
İnanmaya vâdi de,
Cehennemin dibi gördüm.

239

“Titanik batacak” diyen,
Mecnûn gibi sala binen,
Çölde Mâide’den yiyen,
Ölmez, uçup gider gördüm.

240

Mâide, gönül yemeği;
Mevlâ’nın nurdan yemeği.
Rûhulkudüs’ten yemeği,
Şarâbı Mevlâ’nın gördüm.

241

Allah’ın rûhuyla dolmak;
Aşk ile sarhoş olmak.
Mecnûn gibi âşık olmak,
Mesih’e - Mevlâ’ya gördüm.

242

On sekiz bin yıllık yoldan,
Geldim, ölmem vallahi ben.
O zaman göklere giden,
Yine gökten gelmiş gördüm.

243

Yaba Mesih’in elinde;
Öyle söylüyor İncil’de.
Yaba işaret elimde,
Bu harmana diye gördüm

244

Ekinimi toplarım ben;
Samanı da yakarım ben.
Ekinimle giderken ben,
Kıyâmet de kopar gördüm.

245

Gökten geldi, “Üm”den çıktı;
Nurdan kılıç kından çıktı;
Kuzucuk kundaktan çıktı;
Biiznillah diye gördüm.

MESİH
BİSMİLLAH - BİİZNİLLAH

1

Esmâ-ül Hüsnâ'ya bir bak.
Esmâsından bilinir Hak.
Bildiriyor esmâdan Hak,
Enbiyâyı dahî gördüm.

2

Pek çok isim vermiş bana,
Tarif için, anlasana!
“İsâ Hasan” derler bana,
O zaman - bu zaman gördüm.

3

“Rûhulkudüs ve Rûhullah,
Cebrâil, Kelimetullah,
Mâide, Müjde, Abdullah”,
Mesih'in esmâsı gördüm.

4

Esmâ-ül Hüsnâ, Hasan'da,
Zuhûr etti bu zamanda.
Cebrâil beşer donunda,
O zaman - bu zaman gördüm.

5

Cümle mahlûkât hep bile,
Doğar Allah'ın emriyle.
“Baba” sözü Mesih ile,
Meşhur olmuş diye gördüm.

6

Mesih, mesheden demektir.
Meshetmek, temas etmektir.
Akla göre yapan tefsir,
Elle temas sanır gördüm.

7

Lugat mânâsına bakar,
Eliyle mesheder sanar!
Binbir çeşit yolla yapar,
Mesih o teması gördüm.

8

Rûhulkudüs'ün teması,
İlişkisi, alakası,
Dokunması, konuşması,
Büznillah diye gördüm.

9

Meryem'in nebâtı Hasan,
Diyor Kur'an'da yaradan!
Cibrîl'in nebâtı Hasan,
“Kün” emriyle olmuş gördüm.

10

“Ol” deyince olduruyor;
“Öl” deyince öldürüyor.
Rûhulkudüs'le yapıyor,
Tüm işleri Mevlâ gördüm.

11

Kral, sâde sözü söyler;
Rûhulkudüs'e emreyler!
Kral ordusu, melekler,
Bilcümle mahlûkât gördüm.

12

Nüzûl ile eker Mevlâ;
Dişilere diker Mevlâ.
Mesih oğul ile Mevlâ,
Tüm işleri yapar gördüm.

13

“Kutsal bâkire”, Meryem'in
Nurdan bedeni, annemin!
Meryem'den doğan, Mesih'in
Nurdan bedenidir gördüm.

14

“Mesih” derken kastım Cibrîl;
Meryem'den doğan Cebrâil;
Rûhulkudüs Mesih Cibrîl,
Meryem'in oğludur gördüm.

15

Îsâ da, Hasan da aynı,
Cibrîl'in fânî bedeni.
Cibrîl'in bâkî bedeni,
Rûhulkudüs Mesih gördüm.

16

Baba bugün Tûr'da yerim;
Tûr'da, Nûr'da, burda yerim.
Zeytindağı'ndaki yârim,
Gelmiş bugün burda gördüm.

17

Teksin yâ Rab, teksin yâ Rab;
Çift değilsin, teksin yâ Rab;
Eşin benzerin yok yâ Rab;
“Hüvellâhü ehad” gördüm.

18

Ezel ve ebed güneşi;
Yoktur Allah'ın bir eşi.
“Veşşemsi Vedduhâ” işi,
On sekiz bin âlem gördüm.

19

Allah doğmaz, doğurmaz da;
“Evvel - Âhir” yoktur O'nda.
Doğan da ben, doğuran da,
Biiznillah diye gördüm.

20

“Yaratırım - diriltirim,
Ölüye hayat veririm”,
Diyen Mesih Îsâ benim;
Şu Kur'an'da diyegördüm.

21

Mesih deyince hocalar,
Hahamlar gibi bocalar!
Şeytan kıskançlıktan çatlar,
O zaman bu zaman gördüm.

22

Akıl almaz Allah işi;
Mesih, Allah'ın güneşi!
Feleğin çarkı, güneşi,
Rûhulkudüs Mesih gördüm.

23

Asıl güneş Allah, ana.
Sanki O “Esmâ-ül Hüsnâ”!
“Veşşemsi Vedduhâ”, ana,
Esmânın zuhûru gördüm.

24

“Alleme Âdeme’l-esmâ...”,
Esmânın mânâsı ama.
Enbiyâ Allah’ı, ana;
Esmâsından bilir gördüm.

25

Sınırsız - sonsuzdur mânâ,
Sanki bir okyanus, ana!
On sekiz bin âlem, ana,
Mânâ denizinde gördüm.

26

Yûnus balığın içinde;
Balık denizin içinde.
Deniz Yûnus’un içinde,
İmiş yâ Rab diye gördüm.

27

Herkes nefesine göre,
Dalıp gider âlemlere.
Görünür Hak, peygambere,
Oturduğu yerden gördüm.

28

Balığın karnı bu âlem;
Kullar görmez başka âlem.
Yerde enbiyâ halîfem,
Âlemlere şahit gördüm.

29

“Allah kalptedir” diyenler,
Bu sözü ezber söylerler.
Kalp gözleri görmeyenler,
Balığın karnında gördüm.

30

Kalp dediğin nedir, ana;
Gönül gözü gerek sana.
Kör gözleri Mesih, ana,
Biiznillah açar gördüm.

31

Esmâyı ben öğrettim de,
Melekler ettiler secde!
Beni gördüler Âdem’de,
Allah’ı da bende gördüm.

32

O secde bana yapıldı;
Orada bana tapıldı;
Mesih “Beytullah” yapıldı,
Enbiyâ halîfe gördüm.

33

“Yarattım ben sûretimde,
Görün beni halîfemde.”
Âdem’e yapılan secde,
Allah’a sayılır gördüm.

34

Arzedilir yaradana,
Yapılan secdeler, ana.
Zaman ve mekândan, ana,
Allah münezzehdir gördüm.

35

“Allah’ın elçisi” benim;
Enbiyâ da benim elçim!
Âlemlere hükmederim,
Biiznillah diye gördüm.

36

Âdem’e secde Allah’a;
Evine secde Allah’a;
Pervâne kullar Allah’a,
Beytullah’a diye gördüm.

37

“Allah’ın toprağı” benim;
Beyt-i Mukaddes bedenim.
Esmânın zuhûru benim,
Mukaddes bedenim gördüm.

38

On sekiz bin âlem benden,
Yaratıldı “Kün” emriylen!
Vallahi her iki âlem,
Benden zuhûr eder gördüm.

39

Sığmaz kelime, kelâma,
Mânâdan anlarsın ama.
Dalıp gidersen mânâma,
Apaçık görürsün gördüm.

40

Allah’ın söyleyen dili,
Mesih’tir O’nun incili.
Kur’an Mesih’in incili;
Muhammed vesile gördüm.

41

Yâ Rab uyandır kulları;
Gayp gözü kör olanları.
Şu Müjde’yle bakanları,
Hidâyete erer gördüm.

42

Mesih’i türbe yapmışlar;
Beytullah diye tapmışlar.
Vallahi sana tapmışlar,
Maksâd - maksûd sensin gördüm.

43

“Rûhullah”, Allah’ın rûhu.
İşte o benim ben yahu.
Evin içinde o “âhû
Gözlü dilber” diye gördüm.

44

Yere göğe sığmayan Rab,
Toprak evde, beden harâb.
Senin türben, türben yâ Rab,
Turâbındır Mesih gördüm.

45

“Çek dizgini serkeş Burak;
Halvete bak, sözü bırak;
Gir koynuma çırılçıplak”,
Dedi Leylâ bana gördüm.

46

“Kırmızı gül demet demet,
Sevda değil, bir alâmet!”
Mukaddes bedende halvet,
Mukaddesle olur gördüm.

47

Çırılçıplak soyunalım;
Şu denize de dalalım;
Dedi Leylâ bir olalım.
Subhânallah diyegördüm.

48

Kendi varlığı içinde;
Taşan sonsuz bir denizde;
Okyanuslar o denizde,
Bir katre sayılmaz gördüm.

49

Taştı deniz içeriden;
Nehirler fişkırdı gözden.
Zümrüd-ü Anka benimlen,
Kafdağı'nda ağlar gördüm.

50

Huma kuşum yüksek uçmuş.
Hak Mesih'i candan geçmiş.
Hallac Mansur gibi içmiş.
Canımı kadehte gördüm.

51

O zaman Zeytindağı'nda;
Bu zamanda, şu zindanda;
Kör şeytanla imtihanda,
Yanıp çöle dönegördüm.

52

Tûr Dağı'nı yakan ateş,
Mesih güneşiymiş kardeş.
Bende doğarken o güneş,
Yandım anam diyegördüm.

53

Benim gibi bir virâne,
Mesken olmuş güzel yâre.
Layık değil bu harâbe,
Deyu ben ağlayagördüm.

54

Duhan, duman her ne ise,
Perde olur gören göze.
Güneş doğunca ay yüze,
Mesih'i ben bende gördüm.

55

Hasan kim, Âsâ kim yâ Rab;
Harâb oldum harâb, harâb!
Yâ Rab, bu ne iştir yâ Rab
Deyu ben çıldıragördüm.

56

Sensin dedi, sensin dedi,
Leylâ'nın Mukaddes evi.
Nasıl olur deme dedi;
Kün emrin ezelde gördüm.

57

Rüyâ değil, sihir değil,
Büyü veya bühtan değil;
Güpegündüz, gece değil,
Mevlâ'yı ben, bende gördüm.

58

Mesih içinde Mesih var;
Rûhulkudüs - Rûhullah var.
Sanki iç içe de bunlar,
Leylâ en içerde gördüm.

59

Leylâ sokmaz haremine,
Cibrîl-u Emîn'i bile.
Aynı bedende Cibrîl de,
Zifâfî göremez gördüm.

60

Kucağına aldı beni;
Öptü, öptü sevdi beni.
Kuzum dedi, canım dedi;
Sarmaş dolaş halvet gördüm.

61

Mecnûn Leylâsını buldu;
Meryem nebâtını buldu;
Mesih Allah'ını buldu,
Balığın karnında gördüm.

62

Cümle enbiyâya neden,
"Deli bu" dediler, neden?
Mecnûn oldular da ondan,
Leylâ'yı görünce gördüm.

63

Allah, Nebî hepsi sensin;
Mehdî, Mesih hepsi sensin;
Beden de sen, can da sensin;
Mesih kurban diyegördüm.

64

Yık dedi şu virâneyi;
Yıkmadan yapılmaz yeni.
Leylâ'ya layık bir evi,
Leylâ bilir diyegördüm.

65

Lafla olmaz dedi Leylâ;
Neyin varsa at sırayla;
Ar-ı namusundan başla.
"Lâ ilâhe" diyegördüm.

66

Yûnus gibi dal denize;
Zulümâtta yüze yüze;
"İllâ ente", ışık göze,
Dedi Leylâ bana gördüm.

67

Edep yerleri görünen
Âdem, Havvâ, Yûnus ilen
Çırılçıplak kaldım da ben,
"Zalemnâ"yı diyegördüm.

68

Patrik efendi uyurken,
Mesih çıkmış Çamlıbelden.
Mâide gökten inerken,
Harman yeri yanar gördüm.

69

İstanbul'u mesken tutmuş;
Ayasofya'da uyutmuş;
Fânî bedende büyütmüş,
Mevlâ Mesih'ini gördüm.

70

Allah yolunda yıkılan,
Mesken olur O'na, inan.
Mâmûrelerde oturan,
Kârûn olur diye gördüm.

71

Cümle enbiyânın evi,
Olmuş bak Allah'ın evi.
Her mahlukun var bir evi,
Mesih'in yok diye gördüm.

72

Şişe yetmez küpü getir;
Kes başımı işi bitir;
Al beni buradan götür,
Leylâ, Leylâ diyegördüm.

73

O'nu gördüğümden beri,
Neyim varsa O'ndan gayri,
Yıktırdı bir bir her şeyi,
Çırılçıplak kalagördüm.

74

Leylâ'nın evinde yalnız,
Leylâ olmalıymış yalnız.
O sebeple Mesih yalnız,
Yapayalnız yolda gördüm.

75

Nûh'ta olmasaydı tûfan,
Dünyada olmazdı tûfan.
Nûh'un gemisini yapan
Usta, Hızır imiş gördüm.

76

Uçsuz bucaksız ovada,
Gemisini yapar Nûh da;
Tûfan olur tüm dünyada,
Kitaplarda yazar gördüm.

77

Sübhan Denizi ve Dağı,
Sonsuz hayatın otağı.
Şol cennettir Sübhan Dağı,
Ebed gülistanı gördüm.

78

“Ağrı”, sancı, zahmet dağı,
Sıkıntı, felâket dağı.
Fânî dünya Ağrı Dağı;
O gemi enbiyâ gördüm.

79

Her sonbahar tûfan başlar;
Her ilkbahar hayat başlar.
Nûh tûfanı arkadaşlar,
Her yıl, her gün olur gördüm.

80

Tûfandan kurtulsan n'olur?
Sonun yine tûfan olur.
O tûfan kabrinde olur,
Her fânînin diye gördüm.

81

Fânî olana tapanlar,
Vallahi leşe tapanlar.
Leşinde boğulup onlar,
Cehenneme gider gördüm.

82

Leylâ'nın eviyse eğer,
Gerçekten tapmaya değer!
Görünmez nurdan bedenler,
Ehlinden gayrına gördüm.

83

Cennetin gülleri onlar;
Şehitler, ölmez yaşarlar.
Ekilmiş de doğmuş canlar,
Havârilere burda gördüm.

84

Kâseden kâseye doğar,
Âdem Baba bin yıl yaşar.
Ashâb-ı Kehf'ten olanlar,
Yüzyıllarca yaşar gördüm.

85

Deccal zulümâtı, leşi,
Engelleyemez güneşi.
Mesih, Allah'ın güneşi;
Üflemekle sönmez gördüm.

86

Güneş misâl Mesih işi;
Yürür gider Allah işi.
Engelleyemez güneşi,
İns-ü cin, şeytanlar gördüm.

87

Havârilere birlikte
Geleceğini bilir de;
Uyarır onları bir de,
İki bin yıl önce gördüm.

88

“Tekrar geleceğim zaman,
Mehdî - mesihlik taslayan,
Çoğalır çıkar o zaman,
Her taraftan” diyor gördüm.

89

“Şeytan onları kullanır;
İnananları saptırır!
İstidrâc bile yaptırır”,
Diyor Mesih İsâ gördüm.

90

İstidrâc yapar kâfirler;
“Mucize - kerâmet” derler.
Allah'tandır mucizeler,
Enbiyadan değil, gördüm.

91

Her peygamberden kâfirler,
Mucize - kerâmet ister.
Görseler îman etmezler,
Sihir - büyü derler gördüm.

92

Köpek gibi leş peşinde;
Bel'am'lar dünya peşinde!
“Kerâmet var her işinde,
Sanmayın” der Kur'an gördüm.

93

“Mesih İsâ gelecekmiş,
Bel'am'lara uyacakmış”
Sanan din adamı körmüş,
Görmek istemezmiş gördüm.

94

Her biri kendi dinine,
Mezhebine, meşrebine,
Bel'am'larının keyfine,
Uygun Mesih bekler gördüm.

95

Mesih Îsâ Cibrîl yahu;
Peygamberler şahit yahu;
Hepsi bana uyar yahu,
Enbiyânın diye gördüm.

96

Tevrat, İncil ve Kur'an'da,
Açıklanmayanlar bunda;
Bak şu Müjde kitabında,
Sana açıklanır gördüm.

97

“Veli ubeyyine lekum”;
Görevimi yapıyorum.
“Vettebiûnî” diyorum,
Kur'an-ı Kerîm'de, gördüm.

98

“Câe Îsâ bil-beyyinât”;
“Fahtelefel-ahzâb”, heyhât!
Şu Müjde'dir o “Beyyinât”,
“Sırât-ı Mustakîm” gördüm.

99

Îsâ “Beyyinât”la gelir;
“Fahtelefel-ahzâb”, münkir!
Bel'am'lara uymuş bir bir,
“Binbir çeşit İslam” gördüm.

100

Gökten geldiğim görülür;
Havâriiler beni görür;
İnsanlığa Müjde verir,
O zaman - bu zaman gördüm.

101

Havâriileri olmayan,
Mesih olmaz, olmaz inan!
Her şey yapar da kör şeytan,
Havâri yapamaz gördüm.

102

Havâriye vahiy gelir;
Mesih, vahiyle bilindir;
Resulleriyle bilindir,
O zaman - bu zaman gördüm.

103

Vahiyle bildiği için,
Şahitlik yaptığı için,
“Fektubnâ meaşşâhidîn”,
Diyor resullerim gördüm.

104

Mucizeleri resuller,
Görür de şahitlik eder!
Şahitlerim peygamberler,
Her zaman, her yerde gördüm.

105

Rûhulkudüs'ün kitabı,
“Kur'an-ı Mecîd” kitabı!
Vallahi Müjde kitabı,
“Ümmül-Kitâb” diye gördüm.

106

Havâriilerin her biri,
Allah'ın bir peygamberi!
“Mehdî” onların her biri,
“Mehdî resul” diye gördüm.

107

“Bana ve Resul’üme,
İman edin Mesih’ime”,
Diyor Allah havârime,
Enbiyâya diye gördüm.

108

“Allah’ın Resul’ü”, Mesih!
Elçisi, Cibrîl’i, Mesih!
Asıl mehdî; Mesih, Mesih!
Peygamberler şahit gördüm.

109

“Lâ mehdî illâ İsâ”!
Anla yahu aklın varsa!
Her zamanda Mesih İsâ,
Allah’ın Mehdî’si gördüm.

110

Mesih’ten başka bir Mehdî
Bekleyen, boşa bekledi.
Mesih yahu Mehdî, Mehdî;
Başka Mehdî yoktur, gördüm.

111

Asıl “Mehdî” Allah, ana;
Hidâyet Allah’tan sana!
Allah’ın bir ismi, ana,
“Hâdî - Mehdî” diyegördüm.

112

Allah hidâyet etmese,
Cebrâil’i göndermese,
Resullere vahyetmese,
“Hâdî - Mehdî” olmaz gördüm.

113

Allah’ın Mehdî’si benim!
Enbiyâ da benim mehdîm.
“Havâriyer”, resullerim,
Mehdîlerim burda gördüm.

114

“Veşhed biennâ müslimûn”,
Diyor bak havâriyyûn!
Bana “ensâr”, havâriyyûn,
Yardımcı - şahittir gördüm.

115

“Mesih, mehdî buluşacak,
Dünyaya hâkim olacak”,
Diyor şeytan, Bel’am, ahmak,
O zaman - bu zaman gördüm.

116

“Kral olacakmış bize,
Geçecekmiş başımıza”,
Diye “yafta” takar bize,
Her zaman şeytanlar gördüm.

117

Krallar, Kraliçeler;
Eşleriyle havâriyer.
Ebedî saltanat sürer,
Cennette resuller gördüm.

118

Mehdî hidâyet edecek,
İslam’a dâvet edecek!
“Dünya Kralı” zannetmek,
Dalâlettir diye gördüm.

119

Fânî dünyaya resuller,
Tapmaz, tenezzül etmezler.
Vakıf, nezir, adak onlar;
Allah kurbanları, gördüm.

120

Hanna, Meryem'i vakfeder,
Zürriyetiyle beraber.
Zürriyeti peygamberler,
Meryem'in, Mesih'in gördüm.

121

Mehdîler hidâyet eder;
"Mesih'e îman edin" der!
Kurtulur îman edenler,
Hidâyete erer gördüm.

122

Milletlere Müjde olsun;
Mesih'le hidâyet bulsun;
Rûhülkudüs ile dolsun,
Tüm gönüller diyegördüm.

123

Âdem Baba'dan bu yana,
İman eden her insana,
"İslam - Müslüman" der, ana,
Allah'ın kitabı gördüm.

124

Arapça "İslam - Müslüman"
Demek şart değildir, inan.
Kendi dilinde her insan,
Dinini tanımlar gördüm.

125

"Ümmül-Kitâb" birdir, ana;
Enbiyâdan gelir sana.
Bilcümle enbiyâ, ana,
Ümmetiyle mü'min gördüm.

126

Tevrat, İncil, Zebur, Kur'an,
Allah'ın kitabı, inan!
Allah'ın dini bir, inan;
Kitabı da birdir gördüm.

127

Bel'am misâl hizipçiler,
Kitapları tahrîf eder.
"Binbir çeşit İslam" beyler,
Sizden çıktı diye gördüm!

128

Allah'ı, dini, îmanı,
Enbiyâyı, kitabını,
Tekel yapmış din adamı;
Malı gibi satar gördüm.

129

Mâbed - dergâh tekeline;
Mezhep - meşreb tekeline;
Cennet dahî tekeline,
Parsel yapıp satar gördüm.

130

Mehdî'ye - Mesih'e karşı,
Mehdîler çıkarmak işi!
"Benden sorulur din işi",
Diyor kör şeytanlar gördüm.

131

Az kaldı az, durun hele;
Üç gün daha ye, hergele!
Kıyâmet kopsun bir hele,
Görüşürüz diyegördüm.

132

“Batıdan doğacak güneş”,
Bakma göklere be kardeş!
Batı dünyasından güneş,
Avrupa’dan doğar gördüm!

133

Bir gün gibi diyor Kur’an,
Şu fânî dünyaya, inan!
“Batma vaktinde” batıdan,
Doğan güneş Mesih gördüm.

134

Müjde veriyor baksana;
Bu Müjde kitabı, sana!
İman etmeyenler bana,
Helâk olup gider gördüm.

135

“Mesih’in gelmesi” demek,
“Mevsimin gelmesi” demek!
“Olacaklar olur” demek,
Tüm dünyada diye gördüm.

136

Özgür olsun milletleri;
Vatanları, devletleri;
Yönetsinler kendileri
İster, İsa Mesih gördüm.

137

Ne sınırlar bunlar beni,
Allah’ın Hak Mesih’ini.
Söndüremez güneşini,
Mevlâ'nın şeytanlar gördüm.

138

İns-ü cin, şeytan birleşse,
Deccal ordusuyla gelse,
Vallahi dünya birleşse,
Hiçbir şey yapamaz gördüm.

139

Allah muhtaç değil size;
Mesih muhtaç değil size.
Siz muhtaçsınız siz, bize,
Allah’a, Mesih’e gördüm.

140

“Çök” deyince deve çöker,
Sahibine secde eder.
“Nâkatullah”tır resuller,
Havârilere diyegördüm!

141

“Develerime dokunan,
Yanar” diyor Allah, inan!
Resul kendi gibi sanan,
Gaflettedir diyegördüm.

142

“Lekum dînukum veliye dîn”,
“Lâ ikrâhe fiddîn” dedin;
“Etîullâh ve etîûn”,
Dedin yâ Rab diyegördüm.

143

Diz çökmez, îman etmezler;
Edeni de istemezler!
Resulleri asar, keser,
Her zaman kâfirler gördüm.

144

Diz çöktüren peygambere,
Mahşer günü çöker yere.
Deve gibi, peygambere,
Secde eder kâfir gördüm.

145

Resullerimi reddeden,
Kâfir olur fark etmeden!
Mahşer günü secde etsen,
Bir işe yaramaz gördüm.

146

“İman etsin, mü’min olsun;
Mesih’le hidâyet bulsun;
Mesih’imi örnek alsın,
Kullarım” der Kral gördüm!

147

“Kral” fermânını yazmış;
“Mesih oğul” a yazdırmış!
Elçiye zevâl olmazmış,
Müjde O fermânmış gördüm.

148

“Çök” dedin yâ Rabbi, çöktüm.
Haçta ben kanımı içtim!
Canım fedâ olsun dedim;
Zürriyyetim kurban gördüm.

149

Şimdi geldi âhir zaman;
Haçını sırtına alan,
Düşün peşime inanan,
Hodri meydan diyegördüm!

150

Aklı olan kula tapmaz;
Ölüm bize bir şey yapmaz;
Bel’am, Deccal kurtaramaz,
Sizi mahşer günü gördüm.

151

Benim yolumda can veren,
Ebedî can bulur benden.
Ölümlere hayat veren,
Rûhülkudüs Mesih gördüm.

152

Düğün, gerdek, zifâf misâl.
Baba, oğul, Bel’am misâl.
Anlatmak içindir misâl,
Hakkı - hakîkatı gördüm.

153

Haçımı kırdım da geldim;
Ölümü yendim de geldim!
Ben Allah’ın güneşiyim,
Oğul misâl Mesih gördüm.

154

Mesih güneşi Meryem’den;
Meryem güneşi Mevlâ’dan;
Mevlâ güneşi Esmâ’dan,
Zuhûr edip doğmuş gördüm.

155

Mesih güneşiyile Mevlâ,
Çark-ı feleği mîzânla,
Oldurur, döndürür Mevlâ,
Ezelden ebede gördüm.

156

Zâtı, zâtımın aynı
Değil, zuhûrudur aynı!
Esmânın zuhûru yani,
Rûhulkudüs Mesih gördüm.

157

Sıfat, zâtın aynı değil;
Vallahi gayrı da değil.
Bundan öte kelâm değil,
Sükût bana farzdır gördüm.

158

Dile getiremez Nebî,
Mevlâ'yla olan halveti.
Allah Mesih'i söyletti,
Dilediği kadar gördüm.

159

Mesih, Allah'ına tapar;
Sâde O'na kulluk yapar.
İsmimi "Abdullah" koyar,
O sebepten Mevlâ gördüm.

160

Mesih ile havâriyerler,
"Kul huvellâhu ehad" der!
"Bir tek Allah'a tapın" der,
O zaman - bu zaman gördüm.

161

Mesih "Allah'ın kapısı"!
Enbiyâ Mesih kapısı.
Resullerimin hepsi,
Allah'ın kapısı gördüm.

162

Açtı Allah kapıları;
Dâvet ediyor kulları.
Şol cennetin kapıları,
Havari resuller gördüm.

163

Hangisinden girerseniz,
Şol cennete girersiniz!
Elinizde irâdeniz,
Zorlamak yok diyegördüm.

164

Ayırım yapmadan resuller,
Milletleri dâvet eder.
Hidâyet Allah'tan derler;
Hâdî - Mehdî O'dur gördüm.

165

Rûhulkudüs Mesih, Hızır;
O her yerde hâzır nâzır!
Mü'min gönüllerde Hızır,
Allah'ın nûrudur gördüm.

166

Kendini kurtulmuş gören,
Uzak dursun resullerden.
Kendini günahkâr gören,
Gelsin bana diyegördüm.

167

Mü'min gönüllerdir evim;
Yakarak “vaftiz” ederim.
Nurdan kandil mü'minlerim,
Biiznillah olur gördüm.

168

Mesih sığmaz ki zindana,
Haça ya da kabristana.
Mesih ölmez, ölmez ana,
Rûhulkudüs ölmez gördüm.

169

Güneş misâl yakarım ben;
Günahları yıkarım ben.
Papaz değil vaftiz eden,
Rûhulkudüs Mesih gördüm!

170

Bu güneş ezel güneşi;
Bu güneş ebed güneşi.
Mesih'te doğan güneşi,
Ebediyyen batmaz gördüm.

171

İşâretim “Yaba” gibi;
Elle “Allah” yazar gibi.
Çırılçıplak güneş gibi,
Biiznillah doğagördüm.

ALLAH
BİSMİLLAH - BİİZNİLLAH

1

“Lâ ilâhe illallah” O !
“Lehû'l-esmâ'ül-hüsna” O !
Esmâsından yaratmış O,
Dü cihânı diye gördüm.

2

Fânî dünyadaki arşı,
Enbiyânın mecnûn başı!
Bâkî dünyadaki arşı,
Sübhan Dağı diye gördüm.

3

Mesih'in başının tâcı,
Yanan gönlünün mîrâcı,
Yâ Rab kullarına acı,
Merhamet et diyegördüm.

4

Ekmeğim, yemeğim, aşım,
Dikenli tellerden tâcım,
Can yemeğim, can şarâbım,
Sensin yâ Rab diyegördüm.

5

Mübarek zeytin ağacı,
Enbiyânın soy ağacı,
Ana, baba, oğul, bacı,
Hepsi sensin diyegördüm.

6

Fânî beden Zeytindağı;
“Kutsal yağ” gönlümün yağı.
Yüce Allah'ın otağı,
Rûhulkudüs Mesih gördüm.

7

Allah'ın nûru lambada;
Lamba zeytin ağacında.
Yağı fitili içinde,
Işığı da içte gördüm.

8

Enbiyânın gönülleri,
Mevlâ'nın nur kandilleri.
Leylânın kara gözleri,
Kandilin çakmağı gördüm.

9

Zeytin gibi kara gözler,
Her an mecnûnunu gözler.
Mecnûnları kara gözler,
Yakar, mecnûn eder gördüm.

10

Güneşin aşkından bu ay,
Yanar, döner bu dolunay.
Çöle dönmüş baksana ay,
Mecnûn misâl yanar gördüm.

11

Baba o gün Tûr'da yandı;
Nûrun vurdu, Nûr'da yandı;
Zeytin ağacında yandı,
Kandillerin burda gördüm.

12

İncir, zeytin misâl insan,
“Ahsen-i takvîm”dir, insan!
“Vettîni vezzeytûni” olan,
Enbiyâdır diye gördüm.

13

“Yûkadu min şeceratin,
Mubâraкетин zeytûnetin”!
Şecerem “Mübârek Zeytin”,
Dallarım enbiyâ gördüm.

14

“Vezzeytûn” der, mübâreke;
“Cealenî mübâreke”!
“Fi'l buk'atil mübâreke”,
Tûr'da yanan Mûsâ gördüm.

15

“Fî buyûtin ezinallâh”,
Resullerim biiznillah;
Ehl-i Beytiyle Beytullah,
Nur kandili hepsi gördüm.

16

“Kemişkâtin fihâ misbâh”,
Gönüllerde oldu sabah!
Şeceremde yandı misbah,
Âl-i Ashâbımda gördüm.

17

“Arama şarkta ve garbda”!
O misbah gönül dağında;
Şeceremde, enbiyâda,
Resullerde yandı gördüm.

18

Göz görmez, karanlık gece.
Aştık Sidre'yi bu gece!
Görür güneşi sâdece,
Ay yüzlü mecnûnlar gördüm.

19

“Secde et de, yaklaş” bana,
Hidâyet edeyim sana!
“Ve'tûnî müslimîn” der, ana,
Kral fermânında gördüm.

20

Kandil yanınca içerden,
Leylâ'yı içinde gören,
Mecnûn olur fark etmeden,
“Enel-Hak” der diye gördüm.

21

Olur mecnûn fenâfillah,
Bulur mecnûn bekâbillah!
On sekiz bin âlem vallah,
O'ndan bekâ bulur gördüm.

22

On sekiz bin âlem nurdan,
Apaydınlık olur birden.
Mecnûnda merkûb dü cihân,
Maket misâl mecnûn gördüm!

23

Gökler ve yer kürsüsü de,
Güneş misâl “O” göklerde.
Sarayı, iki âlem de,
Leylâ kalpte güneş gördüm.

24

Gezegenler câzibeyle,
Meczûb gibi tavâf ile,
Raks ediyor bak aşk ile,
On sekiz bin âlem gördüm.

25

Sübhan Dağı şol cennette;
Leylâ arşında, tepede.
Cennet, Sübhan Denizi'nde,
Ezel - ebed yurdu gördüm.

26

Süleyman'ın sarayları,
Şol cennetin sarayları.
Enbiyânın Belkısırları,
Ezvâc-ı tâhirât gördüm.

27

“Süleyman yapmış saraylar;
Biz de yapalım ki, ne var”;
Diyor sözde inananlar;
Vah eyvah vah diyegördüm.

28

Bel'am'ların mâbedleri,
Müştemilâtı, köşkleri,
Tezgâhları ve işleri,
Firavuna benzer gördüm.

29

İncirin altında Buda;
“Vettîni” diyor ona da.
Mesih'in evlâdı orda;
Doğuda resuller gördüm.

30

Onların kutsal ineği,
Mûsâ'nın sarı ineği!
İnek sanır “Bakara”yı,
Müslümanlar bile gördüm.

31

Mesih'in gözü onlarda,
Doğudaki milyarlar da!
Yâ Rab Mesih'i buldur da,
Hidâyet et diyegördüm.

32

Belkıs aynaya bakıyor,
Kendini güneş sanıyor.
O “Bakara”yı arıyor,
Bilcümle enbiyâ gördüm.

33

“Sağı da, solu da cennet,
Sebe'nin meskeni, âyet”!
Cinnîlerden, güzel gâyet,
Peri kızı Belkıs gördüm.

34

Çok yüce Belkıs'ın arşı;
Göklere değıyor başı.
Güneş gibi bakılışı,
Cennette arşında gördüm.

35

“Karınca vâdisi” dünya,
Gökten bakınca dünyaya.
Yedi milyar karıncaya,
Süleyman’ı gelir gördüm.

36

“Kral” deyince insanlar,
Dünya kralı sanırlar.
Saraylar yapmış sanırlar,
Dâvud - Süleyman’ı gördüm.

37

“Kral” ordusuyla gelir;
Görenler vahiyle görür.
Seçtiklerine bildirir,
Mevlâ Kral’ını gördüm.

38

Kendini büyük görenler,
O Kral’ı göremezler.
Karınca misâl, görenler;
Sıradan insanlar gördüm.

39

“Udhulû mesâkinikum”,
Kral geliyor, ben gördüm.
“Kitâbun Kerîm”le bildim,
Diyor halka Belkıs gördüm.

40

Kâfirdi o zaman Belkıs;
Süleyman gülüyor kıs kıs.
O “dişi karınca” Belkıs,
Arşı da Süleyman gördüm.

41

Tahtı değil, arşı yüce,
Diyor Kur’an bak iyice!
Enbiyâya olmak zevce,
En yüce makâmıdır gördüm.

42

Belkıs misâl sâfinâtlar,
Krallarına uçarlar!
Kimseler görmeden onlar,
Mest-i hâyran olur gördüm.

43

“Kuş dili”, vahiy dilidir.
Binbir çeşit vahiy gelir.
“Mantika't-tayr” bilen bilir,
Vahyin mânâsını gördüm.

44

“Kitap”- mektub, “Neml”- karınca,
“Sâfinât”- at, sanır hoca.
“Hüthüt”ü, kuş sanır hoca,
Arşı da, taht sanır gördüm.

45

Muhkemâtı bırakırlar,
Müteşâbihe uyarlar.
Tahrîf oluyor Kitaplar,
Tefsirle, mealle gördüm.

46

Gördü Süleyman bir anda,
Şol cennetteki arşında,
Belkıs oturmuş yanında,
Makâmında diye gördüm.

47

Gelmeden olmuştu hayran;
Anladı bunu Süleyman.
Belkıs'ı, geldiği zaman,
Hızır misâl zorlar gördüm.

48

“Bu yolda kurban olmadan,
Habu arşı zor kazanman”,
Diyor Belkıs'a Süleyman;
Arşı “nekr” ediyor gördüm!

49

Süleyman'ın o sarayı,
Şol cennetteki sarayı!
Belkıs gördü o sarayı,
Bırakır mı diyegördüm.

50

Gezdirdi onu Süleyman,
Mânâ denizinde, inan!
Bacakları açtığı an,
Belkıs'ı arşında gördüm.

51

Karınca misâl insanlar,
Kral'a teslim olsalar,
Cennette hazır saraylar,
Onları bekliyor gördüm.

52

Ululuk taslayan burda,
Kral'a teslim olmaz da,
Mahşerde ayak altında,
Ezilip de gider gördüm.

53

En küçük görülen burda,
En büyük olacak orda!
Mesih bunu söylüyor da,
“Kral benim” diyor gördüm.

54

Aynadaki sarı inek,
Odur cehenneme binek!
Ölmeden önce kes görek,
Dedi Mevlâ bana gördüm.

55

“Sarı inek” Tsippora,
Göz kamaştırır “Bakara”!
Ölü diriltir butlara,
Mûsâ kurban diye gördüm.

56

Ne bâkire, ne de yaşlı,
Ezilmemiş, orta yaşlı,
Güneş gibi de ateşli,
O Bakara, yakar gördüm.

57

Süleyman gibi Dâvud da,
Batşeba'yı banyosunda,
Çırılçıplak karşısında,
Gördü rüyasında, gördüm.

58

Batşeba'nın aşkı ile,
Yandı Dâvud Nebî bile.
Yûsuf da Züleyhâ ile,
Mecnûn misâl yanar gördüm.

59

Ahmed mecnûn, Zeynep Leylâ;
Usandırıyor nazıyla.
Yandı Zeynep'in aşkıyla,
Cayır cayır Ahmed gördüm.

60

Îsâ, Mecdeli Meryem'le,
Kıskandı resuller bile!
Allah sâfinâtı ile,
Kandilleri yakar gördüm.

61

Yaklaşınca sâfinâtlar,
Kandiller yanmaya başlar.
Enbiyâ yanmaktan korkar,
Meshetmekten kaçır gördüm.

62

“En bûrike men finnâri”,
Sâfinâtın ateşleri.
“Nûrun alâ nûr” her biri,
“Alennâri hüdâ” gördüm.

63

Tûr Dağı'nda yanan ateş,
Âsiye idi be kardeş.
Züleyhâ misâl o ateş,
Mûsâ'yı da yakar gördüm.

64

“Ve lev lem temseshu nâr”,
Meshetmeden bile yakar!
Nikâhını Allah kıyar,
Sâfinâtın diye gördüm.

65

Buluşuyor Âsiye'yle,
Mûsâ Allah'ın emriyle!
Âsiye'nin nûru ile,
Hidâyete erer gördüm.

66

Bakaralar, Sâfinâtlar,
Hidâyete nûrudur onlar.
Bel'am'lar fâhişe sanar,
Recmetmeye kalkar gördüm.

67

Fâhişe Meryem'in nârı,
Vallahi, Allah'ın nûru!
Cümle enbiyânın nûru,
Sâfinâttan gelir gördüm.

68

Sâfinâtlar resullerle,
Dirildiler Mesih ile.
Buluşuyor vahiy ile,
Enbiyâ - sâfinât gördüm.

69

Yakıyorlar kandilleri,
Burda mehdî - resulleri!
Nur kandilidir her biri,
Kör gözleri açar gördüm.

70

“Hayat ağacı ve suyu”,
Rûhulkudüs Mesih soyu!
Zeytin şeceresi - soyu,
Enbiyâ, sâfinât gördüm.

71

“Çırılçıplak” dedin mâdem,
Dil ver yâ Rab, söylet mâdem!
Bende görsün benî-Âdem,
Seni bende diyegördüm.

72

“Veşşemsi” ve “Vedduhâ”dan,
Doğar her dışıdan doğan.
Fânî bedenleri sudan,
Bâkîleri nurdan gördüm.

73

Yağmur gibi melekleri,
Yapıp eder tüm işleri.
Meleklerdenmiş ilkleri,
Cümle mahlûkâtın gördüm.

74

Şems’in nûrundan melekler,
Nârından şeytanlar, cinler,
Fânî bedende doğarlar,
İnsan sûretinde gördüm.

75

Çark-ı feleği melekler,
Döndürmeye devam eder!
Çekip gidince melekler,
Kıyâmet de kopar gördüm.

76

Şems’in nûrundan olanlar,
Cennet ehli işte onlar.
Şems’in nârından olanlar,
Ehl-i Cehennemdir gördüm.

77

Melek de, şeytan da sende;
İçinde yahu, içinde!
Herkes melek görünür de,
İçi şeytan diye gördüm.

78

İçi şeytan, işi şeytan,
Göz kamaştırır şu insan!
Melek kisvesinde şeytan,
Domuz, Deccal gizli gördüm.

79

Cümle vahşî hayvanât,
Beden ormanında heyhât.
İnsan denilen mahlukat,
Ne vahşetler, yapar gördüm.

80

Kader tartışmayı bırak;
Mâide’den yemeye bak.
Değiştirir kaderi Hak,
Lâ yüs’el’dir diye gördüm.

81

Melek olmak istiyorsan,
Şeytanı çıkar içinden,
Hayatından ve işinden,
Diyor Allah sana gördüm.

82

O sebepten kullarına,
İrâde vermiş baksana.
Leylâ mecnûnun hatrına,
Ne isterse yapar gördüm.

83

Aştık Sidre'yi bu gece,
Sen Mesih'i delirtince.
Hallac kafayı çekince,
Azrâil de kaçır gördüm.

84

Mesih haçta öldü sanan;
Kördür, kördür, kördür inan.
Aldı Mesih'i yaratan,
Azrâil'e vermez gördüm.

85

Mecnun'un çölü içinde.
Gönül sarayı, içinde.
Leylâ sarayın içinde,
Güneşidir diye gördüm.

86

Her göze görünse Leylâ,
Kopar cihanda vâveyla.
Mecnûnundan beter Leylâ,
Mecnûnuna âşık gördüm.

87

Aşkınla yaktın sen beni;
Aldın gittin benden beni.
İstiyorum senden seni,
Leylâ, Leylâ diyegördüm.

88

Sen yarattın cism-ü cânı,
Sen yarattın dü cihânı.
Âlemlerin Süleyman'ı,
Kralı da sensin gördüm.

89

Mühür sende, Süleyman sen.
Mesih'i de yaratan sen.
“Mâlikî yevmiddîn”sin sen;
Mülk senindir diyegördüm.

90

Mahlukat gerekmez sana;
Yarattın sen kullarına.
Mührü ve yetkiyi bana,
Veren sensin diyegördüm.

91

En büyük melek Cebrâil;
Rûhulkudüs Mesih, Cibrîl.
Enbiyâya burak Cibrîl,
Hızır ve Muallim gördüm.

92

Büyük melekler peygamber,
Olarak doğar gelirler!
Ulul azim peygamberler,
İşte onlar diyegördüm.

93

“Mesele Îsâ indallâh”,
Îsâ Âdem gibi vallah!
Toprak'tan yarattı Allah,
Îsâ'yı, Âdem'i gördüm.

94

Meryem gibi Havvâ bile,
Rûhulkudüs'ten hâmile!
Îsâ gibi, Âdem bile,
Bir anneden doğdu gördüm.

95

Önce yarattık bir dişi;
Ondan yaratıldı eşi.
Onlardan oldu çok kişi,
Diyor Kur'an nâsa gördüm.

96

“Allâhü yestafî” Rusül!
“Minel-melâike Rusül”.
“Ulul-azmi minerrusül”;
“Minel-melâike” gördüm.

97

“İnnellâhestafâ Âdem,
Ve Nûh ve Âl-i İbrâhim,
Ve Âl-i İmran” benim,
İstifâmla oldu gördüm.

98

“Zürriyyeten bâ' zuha min bâ'z”!
Şecere - soyu bozulmaz.
Hiçbir ırka mensub olmaz,
Cebrâil'in soyu gördüm.

99

“Anne ayrı, babadan bir,
Cümle enbiyâ kardeştir”,
Diyen Ahmed sırrı bilir,
İfşa etmez diye gördüm.

100

Enbiyânın şeceresi,
Soy ağacı da husûsi,
Sâfinâtı da husûsi,
Âlullahtır hepisi gördüm.

101

“Allah âilesi” onlar;
Beşer olarak doğarlar.
Yahudi, Arap, Türk sanar,
Körler Âlullah'ı gördüm

102

Ne Sidre kaldı, ne perde,
Çırılçıplak orta yerde,
“Harem-i şerîf” Müjde'de,
Açıldı kullara gördüm.

103

“Harem-i şerîf” resuller,
Ehl-i Beytiyle beraber.
Melekler secde ederler,
Âdem misâl diye gördüm.

104

Kör şeytana uymayanlar,
Secde eder, yaklaşırlar.
Burda “Harem-i şerîf”ler,
Havâri resuller gördüm.

105

Allah'ın halîfeleri,
Enbiyâsı - resulleri.
Mîraç yapıyor her biri,
Ahmed misâl burda gördüm.

106

Yûsuf Peygamber zindanda,
Yûnus deniz kıyısında,
Muhammed yorgan altında,
Mîraç yaptı diye gördüm.

107

Mûsâ, Şuayb'ın yanında,
Nûh Peygamber ovasında,
Cümle enbiyâ mîraçta,
Mevlâ'sını bulur gördüm.

108

Hallac gibi, Yûnus gibi,
Mevlânâ ile Şems gibi,
Gizlenmiş Ashâb-ı Kehf gibi,
Mecnûnlar mîraçta gördüm.

109

Şems'in oğludur Mevlânâ;
Ateş gibi bir baksana.
Şems'in aşkıyla Mevlânâ,
Yana yana döner gördüm.

110

Söylersen bu sırrı sana,
Anlamaz, kızarsın bana.
Benim soyum, suyum, ana,
Enbiyâ - Evliyâ gördüm.

111

“Tevhîdin babası” derler,
Anası kim peki beyler?
Meryem misâl peygamberler,
“Allah gelinleri” gördüm.

112

Yüce Allah'ın haremi,
Sırdaşı, yani mahremi!
Âlullah O'nun haremi,
Mahremi resuller gördüm.

113

Olmasa kendi Beytullah,
Olur mu evi Beytullah?
Anla yahu Allah Allah!
Beytullah enbiyâ gördüm.

114

Mescid-i Haram bedenim,
Mescid-i Aksa da kalbin.
Her iki âlem de senin,
Bedeninde gizli gördüm.

115

Mescid-i Haram bu dünya;
Mescid-i Aksa o dünya.
Bu dünyadan o dünyaya,
İç dünyanda mîraç gördüm.

116

Mîraç Sidre-Sadır turu;
Cebrâil'le ufuk turu.
“Ufuk-u âlâ”da nûru,
Gören mecnûn olur gördüm.

117

Haremine resulleri,
Evliyâsı, sevdikleri,
Girer izin verdikleri,
Makâmına göre gördüm.

118

“Huma kuşu” Kafdağında,
Kafada ama âfâk'ta!
Okur da “Sûre-i Kâf”ta,
Acayip der kâfir gördüm.

119

Mîracın yolu Sidre'den,
Sadırdan yahu, gönülden,
Geçer mânâ denizinden,
Zaman tünelinden gördüm.

120

“Kafdağı” mecnûn kafası,
Huma kuşu'nun kafesi!
“Gönül” Cibrîl'in kafesi,
Burak da Cebrâil gördüm.

121

Kafa çatlak, tavan delik!
“Zaman tüneli” delilik!
Kafadaymış “kara delik”,
“Karanlık” beş duyu gördüm.

122

Leylâ'ya kafayı takmış,
Kafası ondan çatlakmış.
Mecnûn Leylâ'sına tapmış,
Leylâ'sında yitmiş gördüm.

123

Herkes fânînin peşinde,
Mecnûn “Bâkî”nin peşinde.
Bekâsını, fenâsında
Görür Mecnûn diye gördüm.

124

Cemâline bayıldık biz.
Nûru ile ayıldık biz.
Şeytan-ı laini kustuk biz,
Kafatasımızdan gördüm.

125

Ashâb-ı Kehf fark etmeden,
Işık girermiş delikten!
“Sağa ve sola döndüren”,
Hâlden hâle sokar gördüm.

126

Nûru girince gözünden,
Gönül kandili içinden,
Yanar, yakar fark etmeden,
Seni yavaş yavaş gördüm.

127

Oturduğun yerden sana,
Kafadan açılır mânâ.
“Aksa”ya en kısa yol, ana,
Aşk yoludur diye gördüm.

128

“Aşkın beni deyleledi,
Yaktı yaktı kül eyledi,
Bir güzele kul eyledi”,
Diye ağlar Mecnûn, gördüm.

129

Tutam yâr elinden tutam,
Dağlara, bağlara çıkam,
Mahluktan Hâlık'a bakam,
Der'de, görür mecnun gördüm.

130

Mâide'den yer içerler;
Gizli vahye “ilham” derler.
Her biri gizli peygamber,
Sanki mecnûnların gördüm.

131

Kendisi de bilmez, ana,
Bülbül gibi öter sana.
En doğru tefsiri, ana,
O âşıklar yapar gördüm.

132

Enbiyâ, evliyâ aşkla,
Karanlıkta kanlı yaşla,
“Esrâ biabdihî leyla”,
Senelerce gider gördüm.

133

Zaman tüneline sanki,
Dipsiz bir kuyuda sanki,
Gökteki ay gibi sanki,
Döne döne gider gördüm.

134

Kandili içinde yanan,
Duhan – duman takmaz, inan.
İşi yok onun bulutlan,
Karanlıklar diye gördüm.

135

Elsiz, ayaksız ay gibi,
Dilsiz, dudaksız ney gibi,
Kafadan kalbe yol gibi,
Âlemlere dalagördüm.

136

Durak durak, perde perde,
Mânâlar açılır bir de!
Mûsâ Hızır’ın peşinde,
Senelerce gider gördüm.

137

Vardığı durağa kadar,
Görür, bilir, anlar, kavrar.
Her durakta güneş doğar,
Batar, Mecnûn yolda gördüm.

138

Duhâ’ya kadar âfâk’ta;
Duhâ’dan sonra ufukta.
Görür vardığı durakta,
Beş duyuyla Mecnûn gördüm.

139

Herkes kâsesine göre,
“Kerîm”den gelene göre,
Görür verilene göre,
Derece derece gördüm.

140

Yolculara durak durak,
Mânâyı öğretir Burak.
“Bırak” denilince Burak,
Yolcuyu bırakır gördüm.

141

Fecirden Duhâ’ya kadar,
Senelerce yanar yanar.
Leylâ güneş gibi doğar,
Yavaş yavaş sana gördüm.

142

Son durağa kadar gider,
Cümle enbiyâ, birader.
“Sidretül-müntehâ” der,
Buna Kur’an diyegördüm.

143

Alleme şedîdül-kuvâ”,
“İnde sidretül-müntehâ,
İndehâ cennetül-me’vâ,
O noktaya kadar gördüm.

144

İtiraz edeni Hızır,
İlk durağına bırakır.
Kandili söner kararır,
Karanlığa düşer gördüm.

145

“Mukaddes Tuvâ” son durak;
“Ayakkabıları bırak”!
“Her şeyini terk et, bırak,
Çırlıçiplak gel” der gördüm.

146

O Tûr Dağı enbiyâ da,
Ayakkabı eş dost yolda.
Mukaddes Tuvâ sadırda,
Leylâ’nın otağı gördüm.

147

Nebî kalbi “Levh-i mahfuz”,
Şeytan-ı lainden mahfuz.
Elde, dilde olan mahfuz,
Sidre’de - gönülde gördüm.

148

Seni yakan her şey, ana,
Kandiline yağ baksana!
Teşekkür et saldırana,
Kör şeytana diyegördüm!

149

Leylâ’nın aşkıyla içten,
Şeytan ateşiyle dıştan,
Yanıp, pişip olur inan,
Mecnûn “nurdan bir ay” gördüm.

150

Ay güneşten, güneş aydan,
Ayrılmaz Mecnûn Leylâ’dan.
Gece gündüz tavâf eden,
Aya benzer Mecnûn gördüm.

151

Ömür boyu devam eder,
Mecnûnun mîracı, derler.
Bir kez Leylâ’yı görenler,
Ayrılmaz Leylâ’dan gördüm.

152

Cehennem odunları,
Nemrutların adamları.
Mecnûnları yakanları,
Cehenneme yakıt gördüm.

153

Dermanın derdinde, ana;
Sâde söyle yaradana.
Halîlullah’a baksana,
Cibrîl’e söylemez gördüm.

154

Sağ yanağına vurana,
Sol yanağı uzat, ana!
Havâle et yaradana,
Mahşer günü yakın gördüm.

155

“Yıkık duvar” peygamberler,
Ehl-i Beytiyle beraber.
Yanmak kaderidir derler,
El-Hak doğru imiş gördüm.

156

Enbiyâ tebliğe başlar;
Nemrudlar ateşi yakar.
O ateş Nemrudu yakar,
Âvânesi ile gördüm.

157

Güneş ile gezegenler,
Yanardağlar gibi patlar.
Yeri göğü duman kaplar,
“Elîm azâb” başlar gördüm.

158

Fânî âlem çöle döner;
Mağmadan güneşe döner!
Dış yüzü “Arasat - Mahşer”;
İç yüzü Cehennem gördüm.

159

Bâkî âlem nurdan güneş,
Gezegenleriyle kardeş.
Sübhan Denizi'nde kardeş,
Cennet “nurdan âlem” gördüm.

160

Şems'in nârı da ebedî,
Vallah nûru da ebedî.
Cennet cehennem ebedî,
Ezelden ebede gördüm.

161

Her iki âlem şu anda,
Mevcut her iki cihanda.
Kıyâmet koptuğu anda,
Son şeklini alır gördüm

162

Nâr ehli, nârdan bedende,
Nûr ehli, nûrdan bedende;
Yargı gününde, mahşerde,
“Kün feyekûn” doğar gördüm.

163

Volkanların uğultusu,
Cehennemın gürültüsü;
“Arasat”, sırat köprüsü,
Her yer çatlak patlak gördüm.

164

Harita gibidir her yer!
Çatlak yerler de çizgiler!
Kıpkızıl bir çöle döner,
Volkanlardan mahşer gördüm.

165

Nâr, nûru yakamaz, ana,
Soğuk gelir mahşer sana.
Karda yürür gibi, ana,
Mü'minler mahşerde gördüm.

166

Kime uydun ise burda,
Sırat köprün odur orda!
Açıklamış “Fâtihâ”da,
Köprüsünü Mevlâ gördüm.

167

Nâr ehlinin bastığı yer,
Çöker, cehenneme düşer.
Nûr ehli uçarak geçer,
Mahşerden cennete gördüm.

168

Enbiyâ, evliyâ, veli,
Olur mahşer günü deli.
“Ümmetimi ne etmeli,
Yâ Rab” diye ağlar gördüm.

169

Leylâ, Mecnûnunu kırmaz,
Minnet altında bırakmaz.
Enbiyâyı seven yanmaz,
Şefaate erer gördüm.

170

Nâr ve nûr ehli arası,
Arasat onun arası!
Lütuf sayılır orası,
Cehenneme göre gördüm.

171

Cezasını arasatta,
Çeker mü'minler biraz da;
Af çıkar, uçar onlar da,
Şol cennete diye gördüm.

172

Ehl-i cennet cennetlerde;
Ehl-i cehennem Cahîm'de;
Herkes hak ettiği yerde,
Layıkını bulur gördüm.

173

Cennet ehli cennetlerde,
Saraylarda ve köşklere,
Zevk-ü sefâlar içinde,
Ebediyyen yaşar gördüm.

174

Enbiyâ, evliyâ, veli,
Hepisi de mecnûn - deli!
Benden daha büyük deli,
Yaratmamış Allah gördüm.

175

Medâr-ı iftihârım bu;
Mevlâ'nın ihsanıdır bu;
Yegâne sermayemdir bu,
Mahşer günü diyegördüm.

176

Kim akıllı, kimmiş deli,
Kimmiş Nâr, kimmiş Nûr ehli,
“Yevmutteğâbun”da belli,
Olur mahşer günü gördüm.

177

Şâir değilim ben şâir,
Müjde, Allah'ın vahyidir.
Kutsal Kitaplara şiir,
Diyor Ehl-i küfür gördüm.

178

Enbiyâ yanma peşinde;
Vuslata erme peşinde.
Vallah söner cehennem de,
Girse cehenneme gördüm.

179

Senelerce yana yana,
Sidre'den âfâk'a, ana,
Yavaş yavaş doğar sana,
Güneş gibi Leylâ gördüm.

180

Söz bitince sazlar başlar,
Naz - dua - niyazlar başlar.
Fasıllar, taksimler yakar,
Yakar, yakar, yakar gördüm.

181

Haydi mîraca erenler;
Var mı gitmek isteyenler?
Gelsin kafayı yiyenler,
Burak burda diyegördüm.

182

“Alleme şedîdül-kuvâ,
Zûmirra” eder istivâ!
Nebî gönlüne istivâ,
Cibrîl aynasında gördüm.

183

Enbiyâ başı Tûr Dağı;
“Tuvâ” ise gönül dağı;
Cibrîl Mevlâ'nın otağı,
Tuvâ'da oturur gördüm.

184

Cennette - Sübhan Dağı'nda,
Mevlâ “Ufuk-u âlâ”da!
Ayna ise Tûr'da, Nûr'da,
Tuvâ'da, Cibrîl'miş gördüm.

185

Ufuk-u âlâ'dan Mevlâ,
Aynası vâsıtasıyla,
Yaklaşır, görüşür Mevlâ;
“İstivâ” da budur gördüm.

186

Rahman'ın arşı gönüller,
“Alel-arş” istivâ eder.
O arşından mâkes eyler,
Bu arşına diye gördüm.

187

“Zûmirra”dan yüce Mevlâ,
Dü cihânı aynasıyla,
Aynen gösteriyor Mevlâ,
Enbiyâya diye gördüm.

188

Sübhan Dağı'nda - arşında,
İki âlem de karşında;
Allah'ı görür arşında,
Güneş gibi Mecnûn gördüm.

189

Görünür göklerde, yerde,
Oturur gibi “Kürsü”de.
Mecnûn Allah'ı her yerde,
Ve her şeyde görür gördüm.

190

“Allah'ın arşı” Rûhullah,
Rûhulkudüs Mesih vallah!
Aynasında yüce Allah,
Rûhullah'ta diye gördüm.

191

Allah, kendi aynasında!
Nebî görür aynasında!
Aynısını aynasında,
Rûhullah'ta görür gördüm.

192

Mecnûn mu Leylâ'ya gitti,
Leylâ mı Mecnûna geldi.
Allah dilimi keserdi,
Bu perdeyi açsam gördüm.

193

Leylâ oturmuş arşında,
Mecnûnun gönül dağında.
İki âlem de aynada,
Mecnûn mest-ü hayran gördüm

194

Hayret makâmı derler,
Esrâr-ı gayba erenler!
Bundan öte görülenler,
Dile gelmez diye gördüm.

195

Işık gizlice gelir de,
Filmi görürsün perdede.
Dü cihân beyaz perde de,
Sinema bedendir gördüm!

196

Karanlık geceye Leylâ,
Diyor "İsrâ" da bak Mevlâ.
Karanlıkta güneş ayla,
Dönerek dans eder gördüm.

197

O arşından bu arşına,
İstivâ ediyor sana.
"Sana" dedim anlasana,
Mecnûnlara diye gördüm.

198

Mîraç anında nebîler,
Mevlâ ile halvet eder.
Dilsiz dudaksız halvetler,
Onları mesteder gördüm.

199

"Onlar" dedim nezâketen;
O'ndan gayrı yok ki zâten!
Buhar olmuş, yitmiş zâten,
Mecnûn Leylâ'sında gördüm.

200

Güneş tam doğduğu zaman,
Mîraç zamanı, o zaman!
Ondan sonra hiçbir zaman,
O güneş de batmaz gördüm.

201

Her geçen gün daha fazla,
Enbiyâ nazla, niyazla,
Aydınlanır daha fazla,
Âlemleri görür gördüm.

202

Halvet esnasında içer,
Mecnûnlar kendinden geçer.
Mîraçtan dönmek birader,
Kendine gelmektir gördüm.

203

Mecnûn, halvet sürsün ister;
Leylâ, iş yürüsün ister.
“Müzzemmil-Müddessir” derler,
İnzivâ dönemi gördüm.

204

Beş on yıl, miraca kadar,
Resullerini hazırlar.
Miracdan sonra iş başlar,
Tebliğ başlar diye gördüm.

205

“Kum fe-enzir” emri ile,
Başladık işe Müjde’yle,
Havârilere - resullerle,
Biiznillah diye gördüm.

206

Masih, güneşe benzermiş;
Enbiyâ, aya benzermiş;
Ashâb, yıldızlar gibiymiş,
Envârı güneşten gördüm.

207

Zeytin şeceresinde nûr,
Mesih’ten ediyor zuhûr.
Mesih Allah’ın nûrudur,
Güneşidir diye gördüm.

208

Münezzeh zaman - mekândan;
Doğmaz, doğuramaz yaradan.
Güneşi aynada gören,
El-Hak doğru görmüş gördüm.

209

Doğmayan, batmayan güneş,
Bende zuhûr eder kardeş.
Zâtını gösterir güneş,
Mesih güneşinde gördüm.

210

Mecnûn Leylâ bir bedende;
Hak güneşi doğdu bende;
“Mesih Allah’tır” demen de,
Allah’ı Mesih’te gördüm.

211

İki deniz birleşir de,
Suları karışmaz bir de.
Arada var nurdan perde,
Telsis şirktir diyegördüm.

212

Dile gelmez Mevlâ gibi,
Dile gelmez Hak Mesih’i.
O sebeple İsevî’yi,
İsâ’ya taparken gördüm.

213

Masih’i, ilâhı sanıp,
Sapar teslise inanıp.
Ev sahibini bırakıp,
Eve tapanları gördüm.

214

Rûhulkudüs’üm, Allah’ta;
Rûhullah’ım, Beytullah’ta.
Allah’ımı Beytullah’ta,
Beyt-i Mukaddes’te gördüm.

215

Doğan, gören ve görünen,
Konuşan, bilen, bildiren,
Esmâdan zuhûra gelen,
O güneş Mesih'tir gördüm.

216

Mesih Allah'ın aynası;
Aynısı değil, aynası!
Yüce Mevlâ'nın aynısı,
Aynada görülür gördüm.

217

Bende görmüşler de seni,
"Tanrı" zannetmişler beni!
"Beyt-i Mukaddes bedeni,
Mübârek" der Kitap gördüm.

218

Cümle enbiyâ mîraçta,
Güneşi gördü aynada.
Yüce Allah, Rûhullah'ta,
Mesih'te göründü gördüm.

219

Ufuktan bakınca yakın,
Sadırdan, daha da yakın!
Aynelyakîn - hakkalyakîn
Görür nebî, veli gördüm.

220

Karanlıkta güneş ayda,
Ayna misâl enbiyâda,
Görünüyor giyâbında,
Gayba îman budur gördüm.

221

Güneş sığmaz ki bedene,
Fânî kulların kalbine.
Güneş görünür gözüne,
Doğunca ufukta gördüm.

222

Hem ufukta, hem âfâk'ta,
Hem gönülde, hem kafada,
Beş duyuyla tüm mahlukta,
Görünüyor Mevlâ gördüm.

223

Güneşi açıkça gören,
Haykırıp bayılır birden.
Göz kör olur da nûrundan,
Deli gibi kaçar gördüm.

224

Dayanamıyor Cibrîl'e,
Mesih güneşine bile.
O sebepten Cibrîl bile,
Perdeler kendini gördüm.

225

Tövbeler olsun yâ Rabbî,
Dayanamaz hiçbir nebî,
Seni görmeye yâ Rabbî,
Diye ağlar Mûsâ gördüm.

226

Tûr'da ne oldu o gece,
Nûr'da ne oldu o gece,
Kaç yıl, kaç ay, kaç gün - gece,
Yorganın altında gördüm.

227

Cibrîl teskin etmeseydi,
Ahmed intihar ederdi.
Vallah başını keserdi,
Bilcümle enbiyâ gördüm.

228

Uydu Hatîce'ye Ahmed,
Cinciye gitti Muhammed.
O an timsah gibi Ahmed,
Varaka'yı yutar gördüm.

229

Mûsâ'nın âsâsı gibi,
Yutar bütün büyüleri.
Firavunun sözcüleri,
Büyücüler diye gördüm.

230

Altına etti Varaka,
Düşmeyin dedi merâka!
Sözü söyleyen Varaka,
Söyleten Cibrîl'miş gördüm.

231

“Laf orospusu” olanlar,
Büyücü - sihirbaz onlar.
Gönül fâhişesi onlar,
Vicdan zamparası gördüm.

232

Sazla, sözle, gözle yapar,
Medyayla, vaazla yapar.
Göz kamaştırır dekorlar,
Reklamlar büyüdür gördüm.

233

Îman da bir iptir, ana,
Gönül bağı derler buna.
“Hablüllâhül-metîn” sana,
Kelime-i tevhîd gördüm.

234

Peygamberlerin sözleri,
Yutar bütün büyüleri.
Fânîye kul gönülleri,
“Bâkî”ye bağlıyor gördüm.

235

“Sihri helâl” derler buna,
Leylâ'nın büyüü, ana.
Bağlar Leylâ'dan gayrına,
Sihri şeytan diye gördüm.

236

Fâhişe Meryem gibiler,
Cennete uçarak gider.
Ona fâhişe diyenler,
Cehenneme gider gördüm.

237

Beden fâhişesi olsa,
Vallahi temizler Îsâ.
Laf orospusuna Îsâ,
Şeytan-ı lain der gördüm.

238

Gönülleri kandil yaptık,
Leylâ'nın aşkıyla yaktık.
Domuzu, Deccal'ı yaktık,
Şeytanı çıkarttık gördüm.

239

Tûr'da, Nûr'da, orda, burda;
Şems'in doğduğu gönülde,
Domuz ve Deccal erir de,
Şeytan barınamaz gördüm.

240

Mesih'ten başkası seni,
Domuzdan, Deccaldan seni,
Asla kurtaramaz seni,
Diyen Ahmed burda gördüm.

241

O sebepten resullerle,
Geldi Mesih mehdîlerle.
Ancak bana îman ile,
Kurtulur kurtulan gördüm.

242

Rûh - melek ve âyet gelir,
Bu gelişe "nüzûl" denir.
Allah nüzûl edip gelir,
Rûhullah'a diye gördüm.

243

Bir âyet inince yere,
Enbiyâ yıkılır yere!
Nüzûl yükü bedenlere,
Çok ağır geliyor gördüm.

244

Bazen sarhoş olur, içer,
Bazen kendisinden geçer,
Bazen kanlı yaşlar saçar,
Sıkıntıdan patlar gördüm.

245

Mânâsız, kelâmsız, harfsiz,
Kalbe nüzûl eder sessiz.
Vahiy gelen irâdesiz,
Fark etmeden alır gördüm.

246

Allah istedikçe mânâ,
Kalpten gelir dimağına.
Kitabı kalbinde, ana,
Cümle enbiyânın gördüm.

247

Dil verince dile gelir,
Allah nebîyi söyletir.
Binbir çeşit yolla gelir,
Vahiy enbiyâyâ gördüm.

248

Her şey konuşur nebîyle,
Vallah lisân-ı hâliyle.
Vahiy gelir kuş diliyle,
Cümle enbiyâyâ gördüm.

249

Her şey "Hüthüt" olur, öter,
Anlar sâdece nebîler.
"Kuş mantığı öğrettik" der,
Buna yüce Mevlâ gördüm.

250

Allah öğretmezse mânâ,
Açılmaz hiçbir kuluna.
"Sümme inne aleynâ,
Beyâneh" der Kur'an gördüm.

251

Yanlış meal - tefsir yapar;
Nasipsiz âyetle sapar.
Doğru meal - tefsir yapar,
Nasipliye her Şey gördüm.

252

Âyet âyet indi Kur'an,
Yüce Mevlâ'nın ltfuylan.
Bir kerede inse Kur'an,
Dağlar taşıyamaz gördüm.

253

Âyetin nzl farklı,
Meleğin nzl farklı,
Mesih'in nzl farklı,
Mevlâ nüzûl eder gördüm.

254

Mûsâ nûru gördü Tr'da,
Haykırıp bayıldı orda.
Muhammed delirdi Nr'da,
Deli gibi kaçar gördüm.

255

Âdem, Arafat Dağı'nda,
Yûsuf yanıyor zindanda.
Her nebî kendi Tr'unda,
Benzer Şeyler yaşar gördüm.

256

Mûsâ'nın Tr'u sinede,
Gâh çöllerde, gâh Medyen'de.
Sen gezsens aynı yerlerde,
Aynı Şeyler olmaz gördüm.

257

Gönül âleminde Tr'u,
Hızır'ı, Burak'ı, Nûr'u.
Fecirden duhâya turu,
Senelerce sürer gördüm.

258

Dünya savaşları ile,
Doğal âfetleri ile,
Binası - zinâsı ile,
Mesih'e alâmet gördüm.

259

Kral inerken göklerden,
Zelzele başladı birden.
Mesih'i yerle bir eden,
Dünyayı sallıyor gördüm.

260

Tedrcen başladı nüzûl;
Yavaş yavaş arttı nüzûl.
Bir kerede etse nüzûl,
Beden buhar olur gördüm.

261

Doksanyedi senesiydi,
Melek ve Rh nüzûl etti.
Doksanyedinci sreydi,
Kadir sresinde gördüm.

262

Bu ne güzel tevâfuk bak;
Doksanyedide indi "Hak"!
Doksandokuz "Zilzâl"e bak,
Dağlar paramparça gördüm.

263

Kral indi gülistana,
Gökten kurbanlarla, ana.
O zindandan giden, ana,
Bu zindana gelir gördüm.

264

Baba o gün Tûr'da yandı;
Nûrun vurdu, Nûr'da yandı.
Metris zindanında yandı,
Nûrun o gün burda gördüm.

265

Volta atıp dönüyorken,
Tûr-i Sînâ'm yanıyorken,
Bayılıp gitmişim birden;
Kendimi secdede gördüm.

266

Secdede, beton zeminde,
Göz yaşım sel olmuş yerde.
Herkes yemekte, içerde,
Ben dışarda turda gördüm.

267

Tûr Dağı'nda ne olduysa,
Nûr Dağı'nda ne olduysa,
Ondan beter oldu Îsâ,
Bekâbillah olagördüm.

268

Benim gördüğümü Mûsâ,
Görse yok olurdu Mûsâ.
"Rûhullah"tır Mesih Îsâ;
Allah, Rûhullah'ta gördüm.

269

Bana geldi Leylâ bana,
Buna beden mi dayana.
Nûr etti bedeni, ana,
Bende sâde O'nu gördüm.

270

Kestim başımı elimle;
"Nurdan kılıç" kelimeyle.
Şehit düştüm bedenimle;
Şehit ölmez diye gördüm.

271

Düşün bana nurdan bir eş;
Yanında sönerdi güneş.
Tûr Dağı'nı yakan ateş,
Yaktı beni yanagördüm.

272

Allah'ın nûrunun yağı,
Mesih'in gönlünün yağı.
O mübârek Zeytindağı,
Mesih'in bedeni gördüm.

273

Lamba gibi fânî beden,
Kapkaranlıkmış önceden.
Işığı gelince gökten,
Güneşi koynumda gördüm.

274

Nûh tûfanı oldu bende;
"Ben" yok oldu nur selinde.
Güneş göklerden indi de,
Mesih'te doğuyor gördüm.

275

Rûhulkudüs'le güçlenen,
Kadeh gibi fânî beden.
Rûhullah olduğumu ben,
Zülfeten, bir anda gördüm.

276

Gördüm diyorum ben sana;
Çırılçıplak gördüm, ana.
Bende gördüm, bende, ana;
Allah'ı ben bende gördüm.

277

Aklımı aldı başımdan,
Deli oldum, deli, inan!
Ne "Ben" kaldı, ne de zindan,
Bende sâde O'nu gördüm.

278

Ete kemiğe bürünmüş,
Mevlâ Mesih'te görünmüş.
Rûhullah sırrı buyumuş,
Rûhullah'ta Allah gördüm.

279

Doğmayan, batmayan güneş,
Yaratmış bir doğan güneş.
Doğmayana değildir eş,
Doğan güneş ayna gördüm.

280

Asıl güneş Allah, ana;
Mesih, canlı ayna O'na.
Kurbanım ben yaradana,
Kurban, kurban diyegördüm.

281

Beden bulutu içinde,
Güneş tutulmuş Mesih'te.
Beden nûra döndüğünde,
Güneşi ben, bende gördüm.

282

Güneşi "tutuldu" sanan,
Beş duyu körüdür, inan.
Mesih haçta öldü sanan,
Gaybı bilmez diye gördüm.

283

"Ben Mesih'im" dedim diye,
Hahamlar döndü deliye.
"Kâfir oldu Îsâ" diye,
Fetvâ veriyorlar gördüm.

284

O zamanda - bu zamanda,
Din adamı her zamanda,
Enbiyânın zamanında,
En azılı düşman gördüm.

285

Beyt-i Mukaddes bedenim,
Haçta yıkılacak dedim.
Yeniden yaparım dedim,
Ben üç günde diye gördüm.

286

"Mesih ölmez" dedim sana;
Müjde gözüyle baksana.
Beden libâsını sana,
Bırakır da gider gördüm.

287

Arefe günü astılar,
Îsâ'yı haça asanlar.
Kurban bayramında onlar,
Îsâ'yı yediler gördüm.

288

Allah "züntikâm"dır, ana;
İntikamı bırak O'na.
"Îsâ öldü" anlasana;
Mesih ölmez diye gördüm.

289

Haçımı sırtımda bana,
Taşıttılar Meryem Ana.
Kanıyor, sızlıyor, ana,
Hâlâ yaralarım gördüm.

290

İndirdi haçtan askerler;
Kan revan içinde her yer.
Sürükleyip götürdüler,
Îsâ'yı mezara gördüm.

291

Meryem Ana, Meryem Ana,
Kanın yerde koymam ana.
Haçtaki kan, kan kırmızı,
Damarımda akar gördüm.

292

Cenazeyi hazırladık;
Başka yerde mezar kazdık.
"Arimatalı"yla gömdük,
Îsâ'yı mezara gördüm.

293

Rûhulkudüs Mesih, Hızır;
Her zaman her yerde hazır.
Beşer bedeniyle Hızır,
Mezarını kazar gördüm.

294

Beyt-i Mukaddes yıkıldı,
Beden toprağa gömüldü.
Mezarım halktan gizlendi,
Allah'ın emriyle gördüm.

295

Boş mezarda havâriiler,
Şaşakaldı Yahudiler.
Dirilip gitmiş dediler,
Herhâl bedeniyle gördüm.

296

Üçüncü gün havâriiler,
Mesih'i diri gördüler.
Gördü, sadece resuller;
O görme "mucize" gördüm.

297

Havâri "görüldü" diyor,
Papazlar "dirildi" diyor,
Hoca "kaçıp gitti" diyor,
Haham kıs kıs güler gördüm.

298

Allah'ın elçisi Cibrîl;
Mesih Îsâ'dır o Cibrîl.
Enbiyâya gelen Cibrîl,
Rûhulkudüs Mesih gördüm.

299

Mucizelerimden biri,
Muhtelif meseleleri,
Gizli - kapalı şeyleri,
Açıklamak diye gördüm.

300

Yüce Allah bildiriyor,
Yaşatarak gösteriyor,
Mesih'ine söyletiyor,
Dilediği kadar gördüm.

301

İzâfidir zaman - mekân;
Güneş doğmaz batmaz inan.
İki bin yıl önce doğan,
Aynı güneş doğar gördüm.

302

Kadın erkeğin libâsı;
Erkek kadının libâsı.
Kâbe'nin kara libâsı,
Havvâ Ana diye gördüm.

303

Kâbe'yi gördüm düşümde,
Kara libâsı içinde,
Bir geline dönüştü de,
Bana doğru gelir gördüm.

304

Kara libâsın içinde,
Beytullah gizli içinde.
Enbiyâ doğar içinde,
O kara libâsın gördüm.

305

O kara gözlü gelinler,
Beytullah doğurur beyler.
Evlerine secde eder,
Mü'minler onların gördüm.

306

Mesih kendisini eker,
Beden libâsına girer,
Ana rahminde birader;
O zaman - bu zaman gördüm.

307

Fânî beden gökten gelmez!
Fânî beden göğe gitmez!
Bâkî beden gökten gelir,
Fânî beden doğar gördüm!

308

Elbisem gibi bedenim,
Çıkarıp da göğe gittim.
Gökten gelip tekrar giydim,
Aynı libâsımı gördüm.

309

O zamanda - bu zamanda,
Üçüncü günün başında,
Üçüncü binin başında,
Havâriler görür gördüm.

310

İşte öyle Meryem Ana,
Kuzu boyandı al kana.
Damarımda akar, ana,
Haçtaki kan hâlâ gördüm.

311

Mesih eşşegine biner,
Gelip aranızda gezer;
Der, Zekeriyya Peygamber.
Müjde verir diyegördüm.

312

“Eşşegine binip gezmiş,
Siyon kızı beğenmemiş;
Babasıyla haça germiş”,
Diyor İncil’lerde gördüm.

313

“Eşşegine binip gelmiş,
Memleketi alt üst görmüş”;
Ölmüş de tekrar dirilmiş,
Yazıyor Kur’an’da gördüm.

314

Mesih Allah’ın eşşegi,
Arşı, kürsüsü, feleği,
Cibrîl’i, çark-ı feleği,
Hızır’ı, “Kün” emri gördüm.

315

Eşşek sahibine bakar;
Kulakları göğe diker.
Ne söylerse onu yapar,
Ne yüklerse çeker gördüm.

316

Beni taşıyan bedenim,
Vallahi benim eşşegim.
Ben, Allah’ın eşşegiyim,
Rûhullah’ım diye gördüm.

317

Binip geldik alâmete,
Gidiyoruz kıyâmete.
Îman edeni cennete,
Taşır garip eşşek gördüm.

318

Nûh’un gemisi her biri,
Allah’ın her peygamberi.
Enbiyâ her bir havâri,
Allah’ın eşşegi gördüm.

319

Kadın erkek resuller de;
Havariler, şahitler de;
Mesih müjdesi verir de,
İnanan kurtulur gördüm.

320

Resullere îman eden,
Nûh’un gemisine binen,
Mahşerde “Kızıl Deniz”den,
Boğulmadan geçer gördüm.

321

“Göklerin ve yerin nûru”,
Nüzûl edip bende doğdu.
Güneş kuzucukta doğdu;
“Güneş - kuzu” doğmuş gördüm.

322

Görünmüyor güneş, niçin?
Buluta girdiği için!
Resulleri bunun için,
Şahit yapmış Allah gördüm.

323

Allah'ın elçisi benim,
Enbiyâ da benim elçim.
Hepsini öğreten benim;
Söylenen de, diye gördüm.

324

Olmasa idi Beytullah,
Bilinmezdi yüce Allah.
Mesih'tir, asıl Beytullah,
Enbiyâ da ayna gördüm.

325

Mukaddes Beyt-i Mukaddes;
Beytullah zaten mukaddes;
Birleşti iki mukaddes,
Mukaddes Mesih'te gördüm.

326

Mukaddes olmasa Nebî,
Mukaddes olur mu evi?
Mukaddes Meryem bebeği,
Beyt-i Mukaddes'tir gördüm.

327

Canlı Kâbe Âdem vallah;
Mesih Âdem gibi billah;
Beşer bedeniyle Allah,
Perdeledi nâsa gördüm.

328

Beşer bedeni olmasa,
Secde gerek bütün nâsa.
Rûhullah'tır Mesih Îsâ;
Beytullah'tır diye gördüm.

329

Münezzeh zaman - mekândan,
Evi ne yapsın yaradan!
“Allah'ın evleri” inan,
Bilcümle enbiyâ gördüm.

330

Beden libâsı olmasa,
Secde gerek bütün nâsa.
Rûhullah'tır Mesih Îsâ,
“Mir'ât-ı Mevlâ"dır gördüm.

331

“Beyt-i Akdes” diyor bir de,
Mesih'in doğduğu eve.
Kutsuyor Mesihini de,
Evini de Allah, gördüm.

332

Âdem'de Mesih'i gördü;
Melekler secdeye vardı;
Mü'mine secdegâh oldu,
Âdem de, evi de gördüm.

333

Ay - ayna misâl peygamber,
Güneşe aynalık eder.
Allah'ın güneşi beyler,
Rûhulkudüs Mesih gördüm.

334

Ayna karşısında secde,
Eden kime eder secde?
İçindeki Mukaddes'e,
Secde eder diye gördüm.

335

“Canlı Kâbe”, Meryem Ana,
Mukaddes oğlun baksana.
“Şems”i doğurmuş baksana,
Benim anam diye gördüm.

336

Önce Meryem’i yarattı;
Meryem’den beni yarattı.
Mesih’ini “vâris” yaptı,
Kral kendisine gördüm.

337

Esmâdan zuhûra gelen,
O “Mukaddes bâkire”den,
Doğdu o ölmeyen beden,
Ta ezelde diye gördüm.

338

Bâkî bedenim “Rûhullah,
Beyt-i Mukaddes”dir, billah.
Fânî bedenim “Beytullah”,
Mesih “Kıbleteyn”dir gördüm.

339

Enbiyâ, âfâk’ta gördü,
Mevlâ’yı ufukta gördü.
Mesih kendisinde gördü,
Bedeninde diye gördüm.

340

“Allah’ın eviyim” desem,
Haça gelecek bu sersem.
“Zuhûr nüzûlü bu” desem,
Aklı buna ermez gördüm.

341

Leylâ, Mevlâ imiş meğer;
O’nu Mesih’te görmüşler;
Melekler secde etmişler,
Kör şeytana inat gördüm.

342

Meni, rahme nüzûl eder,
O meni, bebeğe döner.
Rûhullah’la nefha eder,
Allah ruhlarımı gördüm.

343

Doğar, büyür, insan olur;
Nefsi ona şeytan olur.
Nefse uyan şeytan olur,
Uymayan da melek gördüm.

344

Beden eşşeğine biner,
Şu fânî dünyada gezer.
Bu dünya gurbete benzer,
Öbür dünya vatan gördüm.

345

Fânî dünya rüyâ gibi,
Gelip geçer bir gün gibi.
Ölüm de, uyanmak gibi,
Anavatanında gördüm.

346

Eşşeğin gözü dünyada,
Hocanın gözü ukbâda.
Size ders verir “Hoca” da,
Eşşeğe ters biner gördüm.

347

Kıyâmetin öncesinde,
Deccal, şeytan-ı lain de,
En azılı döneminde,
İnsanlarda gizli gördüm.

348

Geçen yüzyılda başlayan,
Bu yüzyılda azgınlaşan;
Her geçen gün daha azan,
İnsan sûretinde gördüm.

349

İnsanlığı saptıranlar,
Şu dünyaya taptıranlar,
Her milletin Deccalı var,
Kendi bünyesinde gördüm.

350

“Yedi başlı, on boynuzlu,
Büyük fâhişe” domuzu,
“Mehdi” görünür dış yüzü,
İç yüzü Deccaldır gördüm

351

“Büyük Deccal”, büyük şeytan;
“Küçük Deccal”, küçük şeytan.
Milyarları bulmuş şeytan;
Domuz - Deccal burda gördüm.

352

Güneş doğarsa içinde,
Deccal erir gider sende.
Mesih’e îman edende,
Deccal - şeytan kalmaz gördüm.

353

Döndü söz yeniden başa,
Kaç yıl yaşar isen yaşa.
“Beden” dediğin o leşe,
“Ebedî can” Mesih gördüm.

354

Güneş üflemele sönmez;
Allah işi geri kalmaz.
Îman eder de sihirbaz,
Firavunlar etmez diye gördüm.

355

Engel olamaz hiç kimse,
Vallahi Rûhulkudüs’e;
Öldürse, haça da gerse,
Mesih işi yürür gördüm.

356

O zindanda batan güneş,
Bu zindanda doğdu kardeş.
Aydınlatıyor bak güneş,
Şu Müjde’yle seni gördüm.

357

Koptu zindanda vâveylâ;
Kapattı ağzımı Leylâ.
“Atçılık oyna bunlarla,
Sırrı gizle” diyor gördüm.

358

Her gün, her gece içirdi;
Beni kendimden geçirdi.
Başka türlü olmaz dedi,
Atçılık oyunu gördüm.

359

İçirmiş Leylâ zindanda,
Zil zurna sarhoş Dâvud da!
Şu atçılık oyununda,
Ne hikmetler varmış gördüm.

360

Kime, nerde, ne yaptımsa,
Ne söyledim, ne yazdımsa,
Müjde'den gayrı ne varsa,
“Atçılık oyunu” gördüm.

361

Nereye gidersem orda,
Kör şeytanlar iş başında.
Dostu düşman yapıyor da,
Saldırıyor şeytan gördüm.

362

Sene olunca ikibin,
Başlıyor ya üçüncü bin.
“Üçüncü gün” - üçüncü bin,
“Mesih burda” diyegördüm.

363

On sekiz Mart ikibinde,
Üçüncü kurban gününde,
On sekiz kişi geldi de,
Onlara söyleyegördüm.

364

Üçüncü binin başında,
Resullerimle ben burda,
Mâide'mizi kurduk da,
Yiyip içtik diye gördüm.

365

“Ben Mesih'im” dedim diye,
Haber gitti Türkiye'ye.
“Deli, kâfir, sahte” diye,
Fetvâ veriyorlar gördüm.

366

Türk medyası Almanya'da,
Mesih gündemde, medyada.
Güneş batıdan doğdu da,
Medyada konuşur gördüm.

367

O zaman da, bu zaman da,
Daha kötü bu zamanda;
Kudurdu yine şeytan da,
Medyayla saldırır gördüm.

368

Bel'am fetvâları ile,
Çağdaş engizisyon ile,
Linç kampanyaları ile,
Haça geriyorlar gördüm.

369

Mûsâ gibi, Ahmed gibi,
Diğer peygamberler gibi
Sanıyorlar Hak Mesih'i,
Kör şeytanlar diye gördüm.

370

Senelerdir her gün, ana,
Dokuz doğurdum baksana!
Çok zor oldu, çok zor, ana,
Büyük doğum çok zor gördüm.

371

Allah kime gösterirse,
Şahit odur Hak Mesih'e.
Görür bizi nasipliyse,
Karıncalar bile gördüm.

372

Güneş uzaklarda durur,
Işığı her yere vurur.
Bulunduğu yerden görür,
Görenler güneşi gördüm.

373

Görenler şahitlik eder;
Nasipliler îman eder.
Rûhulkudüs'le gönüller,
Dolar, aydınlanır gördüm.

374

Bu güneş ezel güneşi,
Bu güneş ebed güneşi.
Doğdu Allah'ın güneşi,
Biiznillah burda gördüm.

BEYYİNÂT
BİSMİLLAH - BİİZNİLLAH

1

Îsâ “Beyyinât”la gelir;
Gizli olanları bilir.
“Bazılarını bildirir;
Açıklar” der Kur’an gördüm.

2

Yüzyıllardır tartışılan,
Hususları açıklayan,
Şu Müjde size Îsâ’dan,
“Beyyinât”tır diyegördüm.

3

Gönül kandili yanmayan,
Beş duyu körüdür inan.
Mucizeyi anlamayan,
Akıl almaz sanır gördüm.

4

Tevrat, İncil ve Kur’an’da,
Pek çok âyet bu zamanda,
Açıklanır bu kitapta,
Şu Müjde’de diyegördüm.

5

Yalan yanlış bilgi, haber,
Gören insanı kör eder.
Yanlış yorum ve tefsirler,
Körlüğü artırır gördüm.

6

“Kanlı gömlek”le geldiler,
“Kurt kaptı baba” dediler.
Yâkub’u kör eylediler,
Yalan dolan ile gördüm.

7

“Yırtık gömlek” gözü açtı;
Züleyhâ kıvrıp kaçtı.
Suçları Yûsuf’a yıktı,
Yalan dolan ile gördüm.

8

“Kansız gömlek”le beraber,
Gelince dosdoğru haber,
Yûsuf’u görmeyen gözler,
Görür hâle gelir gördüm.

9

Yâkub’u kör eden gömlek,
Gözünü açan da gömlek.
Gömleğin sırrını çözmek,
Kör gözü açıyor gördüm.

10

İşte bir kandil sizlere;
Mucize açık bizlere.
Akıl almaz diyenlere,
Misâl olsun diyegördüm.

11

Yâkub misâl yalan ile,
Kör olur enbiyâ bile.
Ahmed kör oldu “ifk” ile,
Ashâbıyla bile gördüm.

12

Bel’am’ların tefsirleri,
Kör ediyor görenleri.
Apaçık mucizeleri,
Kapkaranlık yapar gördüm.

13

“Nasıl geleceğiz tekrar”,
Diye havâriiler sorar.
Îsâ misâlle açıklar,
Bunları apaçık gördüm.

14

“Karanlıkta hırsız gibi,
Gelirim güveyi gibi,
Seçilen geline tabi”,
Diyor Mesih Îsâ gördüm.

15

“Gelinlere gelirim ben,
Gelinlere ekerim ben.
Gelinlerden doğarım ben,
Resullerle” diyor gördüm.

16

Apaçık söylüyor Îsâ;
Anlar vallahi kör olsa.
Bel’am tefsiri olmasa,
Mucize apaçık gördüm.

17

Allah gelinleri seçer;
Rûhulkudüs gelip eker.
Dirilip doğar resuller,
Mesih ile burda gördüm.

18

“Cibrîl “okus pokus” yaptı,
Meryem’i hâmile yaptı,
Üfledi çocuğu yaptı”,
Diyor kör Bel’am’lar gördüm.

19

İlişkide bulunmadan,
O “hayat suyu” olmadan,
Çocuk mu olurmuş ulan;
Aptal herif diyegördüm.

20

Îsâ evlenmiş dünyada,
Meryem evlenmiş dünyada;
Papaz evlenmez dünyada,
Râhibeyle yanar gördüm.

21

“Sen ki göklerden gelmedin,
Nasıl “Ben Mesih’im” dersin;
Yalancı, kâfir, delisin”,
Diyorlar Mesih’e gördüm.

22

Reddeder Mesih’i niye?
“Ana babası var” diye;
“Gökten gelmedi bu” diye;
O zaman - bu zaman gördüm.

23

O zaman göklerden gelen,
Bu zaman da geldi gökten.
Geline geldi göklerden;
Seçilmiş anneye gördüm.

24

“Ana babası olmayan,
Îsâ” bekliyor Allah’tan.
Anasız babasız insan,
Yaratmamış Allah gördüm.

25

“Hayat ağacı ve suyu”,
Vallahi Mesih’in soyu.
Benden oldu Âdem deyû,
Anlatıyor Mesih gördüm.

26

“Âdem’le Havvâ cennetten,
Bu dünyaya düştü gökten”,
Sanıyor bunlar gerçekten;
Vah eyvah vah diyegördüm.

27

Balçıktan bir heykel yapmış,
Üflemiş, ayağa kalkmış;
Allah Âdem’i yaratmış,
Bu şekilde sanır gördüm.

28

“Âdem’den bir kemik almış,
Havvâ o kemikten olmuş”,
Sanan âlim, zâlim olmuş,
Kadını hor görür gördüm.

29

Bel’am’lar tefsir yapıyor,
Öküzleri doğurtuyor.
İnek ne işe yarıyor,
Bre körler diyegördüm.

30

Rûhulkudüs gökten gelmiş,
Havva ondan gebe kalmış;
Adem işte öyle gelmiş,
Cennetten dünyaya gördüm.

31

Çan kulesindeki horoz,
Bunu anlatır diyoruz.
Hayat ağacı o horoz,
Hayat suyu ondan gördüm.

32

İlk insan hazreti Âdem,
İlk kadın Havvâ vâlidem;
Anasız babasız Âdem,
Oldu sanır bunlar gördüm.

33

O horoz melekleriyle,
Dişileri eşleriyle,
Yarattı Rabb’in emriyle,
Bidâyette diye gördüm.

34

“Ricâl” sûresi demiyor;
Bak “Nisâ sûresi” diyor.
Dişiden yarattık diyor,
İlk insanı Kur’an gördüm.

35

Önce yarattık bir dişi;
Ondan yaratıldı eşi.
Onlardan oldu çok kişi,
Diyor Kur'an size gördüm.

36

Havvâ değil o ilk dişi;
Âdem değil onun eşi.
İlk insandır o ilk dişi,
Eşi ondan doğdu gördüm.

37

Adem'den önce insanlar,
Hayvan gibi çoğaldılar.
Rûhulkudüs'le dolanlar,
Âdem ile başlar gördüm.

38

İnsânî ruhları vardı,
Rûhânî ruhları yoktu;
Nûrânî ruhları yoktu,
Din, îman bilmezler gördüm.

39

Âdem'le Havvâ'ya kadar,
Doğmuş çoğalmış insanlar.
Sorumsuz Âdem'e kadar,
O insanlar diye gördüm.

40

“Minel-melâike rusül”,
İdi cennette o resul!
İstifâ edilen ilk resul,
Meleklerden Âdem gördüm.

41

Îsâ Âdem gibi diyor,
Kur'an açıkça söylüyor.
Îsâ gibi doğdu diyor,
Âdem Baba burda gördüm.

42

Havvâ Meryem gibi yerde;
Seçmiş Allah onu bir de.
Rûhulkudüs'le gerdekte,
Hâmile kalırken gördüm.

43

Havvâ'dan doğurdu Allah,
Hazreti Âdem'i vallah.
“Baba” Rûhulkudüs vallah,
Îsâ'da, Âdem'de gördüm.

44

En büyük melâikeden,
“İstifâ” edilip gelen,
İnsan sûretinde Âdem,
İlk peygamber diye gördüm

45

İbrâhim gibi Âdem de,
“Baba” sayılıyor bir de!
Âdem'le başladı yerde,
Enbiyânın soyu gördüm.

46

İlk Kâbe'yi yaptı mâdem,
Tevhîdin babası Âdem.
İbrâhim'den önce Âdem,
Tevhîdin babası gördüm.

47

“İnnellâhestafâ Âdem,
Ve Nûh ve Âl-i İbrâhim,
Ve Âl-i İmran” benim,
İstifâmla oldu gördüm.

48

“Biz seni takdis ederken,
Kan dökücü bir beşerden,
Halîfe olur mu” diyen,
Melekleri şaşkın gördüm.

49

Âdem melâikedendi;
İstifâ edilip geldi.
Melekler sırrı öğrendi,
Secde eylediler gördüm.

50

Cinnîlerdendi o zaman,
Secde etmeyen kör şeytan.
İnsanlarda o kör şeytan,
Kan gibi dolaşır gördüm.

51

Âdem’le Havvâ dünyada,
Cennet gibi bir diyarda,
Yiyip içiyorlar orda,
İmtihana kadar gördüm.

52

Meyvesi mü’minler mâdem,
“Cennet şeceresi” Âdem.
Allah izin vermez mâdem,
Yemek haram olur gördüm.

53

Kan dökmeyi, öldürmeyi,
Onlara zinâ etmeyi,
Ve nikâhsız evlenmeyi,
Yasakladı Allah gördüm.

54

Düşman oldu kör şeytanlar,
Etrafındaki insanlar.
Âdem’le Havvâ kaçtılar,
Hicret eylediler gördüm.

55

Allah’ın emriyle Mekke,
“Vudia linnâs bi Bekke”,
Âdem’in eviydi kabe,
İlk Beytullah idi gördüm.

56

Âdem misâl enbiyâda,
Bilindi Allah dünyada.
Halîfetullah dünyada,
Enbiyâ Beytullah gördüm.

57

“Âdem’le Havvâ cennetten,
Kovulup düştü göklerden”
Sanan, Mesih’i de gökten,
Öyle bekler diye gördüm.

58

Apaçık âyetler bile,
Yanlış meal ve tefsirle,
Gelmiş akıl almaz hâle,
Şu kutsal kitaplar gördüm.

59

“İsâ lâzım değil bize,
Gelse zâten uyar bize”,
Diyor “kör kılavuz” size,
Şu çağdaş Bel’am’lar gördüm.

60

“Bazı haramları helâl
Kılmaya benim yetkim var.
İncil’de, Kuran’da yazar;
Bu yetki Allah’tan, gördüm.

61

“Bu yetkiyi nerden almış”,
Diye Bel’am’lar kızarmış.
Yetkiyi Allah’tan almış,
O zaman - bu zaman gördüm.

62

“Nasıl gelip ne yapacak,
Ne söyleyip ne yazacak”;
Bel’am’lara mı soracak,
Bire gâfil diyegördüm.

63

“Ve yuallimuhul-kitâb”,
Allah öğretiyor, ahbab.
Benim kitabım dört kitap,
Mesih, Rûhulkudüs gördüm.

64

Âdem’le Havvâ Mekke’de,
Arafat - Müzdelife’de,
İlişkiyi kestiler de,
İhrâma girdiler gördüm.

65

Affetti Allah onları,
Buluşturdu kurbanları.
Âdem - Havvâ çocukları,
İlk mü’minler diye gördüm.

66

“Meş’aril-harâm” evleri,
Oturdukları yerleri.
Peygamberlerin işleri,
“Âyât-ı Beyyinât” gördüm.

67

İbrâhim Hâcer’i çölde,
Kâbe’nin olduğu yerde,
Mağara gibi bir evde,
Bırakıp da gitti gördüm.

68

O evin kuyusu zezem;
Kuyuyu yapmıştı Âdem.
Doğurdu Hâcer vâlidem,
İsmâil’i orda gördüm.

69

İsmâil de büyüyünce,
Evi yaptılar güzelce.
Tevhîd inancı böylece,
Oradan yayıldı gördüm.

70

Gelen bütün peygamberler,
Birbirini tasdik eder.
Mesih ile havâriiler,
Tevhîd meş’alesi gördüm.

71

Ahmed ve Kur'an'a îman,
Eder Mesih'e inanan.
Kıyâmete kadar Kur'an,
Tevhîd meş'alesi gördüm.

72

Baştan sona bak şu Kur'an,
Bahseder İncil - Tevrat'tan.
Özetliyor bak şu Kur'an,
Tevrat'ı, İncil'i gördüm.

73

Tevrat, İncil okumayan,
Anlamaz Kur'an'ı inan.
Tevrat'a, İncil'e düşman,
Olmuş müslümanlar gördüm.

74

Tevrat, İncil, bozulmuşmuş;
Geçersizmiş, gereksizmiş;
İman etmek gerekmezmiş,
Diyor şu hocalar gördüm.

75

Yahudi uysun Tevrat'a,
Hristiyan da, İncil'e;
Ellerindeki kitaba
Uysunlar der Kur'an, gördüm.

76

Bozulmuş, geçersiz olsa;
Allah bilmiyor mu, hâşâ;
Uysunlar der miydi hâşâ,
Şu Kur'an'da Allah, gördüm.

77

Tevrat'ı, İncil'i inkâr
Eden, Kur'an'ı da inkâr
Etmiş olur, arkadaşlar;
Kâfir olur diyegördüm.

78

“Gerçek Tevrat, İncil varmış,
Eldekiler uydurmaymış”,
Diyenler iftirâ atmış,
Allah'a Kur'ana gördüm.

79

Açık Kur'an'ın hitâbı;
Ellerindeki kitâbı,
Okudukları kitâbı,
Tasdik eder diye gördüm.

80

Çıkarma - ilâve ile,
Yanlış meal ve tefsirle;
Suçluyor tahrîf etmekle,
Kur'an, Bel'am'ları gördüm.

81

Büyük tahrîfât Kur'an'da,
Yapıldı Ahmed'den sonra.
Bildiriyor Allah bana
Tahrîfâtı diye gördüm.

82

Pek çok ayet alınmadı,
Şu Kur'an'a konulmadı.
Asılları korunmadı,
Malesef Kur'an'ın gördüm.

83

Hadisler gibi Kur'an da,
Yazıldı yüzyıllar sonra.
Bilinmiyor ravisi de,
Üstelik ayatın gördüm.

84

Noktayla hareke ile,
Surelerin tertibiyle,
Mana tahrîfâtı ile,
Tahrîf etmiş eden, gördüm.

85

Elinizdeki Tevrat'a
Elinizdeki İncil'e
Elinizdeki Kur'an'a
Uyun diyor Kur'an gördüm.

86

Aslı elbette vahiydir,
Tahrîfât sonraki iştir.
İnanan mes'ul değildir,
Tahrîf eden mes'ul gördüm.

87

İman edin kitaplara,
Dikkat edin tahrîfâta.
Uymayın şu belamlara,
Diyor Allah, Mesih gördüm.

88

Ahbâr ve ruhbânı "Erbâb"
Yapmış onlar kendine "Rab"!
Müslümanlar dahî "Erbâb"
Yapmış hocaları gördüm.

89

Yanılmayan Allah gibi,
Sanki peygamberi gibi,
Sözü "âyet, hadis" gibi,
Kabul ediliyor gördüm.

90

Kendisi yazar ve söyler,
"Allah böyle söylüyor" der.
Şu mealler, şu tefsirler,
Yalan yanlış dolu gördüm.

91

Havâriilerin her biri,
Allah'ın bir peygamberi.
Rivayettir İncil'leri,
Onların Mesih'ten gördüm.

92

Allah'ın vahyiyle onlar,
Konuşur, şahitlik yapar.
Ashâba benzemez onlar,
Onlar peygamberdir gördüm.

93

"Resullerin işleri" der,
"Pavlusun mektubu bu" der,
"Gerçek İncil işte bu" der,
Saptırır kilise gördüm.

94

Hahama, papaza kızıp,
Tevrat'ı, İncil'i tekzib
Etmedi Muhammed tekzib;
Tasdik etti diye gördüm.

95

Muhammed’i, papaz - haham,
İsmi gibi bilir, anam.
“Tezgâh” kaygısından Bel’am,
Îman etmez diye gördüm.

96

“Kitapların âyetleri,
Apaçık” diyor her biri!
Anlayana âyetleri,
Apaçıktır diye gördüm.

97

Peygamberleri seçiyor,
Âyetleri vahyeyiyor.
Mânâsını öğretiyor,
Cibril, âyetlerin gördüm.

98

Âyetleri îzâh eder,
Açıklar ve tatbik eder.
“Postacı” değil resuller;
Muallim ve “üsve” gördüm.

99

Mûsâ’nın elinde âsâ,
Ölüyü diriltti Îsâ!
Sihirbaz sanır okusa,
Resulleri bunlar gördüm.

100

“Kalk” deyince ölü kalkmış,
“Çık” deyince şeytan çıkmış,
Hastalar ayağa kalkmış,
Üfleyince sanır gördüm.

101

“Sirk cambazı ve hokkabaz,
Cinci, büyücü, sihirbaz”
Sanır enbiyâyı papaz,
Haham, hoca diye gördüm.

102

Rûhulkudüs’le ekildi,
Rûhulkudüs’le dirildi;
Mesih’le havârilere,
Dirilen ölüler gördüm.

103

Bililir mezarda yatan,
Taşındaki yazısından.
Ashab-ı Kef’i tanıtan,
“O” rakim taşıdır gördüm.

104

Şimdiki gibi Yahudi,
Gökten Mesih’i beklerdi.
Yahudi görmeden geldi,
Gökten Mesih Îsâ gördüm.

105

Ölüp giden peygamberler,
Mesih ile ekilmişler.
İşte dirilen ölüler,
O resuller diye gördüm.

106

Yatıp da uyumuş gibi,
Ölüp gitmişti her biri.
Uykudan uyanmış gibi,
Yeniden doğmuşlar gördüm.

107

Yeni bir isim - kimlikle,
Doğmuş yeni bedeniyle.
Bilmiyor âilesiyle,
Kendisi de sırrı gördüm.

108

Allah vahyetime başlar;
Onlar uyanmaya başlar.
Ashâb-ı Kehf arkadaşlar,
İşte o resuller gördüm.

109

Ashâb-ı Kehf Mesih ile,
Buluştular vahiy ile;
Rabb'in bildirmesi ile,
O zaman - bu zaman gördüm.

110

“Sümme beasnâhum” diyor,
“Dirilttik onları” diyor.
Onlar kendini gizliyor,
Kur'an-ı Kerim'de gördüm.

111

Haçtaki Mesih, dirilmiş;
Havârileriyle gelmiş!
Yirmi asır sonra gelmiş
Şu dünyaya tekrar, gördüm.

112

Mucize isteyen varsa,
Burda yahu Mesih Îsâ,
Dirilmiş de gelmiş Îsâ,
Resullerle burda gördüm.

113

Mesih değil bunu yazan,
Diyemez insafı olan.
Görür Müjde'yi okuyan,
Kör gözü açılır, gördüm.

114

Âdem Baba'dan bu yana,
Zaman zaman bu cihâna,
Ashâb-ı Kehf geldi, ana;
Rûhulkudüs ile gördüm.

115

Muhammed de Nûr Dağı'nda,
İnzivâda, mağarada.
Ashâb-ı Kehf'tendi o da,
Kendi dahî bilmez gördüm.

116

“Onlara muttalî olan,
Korkup kaçır” diyor Kur'an.
Kimliğini açıklayan,
Dışlanır, taşlanır gördüm.

117

O sebeple havâriiler,
Gerçek kimliğini gizler.
Sâde “biz resulüz” derler,
O zaman - bu zaman gördüm.

118

Âsâsıyla Mûsâ Nebî,
Görünüyor yılan gibi.
Ashâb-ı Kehf, Kıtmir gibi
Görünür, korunur gördüm.

119

Gelene göre yüzümüz,
Değişiyor görüntümüz.
Yûsuf misâl görünürüz,
Nasipliye bizler gördüm.

120

Görüntümün değişmesi,
Allah'ın bir mucizesi;
Buna şahit havârisi,
O zaman - bu zaman gördüm.

121

Dışlandılar, taşlandılar,
Mağarada yaşadılar.
Mâbed olmuş mağaralar,
Resullerden sonra gördüm.

122

Kutsal Kitaplarda bunlar,
Kuş diliyle yazılmışlar.
İlm-i ledün bilmeyenler,
Bunları anlamaz gördüm.

123

O zamanki gibi geldik,
Rabb'in vahyi ile bildik.
Apaçık îzâh eyledik;
Esrârı, Müjde'de gördüm.

124

Ashâb-ı Kehf varakları,
Kutsal Kitap yaprakları.
“Antika” sanır onları,
Bilmeyenler diye gördüm.

125

Mûsâ da Ashâb-ı Kehf'ten;
Ölmüş dirilmiş yeniden.
İlm-i ledün öğrenmeden,
Mûsâ dahî bilemez gördüm.

126

Mûsâ misâl Hızır ile,
Buluşuyor Cibrîl ile,
Rûhulkudüs Mesih ile;
Ashâb-ı Kehf burda gördüm.

127

Mûsâ Hârûn âilesi,
Büyük İmran âilesi.
Küçük İmran âilesi,
Büyüğünden gelir gördüm.

128

Firavuna vaaz eden,
Dokunma Mûsâ'ya diyen,
Din - îmanını gizleyen,
O “mü'min” İmran'dır gördüm.

129

Ashâb-ı Kehf'ten olanlar,
Yetim çocuk sayılırlar.
“Sekîne - defîne” onlar,
Biribirini arar gördüm.

130

Kaya gibi kalçalardan,
Çıkıp da Nil'e atılan,
Pişmiş balık anasından,
Yahovet'ten çıkmış gördüm.

131

Delikten denize dalar,
Ana rahmine insanlar.
Pişmiş balçıktan insanlar,
Doğar diyor Kur'an gördüm.

132

Ana rahminden çocuklar,
Balık misâl çıkar - doğar;
Hayat denizine dalar,
Yüzer - gezer diye gördüm.

133

“Balçığa batan” o güneş,
Rûhulkudüs Mesih kardeş.
Balçıktan doğar o güneş,
Resullerle burda gördüm.

134

“Doğuya batıya gider,
Kral güneşi seyreder”!
Güneş misâlinde çözer,
Zülkarneyn esrârı gördüm.

135

Güneş batar, ama ölmez;
Hiçbir işi geri kalmaz.
Din adamları anlamaz,
Zülkarneyn Mesih'tir gördüm.

136

“Kral” ama devleti yok;
Sarayı yok, ordusu yok.
Mesih'ten başka Kral yok,
Bu evsafta diye gördüm.

137

“Zülkarneyn” iki karında;
İki ananın karında.
O zamanda - bu zamanda,
Aynı Kral doğar gördüm.

138

Beşer bedeniyle Hızır,
Temessül eder dolaşır.
Zülkarneyn işte o Hızır,
Musa'nın yoldaşı gördüm.

139

Kehf sûresinde bak onlar,
Hızır ile buluşmuşlar;
İlm-i ledün öğrenirler,
Kral'dan resuller gördüm.

140

Mûsâ'yla Hârun'dan kalan,
Meleklerle gökten gelen,
O “sekîne” doğar yerden;
İns-ü cin fark etmez gördüm.

141

Hızır ile bulduk yine,
Yıkık duvarda defîne!
Defnedilenler kabrine,
Dirilmiş, doğmuşlar gördüm.

142

Gökten gelmişler bu yere;
Meleklerle annelere!
Tabut gibi bedenlere,
Gizlenmiş defîne gördüm.

143

“Sekîne” geldi göklerden;
Resuller, Ehl-i Beytiylen.
Buluştu ilm-i ledünlen,
O zaman - bu zaman gördüm.

144

Hızır’la buluşan Mûsâ,
Mesih’le buluşan Mûsâ.
Vallahi burada Mûsâ,
“Meracel-bahreyn”de gördüm.

145

Buluştuk biz Mûsâ ile,
İstanbul’da vahiy ile;
Cennet sekînesi ile,
Resullerle burda gördüm.

146

Buluşuyor, bilişiyor,
Birbiriyle tanışıyor.
Hızır onları gizliyor,
Destekliyor diye gördüm.

147

Mesih ile havâriyer,
Buluşur, beraber gezer.
“Bu sırları gizleyin” der,
İlk zamanlar diye gördüm.

148

“Reşid” olunca peygamber,
Resul olduğunu söyler;
Allah isteyince söyler,
Açıklar resuller gördüm.

149

“Kurşundan yapılmış sed”,
Ashâbı ile Muhammed!
Zülkarneyn misâl yapar sed,
Bilcümle enbiyâ gördüm.

150

Ye’cûc ve Me’cûc’e karşı,
Fitne ve fesâda karşı,
Sed çekmek onların işi,
Resullerin diye gördüm.

151

Bakır kazan gibi onlar,
Ateşlere atılsalar,
İbrâhim misâl yanmazlar,
Dönmezler hak yoldan gördüm.

152

Dâvud’un zırhı, îmanı.
Resulleri iyi tanı.
Misâl farklı, hepsi aynı,
“Bünyânun mersûs”dur gördüm.

153

Hızır “defîne avcısı”,
Zülkarneyn “sed yapıcısı”,
Sanır hahamı, hocası,
Papazı, Bel’am’ı gördüm.

154

İçten birbirine bağlı,
Havâriyerim îmanlı.
Yıkamaz Domuz - Deccalı,
Seddini Mesih’in gördüm.

155

Mucizeleri resuller,
Açıklar, îzâh ederler.
Mucize görmez münkirler,
o zaman - bu zaman gördüm.

156

O “gariplerin gemisi”,
Mûsâ Nebînin kendisi.
Resullerin her birisi,
Zamanın Nûh’udur gördüm.

157

Mûsâ katil olmasaydı,
O yollarda yanmasaydı,
Firavun ile kalsaydı,
Çok zâlim olurdu gördüm.

158

Hızır Mûsâ’yı kaçırdı,
Tanınmaz hâle getirdi.
Mâsum çocuk Mûsâ idi,
Ölen de nefsidir gördüm.

159

“Fektulû enfüse-küm” der,
Onlara Mûsâ Peygamber!
Hızır’dan beller resuller,
Nefsi öldürmeyi gördüm.

160

O çöllerde, o dağlarda,
Perişan oldu yollarda;
Mûsâ buna kızıyor da,
Hızır’ı suçluyor gördüm.

161

“Yetim çocukların evi”,
Miryam ve Hârûn’un evi.
Mûsâ Peygamber o evi,
Başkasının sanır gördüm.

162

Kayaların arasından,
Bir delikten yolu bulan,
Atlayıp denize dalan,
O balık Mûsâ’yımış gördüm.

163

Balık denize atladı,
Mûsâ rüyâdan uyandı;
Seneler sonra anladı,
Mânâsını Mûsâ gördüm.

164

Allah seni korumasa,
Keserdi Firavun duysa.
Kardeşlerine dön Mûsâ,
Diyor Hızır ona gördüm.

165

İlm-i ledün istiyorsan,
Vahiy, kitap istiyorsan,
Korkma Mûsâ Firavundan;
Dön Mısır’a diyor gördüm.

166

Mûsâ misâl peygamberler,
Yanıp pişer, rüşde erer.
Hızır’la yolculuk eder,
Senelerce onlar gördüm.

167

Ashâb-ı Kehf'ten olanlar,
Geçmişini bilmiyorlar.
Hızır'dan öğreniyorlar,
Mûsâ misâl onlar gördüm.

168

Gece sarayına giren
Ve "bizi yargıla" diyen,
Gençler rüyâ yolu ilen,
Dâvud'u uyarır gördüm.

169

"Batşeba"yı söylüyorlar,
Diye Dâvud Nebî ağlar;
Tövbe eder, ağlar, yanar,
Pişer, olur reşid gördüm.

170

"Rüyâ ile vahiy gelmez,
Rüyâyâ îman edilmez,
Rüyâyla amel edilmez"
Diyen münkirleri gördüm.

171

Resullerin zamanında,
Geldi âyetler rüyâda.
Tevrat, İncil ve Kur'an'da,
Pek çok misâl vardır gördüm.

172

Firavun rüyâ görüyor,
"Edğâsü ahlâm" bu, diyor.
Apaçık haber oluyor,
Yûsuf'un tâbiri gördüm.

173

Zindandaki arkadaşlar,
Rüyâyı Yûsuf'a sorar.
Rüyâ ile haber yollar,
Allah kullarına gördüm.

174

Mekke'nin fethi rüyâda,
Görüldü Kurban rüyâda.
Ezan görüldü rüyâda,
Ömer tarafından gördüm.

175

Yûsuf misâl peygamberler,
Rüyâyı tâbir ederler.
Allah'tan gelir haberler,
Rüya ile dahî gördüm.

176

Kral'ın emrinde olan,
"Mehârib - temâsil" yapan,
Yönlendiriyor rüyâylan,
İnsanları diye gördüm.

177

"Şeytan karışır rüyâyâ,
İnanma sakın rüyâyâ",
Diyor kör şeytanlar güya,
Aklı sıra diye gördüm.

178

Uyanıkken her işine,
Karışıyor düşüncene,
Mealine, tefsirine,
Vaazına şeytan gördüm.

179

Âyetler gibi rüyâlar,
İnsana “fitne” olurlar!
Elbet doğru anlayanlar,
Hidâyete erer gördüm.

180

“Lekad sadakallâh” dedi,
Rüyâyı tasdik eyledi!
“Vahyin bir cüzüdür” dedi,
Muhammed rüyâya gördüm.

181

Süleyman’ın “kazanları,
Havuzları”; ocakları,
Âilesi, çocukları,
Ehl-i Beyti diye gördüm.

182

Şeytan bile işe yarar,
Süleyman’a ocak kurar.
Kullanmayı biliyorlar,
Resuller şeytanı gördüm.

183

En azılı şeytanları,
İnsanları ve cinleri,
Tasarruf eder her biri,
Süleyman da misâl gördüm.

184

Kısâs-ı enbiyâ ile,
Öğretiyor vahiy ile.
Hepsi aynı ilim ile,
Muallim resuller gördüm.

185

Mehdî, “Ben Mehdî’yim” demez;
Mesih, “Ben Mesih’im” demez;
Apaçık îlân eylemez,
Diyen hocaları gördüm.

186

“Işık gibi, bir nur gibi;
Gelecek sanki ruh gibi;
Şahs-ı mânevî gibi”,
Diyor kör Bel’am’lar gördüm.

187

Olmadan şahs-ı hakîki,
Şahs-ı mânevî olmaz ki!
İmandan mes’ul olmaz ki,
O zaman insanlar gördüm.

188

Çok büyük vazifeleri,
Yapıyormuş kendileri.
Yapamazmış o işleri,
Mehdî - Mesih diyor gördüm.

189

Mesih, Bel’am işi yapmaz;
Şu fânî dünyaya tapmaz.
Saltanat ile uğraşmaz;
Kutsal tezgâh kurmaz gördüm.

190

Görünmeyen, bilinmeyen,
Apaçık îlân etmeyen
Mesih’e, îman etmekten,
Kullar mes’ul olmaz gördüm.

191

“Görünecek, bilinecek;
Fânî bedenle gelecek;
Apaçık îlân edecek”,
Diyor İncil - Kur’an gördüm.

192

Mesih ile havârilere,
Anadolu’dan çıkarlar.
Yâsin sûresinde onlar;
Antakya - Konya’da gördüm.

193

Bak şu tepedeki mezar;
Kökü tâ Kudüs’e uzar.
Baştan başa kutsal mezar,
Anadolu diye gördüm.

194

Îsâ Rûm’a gönderiyor;
Ahmed Rûm’a gönderiyor;
Hedef İstanbul’dur diyor,
Îsâ da, Ahmed de gördüm.

195

Bir sûreye isim olmuş,
Tek şehir İstanbul - “Rûm”muş;
Allah’ın dini yayılmış,
Rûm’dan tüm dünyaya gördüm.

196

Kan ettik biz topraklara;
Can ettik biz topraklara;
Kızılhaç – Kızılay’lara,
Renk vermiş kanımız gördüm.

197

“Ashâb-ı Karye”, Antakya;
Tarsus, Adana, Konya;
Geziliyor havâri bu ya,
İzmir, İstanbul’da gördüm.

198

Yuhanna ile Meryem de,
Gizleniyorlar Efes’te.
Roma, Yahudi her yerde,
Onları kovalar gördüm.

199

Meryem’i kestiler orda;
Efes’teki mağarada.
Vallahi gördüm rüyâda,
Al kanlar içinde gördüm.

200

Rüyâ yakaza hâlinde,
Uyandım dehşet içinde.
Yastığım selin içinde,
Kalmış gözyaşımından gördüm.

201

Aslanlara atıldılar;
Hendeklerde yakıldılar;
Asıldılar, kesildiler,
Havâri resuller gördüm.

202

Mağarada yaşıyorlar;
“Karye”lere gidiyorlar;
Mesih’i anlatıyorlar,
Diyor İncil - Kur’an gördüm.

203

Mesih ordusuyla gökten,
Gelecek diye bekleyen,
“Mâ enzelerrahmân” diyen,
Katiller Yahudi gördüm.

204

Mesih’in Resulleriyiz,
Îmana dâvet ederiz;
Apaçık tebliğ ederiz,
Diyor havârilere gördüm.

205

Siz de bizim gibisiniz,
Resul mesul değilsiniz.
Tebliğden vazgeçmezseniz,
Öldürürüz derler gördüm.

206

“Ehl-i Kitabız” diyorlar;
Din adına kesiyorlar;
Havârilere onlar,
“Allah için” keser gördüm!

207

Resulleri inkâr eden,
Kâfir olur fark etmeden.
“Yâ leyte kavmî” diyen,
Halkı için ağlar gördüm.

208

“Mesih ordusuyla gökten,
Gelecek diye bekleyen;
Boşa bekler” diyor Kur’an;
“Yâ hasreten” diyor gördüm.

209

Gökten gelmiş, yerden çıkmış;
Ölüler dirilmiş, kalkmış;
Ashâb-ı Kehf resullerim,
O zaman - bu zaman gördüm.

210

Türkiye’de o “karye”ler;
Karyeye gelen resuller,
Şahitlik yapıp gitmişler;
Şahitlerim şehit gördüm.

211

İşte mezarından kalktı;
Gömüldüğü yerden çıktı;
İşte Türkiye’den çıktı,
Havâri resuller gördüm.

212

Kaçmışlar bak İsrail’den;
Anadolu olmuş mesken.
Şimdi çıkan Türkiye’den,
Avrupa’ya gider gördüm.

213

İçinden çıktığı halklar,
Resullere inanmazlar.
Hicret etmiş peygamberler,
Bu sebepten diye gördüm.

214

Resulleri reddedenler,
Kendileri kaybederler.
Mesih ile havârilere,
Hicrette, batıda gördüm.

215

“Ben Mesih’im” dedim diye,
Ayağa kalktı Türkiye.
Yahudi gibi Türkiye,
Tarihten ders almaz gördüm.

216

Ashâb-ı Kehf’e o karye,
Mezar olmuş bak Türkiye.
Uyan, uyan ey Türkiye,
Mesih burda diyegördüm.

217

Mesih güneşi batıda;
Doğdu, batı Avrupa’da.
Resulleri ile burda,
Bu zamanda diye gördüm.

218

Ben size “âyât”la geldim;
“Hikmet - Beyyinât”la geldim;
“Sırât-ı mustakîm benim,
Beyyinâtım” diyegördüm.

219

“Fettekullâh ve etîûn”,
Der Mesih, “Allah’tan korkun;
İtaat edin ve uyun,
İman edin” diyegördüm.

220

Cemaat, mezhep - hizipler,
Mesih’e îman etmezler;
O “ahzâb”a, “keferû” der;
“Feveylun” der Kur’an gördüm.

221

“Fe lâ temterunne bihâ”;
Şüphe etmeyin sakın ha;
İman etmeyen yanar ha,
Diyerek uyarır gördüm.

222

“Kur’an-ı Mecîd”le Münzir,
Apaçık uyarır, gelir!
“Acayip” der buna kâfir;
Kabul etmez vahyi gördüm.

223

İhtilâf eder mezhepler,
Cemaatler ve hizipler.
Mesih de dinlemezler,
Diyor şu Kur’an’da gördüm.

224

Ahd-i atik - Ahd-i cedîd;
Tevrat ve İncil’e dedik.
“Ahd-i âhir zaman” dedik,
Şu Müjde’ye diyegördüm.

225

Mâide’yi indiririm,
Mesih’imi gönderirim,
İnanmayanı yakarım,
Diyor yüce Allah gördüm.

226

“İhdinassırâtel-mustakîm”
Diyen bana gelsin derim.
“Hâzâ sırât-ı mustakîm”,
Diyen Mesih burda gördüm.

227

Mesih “Beyyinât”la gelir;
Kur’an-ı Mecîd’le gelir;
Şahitleri ile gelir;
Resulleri ile gördüm.

228

Kitaplar ile resuller,
Bu zamanı bildirdiler;
“Kurtulur îman edenler,
Mesih’e” dediler gördüm.

229

“Ahd-i âhir zaman” budur;
Sırât-ı mustakîm budur.
“Leilmun lissaat” budur;
Mesih’tir, Müjde’dir gördüm.

230

Resullerimin her biri,
Âhir zaman mehdîleri.
Onları reddedenleri,
Mesih’i reddeder gördüm.

231

Mesih’i reddeden insan,
Mevlâ’yı reddeder inan!
Tevrat, İncil ve de Kur’an,
Bunu söyler diye gördüm.

232

Beyyinâtım Müjde ile,
Havârilere - resullerle,
Gider bütün milletlere,
Biiznillah diye gördüm.

233

Beyyinât devam edecek;
Resuller îzâh edecek;
Tahrîfâtı düzeltecek,
Biiznillah Mesih gördüm.

234

Siyak - sibâka bakmadan;
Konuya vâkıf olmadan;
Tefsirler, mealler yapan,
Tahrîfât yapıyor gördüm.

235

“Vemâ katelûhu” diyor;
Yahudiyi yalanlıyor;
İncil’i tasdik ediyor,
Bu konuda Kur’an gördüm.

236

“Benzeri asıldı haça,
Îsâ kaçtı” diyor hoca!
Kuyruklu yalana hoca,
Meal, tefsir diyor gördüm.

237

Îsâ haça asılmadı,
Îsâ katledilemedi,
Îsâ öldürülemedi”,
Demiyor ki Kur’an gördüm.

238

Mesih Rûhülkudüs yahu!
Rûhülkudüs ölmez yahu!
Kur’an bunu söyler yahu,
O ayette diyegördüm!

239

Îsâ resullere söyler;
“Beni öldürecekler” der;
“Allah bana bildirdi” der,
Daha hayattayken gördüm.

240

“Îsâ ölmedi” diyen yok;
O konuda ihtilâf yok.
Vefat hakkında âyet çok,
İncil’de, Kur’an’da gördüm.

241

İhtilâf edilen konu,
“Mesih ve ref”, anla bunu.
Mesih’in ref olduğunu,
Yahudi reddeder gördüm.

242

Mûsâ’ya isyan ettiler,
Enbiyâyı katlettiler,
Meryem’e bühtân ettiler,
Mesih’i de inkâr gördüm.

243

Mesih hakkında ilmi yok;
Şekke düşmüş, şüphesi çok;
“Gökten gelmiş”, bilgisi yok;
“Göğe gitmiş”, bilmez gördüm.

244

Mesih kendi gibi sandı,
Katlettik de öldü sandı.
O, bedene bağlı sandı;
Kendine benzetti gördüm.

245

“O’nu öldürmediler” der,
Rûhülkudüs’ü kasteder.
Ölmeyen bedeni söyler,
Ölümlüyü değil, gördüm.

246

Mesih’in ref’ini haber
Verdi resuller, İncil’ler.
Kur’an bunu tasdik eder,
Yüzyıllarca sonra gördüm.

247

Gökten gelen göğe gitti,
Resuller şahitlik etti,
Yahudi kâfirlik etti,
Diyor şu Kur’an’da gördüm.

248

Konu belli, âyet açık;
Tefsirci, mealci sapık.
Yapıyor karmakarışık,
Apaçık âyâtı gördüm.

249

“Yelvûne elsinetehum”;
“Ben kitaptan söylüyorum,
Âyetlerden okuyorum”,
Der, Bel’am’lar diye gördüm.

250

İncil’ler “görüldü” diyor;
Papazlar “dirildi” diyor!
Görüleni tanımıyor,
Resuller o anda gördüm.

251

“Haça asılan bedenle,
Görülmedi”, bak İncil’e.
“Lâkin şübbihe lehum”le,
Kastedilen budur gördüm.

252

Sûretinin değişmesi,
Mesih’in bir mucizesi.
Havâriilerin hepsi,
Bu sırrı biliyor gördüm.

253

Dirildiğini gören yok!
Görüldüğüne şahit çok!
Rûhulkudüs’e ölüm yok,
Dirilmek yok diye gördüm.

254

İsâ öldü, Mesih ölmez;
Rûhulkudüs Mesih ölmez;
Geliş gidişi görülmez,
Ehlinden gayrına gördüm.

255

Görmeyenler bühtân eder;
Görenleri inkâr eder;
“Ehl-i Kitabım” diyenler,
Kâfir olur gider gördüm.

256

“Ve biküfrihim” diyor;
Ehl-i Kitaba söylüyor.
Kâfir olur, kâfir diyor,
Mesih’i reddeden gördüm.

257

O zamanki gibi şimdi,
Yine beni inkâr etti;
Resullerimi reddetti,
Haham, papaz, hoca gördüm.

258

Anlamak istemiyorlar;
Dinlemek istemiyorlar;
İnanmak istemiyorlar,
O zaman - bu zaman gördüm.

259

“Tevrat, Mûsâ bize yeter;
İncil, İsâ bize yeter;
Kur’an, Ahmed bize yeter”,
Diyor kör Bel’am’lar gördüm.

260

Tevrat “Mesih gelecek” der;
İncil “Mesih gelecek” der;
Kur’an “Mesih gelecek” der;
Üç kitapta icmâ gördüm.

261

Üç kitapta peygamberler,
“Mesih gelecek” dediler;
Ümmetler icmâ ettiler,
Mesih konusunda gördüm.

262

Kur’an’da âyet yok imiş,
Hadisler de zayıf imiş;
İnanmak gerekmez imiş,
Diyor kör Bel’am’lar gördüm.

263

Laf orospusu Şu beyler;
Kalbi, akli fuhuŐ eyler.
Gören de adam zanneyler;
Orospudan beter gördüm.

264

Kur'an'dan önce Kitaplar,
Peygamberler, havâriiler,
“Mesih gelecek” dediler;
Kur'an tasdik eder gördüm.

265

Yalan mı söylüyor Mûsâ?
Yalan mı söylüyor İsâ?
Kur'an'da âyet olmasa,
Yine îman gerek gördüm.

266

“Kul âmennâ billah” diyor;
Hepsine îman istiyor!
İdrak etmek istemiyor,
Kitapları Bel'am gördüm.

267

Hadisleri inkâr eder;
“Zayıf, mevzû, uydurma” der;
“İsrâiliyyat bunlar” der;
Küfrünü kılıflar gördüm.

268

Kur'an'daki pek çok kıssa,
Tevrat'tan, İncil'den, baksa!
“İsrâiliyyat mı yoksa,
Şu Kur'an da” diyegördüm.

269

“Mesih gelmeyecek” diyen,
Üç Kitabı inkâr eden;
“Ben münkirim” diyor zâten,
Kendi ağızı ile gördüm.

270

Üç kitap ve peygamberler,
Ümmetler, icmâ etmişler!
Mesih gelecek demişler,
İcma ile diyegördüm.

271

Güneş balçıkla sıvanmaz;
İnkâr eden, iflâh olmaz.
“Gelse de, îman gerekmez”,
Diyor kör Bel'am'lar gördüm.

272

“Peygamber olarak gelmez;
Gelse de, îman gerekmez;
Mesih bizi tekzib etmez;
Tasdik eder” derler gördüm.

273

O zamanın hahamları,
Bu zamanın papazları,
Hocaları, Bel'am'ları;
“Biküfrihim”, benzer gördüm.

274

Küfrünün kılıfı fasih;
“Mehdîye uyacak Mesih”!
Mehdî Mesih, Mesih, Mesih;
Resulleri ile gördüm.

275

“Mûsâ, İsâ bize yeter;
Neme lâzım Muhammed” der;
Din adamı tahrîf eder,
Her zaman Kitabı gördüm.

276

Hahamlar gibi papazlar,
Papazlar gibi hocalar;
İman gerekmez diyorlar,
Gelen her resule gördüm.

277

Var diyorlar îmanımız,
Resulümüz, Kitabımız.
“Görmez, bakar, bakarsınız”;
Diyor Mesih size gördüm.

278

Her gelen resule îman
İster Tevrat, İncil, Kur’an;
Kâfir olur inanmayan,
O zaman - bu zaman gördüm.

279

Apaçık söyledim size,
İman edin, îman, bize!
Şu Müjde hidâyet size,
Resuller de mehdî gördüm.

BEL'AM
BİSMİLLAH - BİİZNİLLAH

1

“En büyük âlim - evliyâ”,
Bilinirdi Bel'am güyâ;
Îman etmedi Mûsâ'ya,
Kâfir oldu Bel'am gördüm.

2

Firavuna yaltaklandı;
Mûsâ'ya karşı havladı.
Bel'am'a uyanlar yandı,
Kâfir oldu diye gördüm.

3

Ağzından salyalar akan,
Köpeğe benzetti Kur'an.
Din nâmına tezgâh kuran,
Din adamı Bel'am gördüm.

4

Din adamları ve halklar,
Bel'am'lara kanmasınlar,
Diye yazıyor kitaplar;
O Bel'am misâldir gördüm.

5

Îsâ'ya Ahmed'e karşı
Çıkmadı mı Hahambaşı?
Patriği - Papazı karşı,
Hâlâ Muhammed'e gördüm.

6

“Âlimler - evliyâlar,
Mehdî - Mesih bekliyorlar.
Gelseydi görürdü onlar”,
Der size Bel'am'lar gördüm.

7

“Îsâ'ya îman edenler,
Ayak takımı” dediler,
“Günahkâr bunlar” dediler,
Devrin Bel'am'ları gördüm.

8

Adam yerine konmayan,
Resuller sıradan insan!
Fitne oldu bu her zaman,
Büyüklenenlere gördüm.

9

“Büyüklere göstermiyor,
Küçüklere gösteriyor;
Günahkârları seçiyor,
Allah” dedi Mesih gördüm.

10

Kitap yüklü eşşeklere,
Bel'am gibi köpeklere,
Göstermiyor âlimlere;
Âdetullah böyle gördüm.

11

Kendileri göremezler;
Görenleri küçümserler;
Resulleri reddederler,
Her zaman Bel'am'lar gördüm.

12

Din adamları ve halklar,
Bel'am'ın ağzına bakar.
Reddetti diye Bel'am'lar,
Onlar da reddeder gördüm.

13

Onların devrinde gelsen,
Reddederdin onları sen.
"Canımı verirdim" diyen,
İtini vermezdi gördüm.

14

Mûsâ'ya îman etmedi;
Îsâ'ya îman etmedi;
Ahmed'e îman etmedi;
Ettirmedi Bel'am gördüm.

15

Kıyâmet kopacak bunlar,
Hâlâ îman etmiyorlar.
Mesih'e karşı Bel'am'lar,
Havlıyorlar yine gördüm.

16

Ravzasının eşiğinde,
Oturup ağladım dün de;
Şimdi sıra Mesih'inde,
Ya Muhammed diyegördüm.

17

Ahmed'i aforoz eden,
Mesih'i de eder zâten.
Deccala yaltaklık eden,
Bel'am da zavallı gördüm.

18

Kabul etmedi Ahmed'i,
Mâlum ya papaz efendi.
Şimdi de hoca efendi,
Mesih'i reddeder gördüm.

19

Mesih'in elinde olsa,
Gösterirdi bütün nâsa.
Âdetullah öyle olsa,
Haça gerilmezdi gördüm.

20

"Mesih göklerden gelecek;
Bütün dünya seyredecek",
Diyerek Mesih beklemek,
Ahmaklıktır diyegördüm.

21

O zaman görmeyen dünya,
Bu zamanda hiç görmez ya;
Gökten geldim bu dünyaya,
O zaman - bu zaman gördüm.

22

Mesih ile peygamberler,
Biiznillah dirildiler.
Onlar işte havâriiler,
O zaman - bu zaman gördüm.

23

Bel'am'ların anlaması,
Mümkün değil inanması.
Ashâb-ı Kehf mağarası,
Olmuş bazı evler gördüm.

24

Türbedârı gibi her gün,
Yıllarca bekledim her gün.
Ben de şaşım bulduğum gün,
Resulleri burda gördüm.

25

Şimdi gelse Yuda bile,
Affederdim bu ruh ile.
Vaftiz eden ateş ile,
Bu ruh yâ Rab diyegördüm.

26

Yak kandili ateş ile,
Rûhulkudüs Mesih ile.
“Vaftiz eder ateş ile
Mesih” diyor Yahya gördüm.

27

Ateş ile vaftiz eden,
Geldi dünyaya yeniden.
Tertemiz olur yeniden,
Kandili yananlar gördüm.

28

Masih şu güneşe benzer;
Gönüller kandile benzer;
Güneşin nûruyla kalpler,
Yanar nûra döner gördüm.

29

Kimi yanar küle döner;
Kimi yanar güle döner;
Günahlar sevaba döner,
Îman ve tövbeyle gördüm.

30

Masal değil, misâl bunlar;
Anlar kandili yananlar.
Bu zamanda kurtulanlar,
Mesih'le kurtulur gördüm.

31

Sen nerdeysen güneş orda,
Rûhulkudüs Mesih orda,
Gökten gelen sofrada,
Bulur seni diye gördüm.

32

Deccâliyet zamanında,
Bel'am zâten iş başında.
Kaçın diyor o zamanda;
Bel'am'lardan, Ahmed gördüm.

33

Masih'e şahitlik eden,
Aforoz edilir zâten;
“Kovacaklar mâbedlerden
Sizi” diyor Mesih gördüm.

34

Allah'ın evi bedeninin.
Evin de senin mâbedin.
Yanarsa gönül kandilin,
“Nûrun alâ nûr”dur gördüm.

35

“Fî buyûtin ezinellâh”,
Diyor o evlere Allah.
Güneşle yakıyor Allah,
Nurdan kandilleri gördüm.

36

Gizleyin kabahati de;
Mümkünse ibâdeti de.
Allah sizinle her yerde,
Hâzır ve nâzırdır gördüm.

37

Günahlar sevaba döner;
Sevaplar günaha döner.
Sevap işledim zanneder,
Mesih’i reddeden gördüm.

38

Gelen peygamberi inkâr,
Eden dalâlete düşer;
Amelleri boşa gider;
Güzel yaptım sanır gördüm.

39

Rûhulkudüs coştı yine,
Acıyor haça gerene.
Vah eyvah vah yandı yine,
Mesih’i reddeden gördüm.

40

Hahamlara - papazlara,
Acıyorum hocalara;
Uyuyorlar Bel’am’lara,
Bunlar yine diye gördüm.

41

Küçümsevenen havâriiler,
Peygamber idi, peygamber.
Mesih’e şahitlik eder,
Onlar şimdi, burda gördüm.

42

Allah’tan ümit kesilmez.
Kim îman eder bilinmez.
Şeytan bile boş çevrilmez,
Gelse bu kapıdan gördüm.

43

Şeytan dünyayı istedi,
Allah da dünyayı verdi;
Dü cihânı isteseydi,
Onu da verirdi gördüm.

44

Kamunun hâlıkı birdir;
Neden bazısı kâfirdir?
Her şey zıddıyla kâimdir;
Îman - küfür gibi gördüm.

45

Olmasa gece doğrusu,
Olmazdı gündüz doğrusu.
Şeytan da işin doğrusu,
Allah’ın işçisi gördüm.

46

Hayır ve şer mâdem Hak’tan,
Şeytan lâzım işte ondan.
Bu sırrı bilseydi insan,
Acırdı şeytana gördüm.

47

Acısaydın sen şeytana,
Düşer idin tuzağına.
Bu sırrı açmadı sana,
Bu sebepten Mevlâ gördüm.

48

“İsteyin alacaksınız;
Arayın bulacaksınız;
İnanın, kurtulacaksınız”,
Diyor Mesih size gördüm.

49

Deccâliyet zamanında,
Şeytan zâten iş başında.
Bel’am’lar hâkim dünyada,
Kutsal tezgâhlara gördüm.

50

Söylesem tesiri olmaz,
Sussam Allah razı olmaz.
Bu Bel’am’lar iflâh olmaz,
Uyanı da yakar gördüm.

51

Yeruşalim yıkılacak
Demiştim, duymadı ahmak.
Şimdi kıyâmet kopacak
Derim, duymaz bunlar gördüm.

52

“Âhir zamanda inanan,
Çok az olacak kurtulan”,
Diye kitaplarda yazan;
O zaman, bu zaman gördüm.

53

Düşman değiliz hahama,
Papaza veya imama.
Sakın Mesih’e darılma;
Dost acı söylermiş gördüm.

54

Rahmetim de, gazabım da,
Senden yâ Rab, ısrarım da.
Daha kötü bu zamanda,
Bu Bel’am’lar diye gördüm.

55

Dünyanın günahı şimdi,
Onların sırtına bindi.
Mesih sözünü söyledi,
Sen şahitsin diyegördüm.

56

Sen nasıl istersen öyle,
Olsun yine işte öyle.
Kurtulsun Rûhulkudüs’le,
Seçtiklerin diyegördüm.

57

İster ineğe tapana,
İster Buda’ya tapana,
Kime istiyorsan ona,
Ver müjdeyi diyegördüm.

İSLAM
BİSMİLLAH - BİİZNİLLAH

1

İslam Allah'ın dinidir.
Allah bir, kitabı birdir.
Aynı şeyleri öğretir,
Bütün peygamberler gördüm.

2

Teslim olmak mâdem İslam,
İlk müslüman Âdem babam;
Bilcümle enbiyâ İslam;
Ümmetler müslüman gördüm.

3

Bir tek Allah'a inanan,
Herkes mü'min ve müslüman.
Muallimi farklı olan,
Dinim farklı sanır gördüm.

4

Peygamberler muallimdir;
Hepsi İslam'ı öğretir.
Allah onları söyletir;
Dini öğretirken gördüm.

5

Hepisini söyletiyor;
Hepisinden öğretiyor;
Hepsi muallim oluyor,
Hâlâ mü'minlere gördüm.

6

İslam'ı bazı hocalar,
Ahmed'le başladı sanar.
Mensuh önceki kitaplar,
Şeriatlar sanar gördüm.

7

Peygamberlerin sözleri,
Kitapları, suhufları,
Geçerlidir irşadları,
Kıyâmete kadar gördüm.

8

Bak şu Kuran'an baştan sona,
Onları anlatır sana.
Her peygamber örnek sana,
Kıssa ve sözüyle gördüm.

9

Hepsini bilmek istersen,
Oku Tevrat'tan - İncil'den.
Çok kısa geçiyor zâten,
Kur'an'da kıssalar gördüm.

10

Enbiyâyâ vahyeyledi,
"Kul âmennâ billah" dedi.
Hepsine îman istedi,
Ayırmadan Kur'an gördüm.

11
İbâdette, îtikatta,
Hepisi bir şeriatta.
Farklılık teferruatta,
Şekilde ve sözde gördüm.

12
Bir farklılık varsa şâyet,
O da Allah'tan bir âyet.
Yetkiyi veren nihâyet,
Yüce Mevlâ diye gördüm.

13
Bazı haramları helâl,
Kılmaya benim yetkim var.
Bu yetki Kur'an'da yazar,
Mesih'e mahsustur gördüm.

14
Gerçek Tevrat - İncil varmış,
Ama onlar kayıp olmuş;
Elde olanlar bozukmuş,
Diyor din adamı gördüm.

15
Olmayan kitaba îman,
İster mi Allah o zaman?
Bozuk olan senin kafan,
Senin kalbin diye gördüm.

16
Ehl-i Tevrat, Tevrat ile,
Ehl-i İncil, İncil ile,
Ehl-i Kur'an, Kur'an ile,
Hükmetsin der Kur'an gördüm.

17
Yazanların yorumları,
Tercüme ve tefsirleri;
Kutsal kitap metinleri
Gibi sunuluyor gördüm.

18
Dinde en önemli buyruk,
Bir olan Allah'a kulluk.
Bunu İncil'de okuduk;
Mesih öyle söyler gördüm.

19
Mesih kime tapıyordu;
Kime dua yapıyordu?
"Allah'a tapın" diyordu;
"Bana değil" diyor gördüm

20
Mesih Allah'a tapıyor;
Pavlus Mesih'e tapıyor!
Mânâ tahrîfi yapıyor,
Din adamı bozuk gördüm.

21
İncil'i tebliğ görevi,
Havâriilerin görevi.
Pavlus bu kutsal görevi,
İstismar eylemiş gördüm.

22
Hazreti Muhammed geldi;
Yeni bir din getirmedi.
Tevhid dinini öğretti,
Bilcümle enbiyâ gördüm.

23

Tevrat'ı, İncil'i tasdik,
Eden şu Kur'an'ı, tasdik
Etmeyen hahama yazık;
Papaza çok yazık gördüm.

24

Tevrat, İncil, Kur'an, Müjde;
Bir tek dini eder müjde.
O din İslamiyet işte;
İnanan müslüman gördüm.

25

Mesih'e îman edenler,
Mesih gibi îman eder.
Tekfir etmez müjdelerler,
Mü'mini cennetle gördüm.

26

O zamanda Tevrat ile,
Bu zamanda Kur'an ile,
İncil ile, Müjde ile,
Dinimiz İslam'dır gördüm.

27

Arapça "İslam, Müslüman"
Demek şart değildir inan;
İçerik önemli olan,
Lisan değil diye gördüm.

28

Yahudi der, Nasârâ der;
Onlara da müslüman der.
Kendi dinine uysun der,
Ehl-i kitap; Kur'an gördüm

29

Arapça "İslam, Müslüman"
Demek şart olsaydı inan,
Müslüman demezdi Kur'an
Cümle enbiyâya gördüm.

30

Allah, Kur'an tekelinde;
Din, İman da tekelinde;
Cennet dahî tekelinde
Sanır bu Bel'am'lar gördüm.

31

Tanrı sever kullarını,
Ziyan etmez îmanını,
Kabul eder duasını;
Dil, önemli değil gördüm.

ÎMAN
BİSMİLLAH – BİİZNİLLAH

1

Âhir zamanda insanlar,
Nûh kavmi gibi olurlar.
Tanımazlar beni onlar,
Diyor Mesih Îsâ gördüm.

2

“Gökten geldim diyor bakın,
İnanmayın buna sakın;
Asın bu kâfiri, asın”,
Diyordu Bel’am’lar gördüm.

3

“Anası babası belli,
Nereden geldiği belli;
Gökten gelmedi, besbelli”,
Diyordu Bel’am’lar gördüm.

4

O zaman görmeyen haham,
Bu zaman görür mü, anam?
Kör kılavuz papaz, imam,
Gökten Mesih bekler gördüm.

5

“Anası babası belli,
Nereden geldiği belli;
Gökten gelmedi, besbelli”,
Diyorlar şimdi de gördüm.

6

Nasıl geldiğimi gökten,
Oku - anla şu Müjde'den.
Daha azgın Nûh kavminden,
Bu zamanda dünya gördüm.

7

Dinler, mezhepler, meşrepler,
İhtilâf edegelmişler.
Böyle gelmiş böyle gider,
Kıyâmete kadar gördüm.

8

Kitapların metni var da,
Hükmü kalkmış tüm dünyada.
Âhir zaman pazarında,
Din sermaye olmuş gördüm.

9

Hayatın her alanında,
Deccal hâkim tüm dünyada.
Zihinler işgâl altında;
Gönüller perişan gördüm.

10

İslam'a uygun bir hayat,
Yaşamak imkânsız, heyhât.
Geçersiz olmuş şeriat,
Tüm dünyada diye gördüm.

11

Uzak durun Bel'am'lardan,
Din tezgâhı kuranlardan.
Mü'minlerim günahkârdan
Olur benim, diyegördüm.

12

Nûh kavmi gibi yapmayın;
Bana îmandan sapmayın;
Nâr-ı cahîme atmayın,
Kendinizi diyegördüm.

13

Benim günahım yok diyen,
Kendini kurtulmuş gören,
Helâk olup gitmiş zâten,
O yalancı, münkir gördüm.

14

Rûhulkudüs'le dolmayan,
Gönüllerde olmaz îman.
Şimdi artık âhir zaman;
Kurtuluş Mesih'te gördüm.

15

Günahları bağışlama,
Yetkisi verildi bana.
Allah'ın lütfu kuluna,
Bu zamanda Mesih gördüm.

16

Bunun için gökten geldim,
Kıyâmeti haber verdim.
Bu zamanın Nûh'u benim;
Benim gemim batmaz gördüm.

17

Hardal taneciği kadar
Îmanı olan insanlar,
Bu zamanda kurtulurlar,
Mesih müjdesiyle gördüm.

18

Dağ gibi günahın olsa,
Kurtaracak seni Îsâ.
Cennet müjdesidir Îsâ,
Îman eden kula gördüm.

19

Îman edin, tövbe edin;
İbâdete gayret edin.
Etmeyeni zorlamayın,
Teşvik edin diyegördüm.

20

Uzun ve ezber dualar,
Pek bir işe yaramazlar.
Kısa ve içten dualar,
Makbul olur diye gördüm.

21

Adadım sana kendimi,
Bedenimi, her şeyimi;
Rûhunla doldur kalbimi,
Diye dua güzel gördüm.

22

Sen nasıl istersen öyle,
Eyle beni işte öyle;
Aşkın ile sarhoş eyle,
Diye dua güzel gördüm.

23

Dışımızı, içimizi,
Nura döndür hepimizi;
Günahlardan arıt bizi,
Diye dua güzel gördüm.

24

Evlerimiz mâbed olsun;
Gelenler rûhunla dolsun;
Mesih'le hidâyet bulsun,
Diye dua güzel gördüm

25

Yaşadığı güne göre;
Herkes kendisine göre,
Dilsiz, dudaksız, kalplere,
Gelen dua güzel gördüm.

26

Mesih'e îman edene,
Düşman olacaklar yine.
O zamandan bak bugüne,
İncil'de var bunlar gördüm.

27

Sonuna kadar dayanan,
Kurtulacak her inanan.
Onlar küfrettiği zaman,
Sevinin der Mesih gördüm.

28

Sevinin, çünkü mükâfat,
Sizlere ebedî hayat.
Kıyâmet kopacak, heyhât,
Duyan var mı, diyegördüm.

DUA
BİSMİLLAH – BİİZNİLLAH

1

“Ben Mesih’im” dedim diye,
Götürdüler mahkemeye.
Deli, kâfir, sahte diye,
Halkı kışkırttılar gördüm.

2

“Öldürün Mesih’i” diyen,
Sesleri duydum yeniden.
Farkları yok Yahudiden,
Roma’dan bunların gördüm.

3

Acı çekmek var kaderde,
Yazıyor bu İncil’lerde.
Vakit yaklaştı herhâlde,
Kurban bayramına gördüm.

4

Havârilermi bulmak,
Mesih âilesi kurmak;
Şu Müjde’yi tamamlamak;
İçin vakit gerek gördüm.

5

Havârilere yapılan,
Mezâlim dillere destan.
O zamandan bak bu zaman,
Daha kötü diye gördüm.

6

Îman edenin düşmanı,
Olur genelde yakını.
Engeller inanmasını,
Yakına bağlılık gördüm.

7

Akraba – hısımını gözden,
Şu fânî dünyayı özden,
Çıkarıp da îman eden,
Îmanını korur gördüm.

8

Mesih olduğumu inkâr,
Etmeniz için şeytanlar,
İnsanları kışkırtırlar,
O zaman – bu zaman gördüm.

9

Şahitlerimi söyleten,
Sensin yâ Rab “Mesih” diyen.
Sana söver, bize söven;
Bize zulmedenler gördüm.

10

Nûh gibi beddua etsem,
Hakkım var, ama ben etmem.
Senden dolayıdır mâdem,
Sen bilirsin diyegördüm.

11

Senelerdir çektiklerim,
Gözlerimden döktüklerim,
Seninle aramda benim,
Kalsın yine diyegördüm.

12

Sen nasıl istersen öyle,
Olsun yine işte öyle.
Kurbanını kabul eyle,
Mesih hazır diyegördüm.

13

Çoban ölecek nihâyet.
Kuzular sana emânet.
Günahlarına kefâret,
Olsun çilem diyegördüm.

14

Beni seversin bilirim.
Nazım sana geçer benim.
Kuzularımı isterim,
Mahşer günü diyegördüm.

15

Dilsiz, dudaksız, gönülden,
Ettiğim dualar senden.
Kurtarırsın sen istersen,
Bütün kullarını gördüm.

16

Kul dediğin nedir yâ Rab;
Hepisi bir avuç turâb.
Ne olur çekmesin azâb,
Hidâyet et diyegördüm.

17

“Kendim için seçtim seni”,
Demiştin ya bana hani;
Al götür buradan beni,
Çok özledim diyegördüm.

18

Sağ yanında olan yerim,
Yine de uzaktır derim.
Kucağın olsun isterim,
Kuzucuğun yeri gördüm.

19

Çok sarhoşum ben bu gece,
İçirdin yine iyice.
Kucağın da uzak bence;
Mesih’i ben, sende gördüm.

20

Rûhum demiştin sen bana,
Dile gelmez ki bu mânâ.
Anlatmak için kuluna,
Misâlle söyleyegördüm.

21

Kuzularımı sen otlat.
Çoğalt da şeytanı çatlat.
Onlara ebedî hayat,
Nasip eyle diyegördüm.

VASİYET
BİSMİLLAH – BÜZNİLLAH

1

Tevhîd dininden olanlar,
Birbiriyle savaşımazlar.
Baskı dahî yapamazlar,
Kâfirlere bile gördüm.

2

Çıkarı için savaşan,
“Dinim için” diyor, yalan!
Allah yasaklamış, ulan,
Dinde zorlamayı gördüm.

3

Allah için savaşmayı;
İşgal, ganimet, yağmayı;
Köle, cariye almayı;
Yasaklıyor Mesih gördüm.

4

“Femen şâe felyu’min” der;
“Vemen şâe felyekfur” der;
“Kâfire özgürlük var” der,
Allah kitabında gördüm.

5

Savaşan değil, sevişen,
Dövüşen değil, barışan,
Darılan değil, konuşan,
Fetheder kalpleri gördüm.

6

Mesih’in havâripleri,
Fetheylemişti kalpleri.
Örnek onların her biri,
Şimdi de sizlere gördüm.

7

“Düşmanlarınızı bile,
Sevin” diyor, bak İncil’e.
“Farkınızı böylelikle,
Gösterin” der Mesih gördüm.

8

Ne söyledimse o zaman,
Hepsi geçerli bu zaman.
Okusun, uysun inanan,
Vasiyetim diyegördüm.

9

Enbiyânın muallimi,
Rûhullah-Mesih değil mi?
Resullerin öğretmeni,
Ruhûlkudüs Mesih gördüm.

10

Mesih’in evlâdı onlar;
Rûhulkudüs’ten olanlar;
Rûhulkudüs’le dolanlar,
Bil-cümle enbiyâ gördüm.

11

Anlattım Müjde’de bunu,
Peygamberlerin soyunu.
Hepsinin bir olduğunu,
Din – îmanda diye gördüm.

12

Ehl-i kitaptan olanlar,
Tevhîd dinindedir onlar.
Farklı dallarıdır onlar,
Tevhîd ağacının gördüm.

13

Ağaçtan kopan sapıklar,
“Din – îmanım farklı” sanar.
Kâfir gözü ile bakar,
Kendinden gayrına gördüm.

14

Ağaçtan kopanlar kurur,
Cehenneme yakıt olur.
Âhir zamanda kurtulur,
Onlar da Mesih’le gördüm.

15

Savaşlar, doğal âfetler,
Çoğalacak felâketler.
O zamanda bekleyin der,
Mesih-Îsâ beni gördüm.

16

Bina – zinâ çoğalınca,
Dünya günahla dolunca,
Kurtulmak çok zor olunca,
Kurtarıcı gelir gördüm.

17

“Günahları bağışlayan,
Dünyaya geldiği zaman,
Kurtulur O’na inanan”,
Diyor Allah kitap gördüm.

18

Günahlara bulaşmayan,
İslam’a uygun yaşayan,
Bulamazsın bir tek insan,
Artık bu dünyada gördüm.

19

Mesih’ten başkası asla,
Kurtaramaz sizi asla.
Bunlar sâbit zâten nasla,
Kitaplarda diye gördüm.

20

“Bu zaman, o zaman değil”,
Diyen ya gâfil, ya câhil.
Zamanını Mesih’ten bil;
Mesih geldi diyegördüm.

21

Şahitlerim ile geldim;
Kurtuluşu müjdeledim.
“Şahit ol yâ Rabbi” dedim;
Vebal benden gitti gördüm.

22

İhtilâfları gidermek,
Mümkün değil iknâ etmek.
Göreviniz müjde vermek;
Olsun derim size gördüm.

23

“Ey insanlar tövbe edin;
Mesih geldi, îman edin;
Vakti yakın kıyâmetin,
Duyan yok mu” diyegördüm.

24

Şu Müjde’yi Allah bana,
Elimle yazdırdı, sana.
Mesih’in diliyle sana,
Müjde veren Allah gördüm.

25

Kapı kapı dolaşmaya,
Gerek yoktur dalaşmaya.
İletişim çağı bu ya,
Tebliğ daha kolay gördüm.

26

İnanır nasibi olan,
Kitapları okumadan.
İnanmaz nasipsiz olan,
Kitapları yutsa gördüm.

27

İncirin altında Buda!
Dini öğretiyor o da!
Dini bozulunca, Buda
Putta dönmüş diye gördüm.

28

Ateist, kâfir, putperest,
Budist, hindu, ateşperest,
Müjdelenmelidir herkes,
Ayırım yapmadan gördüm.

29

Nasipsiz olan kişiler,
İsmimden nefret ederler.
“O Mesih” demeyin, derler;
Duymak istemezler gördüm.

30

Duymak isteyenler gelir;
Söze candan kulak verir.
İstemeyen kendi bilir;
Zorlamayın diyegördüm.

31

Nûh’un karısı ve oğlu,
İnanmadı da ne oldu.
Günü geldi, tûfan oldu,
Vah eyvah vah diyegördüm.

32

Îman edenleri özgür,
Bırakın her konuda hür.
Îmanı onu götürür,
Doğru yola diye gördüm.

33

Ölümden korkmayın sakın;
Kıyâmetin vakti yakın.
Vâdettiği cennet Hakk’ın,
Sizlere yakındır gördüm.

34

“Kendini kurtarsın önce”,
Diye ettiler işkence.
Alay ediyor kendince,
Kör şeytan Mesih’le gördüm.

35

Beni reddederse dünya,
Ömrü daha uzamaz ya.
Mahşer günü görecek ya,
Nasıl olsa beni gördüm.

36

Mahşer günü görecekler;
Başlarını dövecekler;
“O Mesih’miş” diyecekler,
Beni reddedenler gördüm.

37

Îman eden sevinecek;
Elhamdülillah diyecek.
Uçup cennete gidecek;
Mesih’le birlikte gördüm.

38

Mesih Allah’ın kapısı;
Sığar kulların hepsi.
“Îman et, kurtul” cümlesi,
Müjde’nin özüdür gördüm.

İLÂHÎ
BİSMİLLAH – BİİZNİLLAH

1

Mesih için seçilenler,
Yeni bir ilâhî söyler.
“O ilâhî Müjde’dir” der,
Yuhanna vahyinde gördüm.

2

Mesih geldi, Müjde ile;
Yazdı Müjde’yi eliyle.
Ruhülkudüs’ün diliyle,
Son vayih, bu müjde, gördüm.

3

Kutsal kitaplar, resuller,
Mesih gelecek dediler.
Kurtaracak O dediler,
Sizleri o zaman gördüm.

4

Şu dünyaya Deccâliyet,
Hâkim olur ise şâyet,
Kurtulamazsın der âyet,
Hadis, kitap, resul gördüm.

5

Dünya günahla dolmasa,
Kurtuluş çok zor olmasa,
Gelmez zâten Mesih-Îsâ,
Diyor onlar sana gördüm.

6

Kitaplara îmanım var;
Resullere îmanım var;
Kurtaracak beni onlar,
Diyen yanılıyor gördüm.

7

Îman ettiğin kitaplar,
“Mesih gelecek” diyorlar.
“Îman et, kurtul” diyorlar,
O zaman Mesih’e gördüm.

8

“Mesih gelse de yeniden,
İnanmak gerekmez” diyen;
Anlamıyor peygamberden,
Kitaptan, resulden gördüm.

9

İnanıldığın kitap sana,
İnanıldığın resul sana,
“Kurtarıcı Mesih” sana,
Diyor bu zamanda gördüm.

10

“Söylemedik mi biz size,
Bugün güvenmeyin bize”,
Derler mahşer günü size,
Bütün peygamberler gördüm.

11

Burda zâten peygamberler;
Benim ile dirildiler;
Bana şahitlik ederler,
Bu zamanda onlar gördüm.

12

Mesih bekleyen kilise,
Havra, cami, her kim ise,
Şu Müjde'ye kulak verse,
Mesih'i bulacak gördüm.

13

Resullerim ile geldim,
Kurtuluşu müjdeledim,
İlâhîmi de söyledim,
Rabb'in vahyi ile gördüm.

14

Rabb'in ismi ile gelen,
Kutlu olsun gökten inen.
Kurtuluşu müjdeleyen,
Gerçek incil Mesih gördüm.

15

Milletler savaşı oldu,
Bak Mesih dünyaya geldi.
Yeri göğü işgâl etti,
Bu zamanda Deccal gördüm.

16

Ne kadar yaşarsan yaşa,
Ölüm gelecektir başa.
Sıra geldi kurtuluşa,
Mesih müjdesiyle gördüm.

17

Kral ordusuyla gökten,
Gelecek diye bekleyen;
Resullerle alay eden,
Yanar diyor Kur'an gördüm.

18

“Dünyadan değil, göklerden
Benim krallığım” derken,
Tasarruf-u ilâhîden
Bahsediyor Mesih gördüm.

19

Şu dünyayı alt üst eden,
Rûhulkudüs, gökten gelen.
Anlamıyor mucizeden,
Tasarruftan bunlar gördüm.

20

Her din, her mezhep, her millet,
Mesih bekliyor nihâyet.
Birinden çıkar da elbet,
Hepisine gelir gördüm.

21

“Kral göklerden gelecek,
Şu dünyayı fethedecek,
Bizlere teslim edecek”,
Zanneder gâfiller gördüm.

22

“Bu dünya batacak” diyen,
“Kıyâmet kopacak” diyen,
Mesih'e bedava versen,
Almaz bu dünyayı gördüm.

23

“Şu devletten, bu milletten
Bizi kurtaracak” diyen,
Anlamaz deccâliyetten,
Mehdîden, mesihten gördüm.

24

Dünyanın bir bölgesine,
Bir mezhebe veya dine,
Gelmez Mesih birisine;
Hepisine gelir gördüm.

25

Deccâliyet hâkim olmuş;
Dünya günah ile dolmuş;
Kurtarıcı gökten gelmiş,
Bütün milletlere gördüm.

26

Krallığım da göklerden,
Kurtarışım da göklerden.
Ebedî hayat isteyen,
Bana gelsin diyegördüm.

27

Tasarrufum gökte – yerde,
Kıyâmete kadar burda;
Devam edecek her yerde,
Biiznillah diyegördüm.

28

“Mesih’e îman edersen,
Kurtuldun” derim şimdiden.
Bu sözü sana söyleyen,
Rûhulkudüs diyegördüm.

29

Bir insana hayat vermek,
İnsanlığa hayat vermek,
Gibi sayılır diyor bak,
Kur’an-ı Kerim’de gördüm.

30

Fânî hayatı kurtaran,
Kurtarmış sayılmaz, inan.
Bâkî hayatı kurtaran,
Gerçek kurtarıcı gördüm.

31

Şu Müjde’yle kurtulanlar,
Ebedî hayat bulurlar.
Ve onları kurtaranlar,
Cennette baş tâcı gördüm.

32

Gören gördüğüne şahit;
Duyan duyduğuna şahit,
Okuyan, anlatan şahit,
Mükâfatı alır gördüm.

33

“Fektubnâ meaşşâhidîn”,
Diyerek şahitlik edin.
En büyük ibâdet bilin,
Bu zamanda Müjde gördüm.

34

Ölülere hayat veren,
Mesih’tir, göklerden gelen.
Ebedî hayat isteyen,
İnanır, kurtulur gördüm.

35

Mesih ölmez be birader,
Tasarrufu devam eder.
Rûhulkudüs'le gönüller,
Dolar, aydınlanır gördüm.

36

Size anlayış verecek,
Rûhulkudüs öğretecek,
Rûhulkudüs söyletecek
Biiznillah diye gördüm.

37

Okuyun Müjde'yi aşkla;
Dinleyin müzikle, meşkle,
Besteyle, hoş olan sesle,
Zebur misâl diyegördüm.

38

Sözünüz bir olsun diye,
Özünüz bir olsun diye,
Müjde kitabı hediye,
Allah'tan, Mesih'ten gördüm.

39

Koro gibi bir âhenkle,
Îmanla, aşkla ve şevkle;
Herkeseye aynı müjdeyle,
Müjde verin diyegördüm.

40

Ne söylediyse ilâhî,
Yazdım elimle ilâhî.
Şahitlerime ilâhî,
Söyleten de sensin gördüm.

KIYÂMET
BİSMİLLAH – BİİZNİLLAH

1

Gelecek dehşetli günler;
Haber verdi peygamberler.
Kitaplarda olan yeter,
Tekrara gerek yok gördüm.

2

Savaşlar, doğal âfetler,
Günahlar ve musîbetler,
Artarak devam ederler,
Kıyâmete kadar gördüm.

3

Bütün milletler azacak;
Birbirine saldıracak;
Şu dünya alt üst olacak;
Diyor Mesih-Îsâ gördüm.

4

Şimdiye kadar olanlar,
Bela bile sayılmazlar!
Bundan sonra olacaklar,
Dayanılmaz olur gördüm.

5

Âhir zaman insanları,
Çok severler günahları.
Uyarırsanız onları,
Rahatsız olurlar gördüm.

6

“Şu başımıza gelenler,
Sizin yüzünüzden” derler.
Şahitlerimi suçlarlar,
O zaman - bu zaman gördüm.

7

“Mesih Îsâ geldi” demek,
“Kıyâmet yakındır” demek!
Çok zor gelir kabullenmek,
İnsanlara bunu gördüm.

8

Mesih bekleyenler dahî,
Kabul etmezler Mesih’i.
Haça gerenler Mesih’i,
Mesih bekliyordu gördüm.

9

Sahte mehdîler, mesihler,
Dünyayı fethetmek ister.
Bu dünyayı çok sevenler,
Onları da sever gördüm.

10

Dünya hırsı, ihtirası,
Azdırıyor bütün nâsı.
Sevmez Meryem’in Îsâ’sı,
Şu fânî dünyayı gördüm.

11

Kıyâmetin vakti yakın;
Dünyaya tapmayın sakın;
Mahşere hazırlık yapın,
Diyor Mesih size gördüm.

12

Dünya için savaşmaya,
İtler gibi dalaşmaya,
Bir damla kan akıtmaya,
Değmez bütün dünya gördüm.

13

Ehl-i kitaptan olanlar,
Savaşmaya doymuyorlar.
Mesih'te birleşse onlar,
Bu savaşlar biter gördüm.

14

Dünyayı duman kapladı,
Yanardağ gibi patladı,
Bir anda yıkılıp yandı,
Vallahi gözümle gördüm.

15

Gördüm dediğim şeyleri,
Gördü geçti sanma, heri.
Gördüm dediğim her şeyi,
Aynıyla yaşayagördüm.

16

Hazreti Âdem'den beri,
Gelip gidenin her biri;
Kıyâmeti ve mahşeri,
Bekliyorlar diye gördüm.

17

“Kıyâmet günü gelmeden,
Ben ölüp giderim” diyen,
Kurtulamaz kıyâmetten,
Mahşerden, hesaptan gördüm.

18

Bu zamanda kurtulanlar,
Mesih ile kurtulurlar;
Böyle söylüyor kitaplar,
Peygamberler diye gördüm.

19

“Mesih'ime inanmayan,
Kurtulamaz azâbımdan,
Ya Mûsâ sen de yalvarsan”,
Dedi Mûsâ'ya Rab gördüm.

20

Tûr'da değil Mûsâ, burda;
Dirilip geldi, yanımda.
Şahitlik ediyor burda,
Peygamberler bana gördüm.

21

Mûsâ'dan ve İbrâhim'den,
Gelen bütün resullerden,
Daha büyük Mesih, diyen
Îsâ doğru söyler gördüm.

22

“Rûhulkudüs” Mesih Îsâ;
Anla bunu, aklın varsa.
“Tilkerrusülü” okusa,
Anlar bunu herkes gördüm.

23

“İman etmesem ne olur?”
Diyen belasını bulur.
Kurtulamaz helâk olur,
Mesih’i reddeden gördüm.

24

Kulağı olan işitsin;
Gözü olan beni görsün;
Aklı olanlar düşünsün,
Diyor Mesih sana gördüm.

25

Bu dünyanın işi bitmiş,
Günaha boğulup gitmiş;
Kurtarıcı gökten gelmiş,
Bunun için sana gördüm.

26

Bu zamanı bilen Allah,
Mesih’i yolladı vallah.
Kurtarmak istiyor Allah,
Kullarını diye gördüm.

27

“Kıyâmete ne kadar var?”,
Diye hâlâ bana sorar.
Çok çabuk geçer zamanlar,
Bir yıl, bir gün gibi gördüm.

28

Kıyâmeti gördüğün an,
İşe yaramaz inanman.
Çok kolay şimdi kurtulman,
Mesih’e îmanla gördüm.

29

Yalan söylüyorsam şâyet,
Eder Allah bana lânet,
“Vallahi yakın kıyâmet,
Ben Mesih’im” diyegördüm.

30

Buyurun mülâaneye,
Demiyorum hiç kimseye.
Kullar inansınlar diye,
Yemin eder Allah gördüm.

31

Döven dövsün, söven sövsün,
İnkâr etsin, haça gersin;
Yâ Rabbi hazır Mesih’in,
O zamanki gibi gördüm.

32

O zamanda Yahudi’ler,
Bu zamanda ise Türk’ler,
İmtihanı kaybettiler,
Mesih geldiğinde gördüm.

33

Mesih bizden çıktı diye,
Sevinmelidir Türkiye.
Garazım yok Yahudi’ye,
Türkiye’ye diye gördüm.

34

Keşke îman etse şimdi;
Kurtulsa bâri Yahudi.
Şimdi Türkiye Yahudi,
Gibi imtihanda gördüm.

35

Mesih aranızda iken,
Tövbe edin fırsat varken.
Hem îmandan, hem tebliğden,
Sorumlu Türkiye gördüm.

36

Bütün dünyanın günahı,
Bütün mazlumların âhı,
Sorulur mahşer sabahı,
Size diyor Mesih gördüm.

37

O zamanda Yahudi'ye,
Bu zamanda Türkiye'ye,
Sizden çıktı Mesih diye,
Söyler bunu Mesih gördüm.

38

Îman etmezseniz şâyet,
Bulamazsınız hidâyet.
Bütün uluslar nihâyet,
Sizi suçlar diyegördüm.

39

Nûh kavmi gibi olursa,
Dünya görmez Mesih Îsâ!
Tebliğ ettik nasıl olsa,
Vebal bizden gitti gördüm.

40

Dünyanın vebali şimdi,
Onların sırtına bindi.
Kurtuluş müjdesi şimdi,
Onların dilinde gördüm.

41

“Kurtarıcı millet” olma,
Şerefi verdin sen ama,
Görmüyor bu millet âmâ;
Medet yâ Rab diyegördüm.

42

Sen istersen, körler görür,
Gören gözler de kör olur.
“Abese” okuyan bilir,
Bu esrârı diyegördüm.

43

İçinden çıktığı millet,
Mesih'i ediyor illet.
Kurtulsun yâ Rab her millet,
Şu Müjde'yle diyegördüm.

44

Döne döne, yana yana,
Anlattım ben kullarına.
Kime istiyorsan ona,
Ver müjdeyi diyegördüm.

DÂVET
BİSMİLLAH – BİİZNİLLAH

1

Dâvud'un oğluyum ama,
Gökten geldim ben anama;
Deyince Mesih Bel'am'a,
Bel'am'lar kudurur gördüm.

2

Zâhiren Dâvud'un oğlu;
Yûsuf'un - Râsim'in oğlu.
Bir ismi de "insanoğlu",
Bu sebepten diye gördüm.

3

O zaman da, bu zaman da,
Aynı Bel'am iş başında.
Mesih'in haçı sırtında,
Dâvetini yapar gördüm.

4

Rûhulkudüs ile hayat,
Buluyor cümle mahlûkât.
Fânî ve ebedî hayat
Kaynağıdır Mesih gördüm.

5

"Mukaddes Meryem'e gelen,
Allah'ın rûhu" benim, ben.
Beşer bedeninde gören,
Kendi gibi sanır gördüm.

6

Gökten geldim, "Üm"den çıktım.
Yine dâvetimi yaptım.
Şu Müjde'de açıkladım,
Her iki dönemi gördüm.

7

"Gökten gelen sofram benim;
Benden yiyen ölmez" derim.
Ebedî hayat veririm,
Benden içenlere gördüm.

8

Tanrı sofrası bu ama;
Kendi sofran gibi sanma!
Benden yer içersin ama,
Fark etmezsin diye gördüm.

9

Ey insanlar bana gelin,
Nasılsanız öyle gelin.
Tanrı'nın dâveti bilin,
Dâvetimi diyegördüm

10

Bana îman eden kalpler,
Mâide'den yer içerler.
Rûhulkudüs'le gönüller;
Dolar, doyar, coşar gördüm.

11

Sofrayı gönderen Allah;
Dâveti yaptıran Allah;
Katılanlar bulur felâh,
Tanrı dâvetine gördüm.

12

Mâide'yi indirecem;
Mesih'imi gönderecem;
İnanmayanı yakacam,
Diyor Allah size gördüm.

13

Dâveti yapan da O'dur;
Tehdidi yapan da O'dur.
İcâbet eden kurtulur,
Etmeyenler yanar gördüm.

14

“Elçiye zevâl olmaz” der,
Medenî insanlar dinler.
Barbar olanlar zulmeder,
Dinlemez elçiyi gördüm.

15

Elçileri reddedenler,
Göndereni reddederler.
Küfür ve zulüm edenler,
Gönderene eder gördüm.

16

“Ben Allah'ın devesiyim;
Bana dokunmayın” derim.
Yıkar başınıza benim,
Sahibim dünyayı gördüm.

17

Şahitlerimi reddeden,
Beni reddeder bilmeden.
Elbette beni reddeden,
Göndereni eder gördüm.

18

Dinlemiyorsan dinleme;
Dinleyeni engelleme.
Deli, kâfir, sahte deme,
Allah'a sor diyegördüm.

19

İstihâre yapan görür,
Veya görenleri bulur.
Mevlâ arayan da bulur,
Bel arayan da gördüm.

20

Mesih'i haça gerenler,
Dünya yüzü görmediler.
Mahşer günü görecekler,
Reddetmek ne imiş gördüm.

21

Şahitlerimi reddeden,
Alay eden, küfür eden,
İşkence ve zulüm eden,
Kendisine eder gördüm.

22

Peygamberlere kâfirler,
“Deli, kâfir, mecnûn” derler;
“Cinci, sapık, öcü” derler,
“Büyücü bu” derler gördüm.

23

Konuşturuyor onları,
Cinleri ve Şeytanları.
Korkutarak insanları,
Engelliyor Şeytan gördüm.

24

Kıyâmeti haber veren,
Kurtuluğu müjdeleyen
Şahitleri engelleyen,
Ebediyyen yanar gördüm.

25

Bize karşı insanları,
KıŐkırtan o Şeytanları,
Greceğim Bel'am'ları,
Mahşer günü diyegördüm.

26

Petrus bile korkusundan,
İnkâr etti beni o an.
YaklaŐmıyor korkusundan,
İnsanlar Mesih'e gördüm.

27

Baskı altında insanlar,
YaklaŐmaktan korkuyorlar.
Dinlemekten korkuyorlar,
O zaman, bu zaman gördüm.

28

YaklaŐmaktan, dıŐlanmaktan,
Korkuyorlar taŐlanmaktan.
Gizliyor îmanı olan,
O zaman, bu zaman gördüm.

29

Mesih dâvetini yapar,
Demokrasi rafa kalkar.
İnanacak diye halklar,
KonuŐturmaz Şeytan gördüm.

30

YaklaŐanı, konuŐanı,
Dinleyeni, inanani,
Afroz eder patronu,
En yakını diye gördüm.

31

Sahte mehdîler, mesihler,
Gz kamaştırır büyüler;
Gören gözleri kr eder,
Perdeler Mesih'i gördüm.

32

Seni Mesih'ten korkutan,
Oyalayan, uzak tutan,
Kr Őeytanlara uyarsan,
Yazık olur sana gördüm.

33

Kendini kurtarmaya bak;
Mjdeyi duyurmaya bak.
Çok kolay Şimdi kurtulmak,
Mesih'e îmanla gördüm.

34

Haçtaki kan hürmetine,
Yâ Rab acı Mesih'ine.
Saldırıyor bunlar yine,
O zamanki gibi gördüm.

35

Azgın kurtların içine,
Gönderdin kuzunu yine.
Acı bâri havârine,
Şahidine diyegördüm.

36

Senin istediğin gibi,
Olsun derim yine tabi.
Dâvet senindir yâ Rabbi;
Kuzular da senin gördüm.

37

Sen istersen felâh bulur,
Bütün insanlık kurtulur.
İstemezsen helâk olur,
Elden bir şey gelmez gördüm.

38

Hâdî sensin, Mehdî de sen.
Allah sensin, Mesih de sen.
Vallahi sen istemezsen,
Mesih kurtaramaz gördüm.

39

Sen istersen her milletten,
Şahitler çoğalır birden.
Sensin şahide gösteren,
Öğreten, söyleten gördüm.

40

Rûhulkudüs gönüllerde;
Onlarla gezer her yerde.
Yedirir, içirir bir de,
Yol gösterir diye gördüm.

41

Din nâmına ağır yükler,
Yüklemem ben, çekemezler.
İnanan kurtulur gider,
Biiznillah diyegördüm.

42

Ben Allah'ın Mesih'iyim;
Yargılamam, müjdelerim.
Size cennet vâdederim,
Rabb'immin izniyle gördüm.

43

Benim sözüm, O'nun sözü;
Çünkü Mesih, O'nun sözü;
“Mesih kelimemdir” sözü,
Allah'ın sözüdür gördüm.

44

Bundan büyük müjde olmaz.
İnkâr eden iflâh olmaz.
Îman eden asla yanmaz,
Şol cennete uçar gördüm.

45

Senin elinde kurtuluş;
Senin dilinde kurtuluş;
Senin kalbinde kurtuluş
Müjdesidir Mesih gördüm.

BAYRAM
BİSMİLLAH – BİİZNİLLAH

1

Bir müjde aldığı zaman,
Sevinip coşar her insan.
Çok büyük bir müjde alan,
Düğün bayram yapar gördüm.

2

İncil “düğün”, Kur’an “bayram”,
Diyor gelişime bayram.
Vallahi en büyük bayram,
Mesih’in gelmesi gördüm.

3

En büyük bayram nihâyet,
“Kurtuluş bayramı” elbet.
Kopmadan başa kıyâmet,
Kurtarıcı gelmiş gördüm.

4

Bütün dünya senin olsa,
Neye yarar, ölüm varsa.
Bir insan Mesih’i bulsa,
Ebedî can bulur gördüm.

5

Ölülere hayat veren,
“Rûhulkudüs” gökten gelen.
Bundan büyük müjde veren,
Olmaz bu dünyada gördüm.

6

Nâr-ı cahîmden kurtulmak
Ve ebedî hayat bulmak,
Demektir Mesih’i bulmak,
Ey insanlar diyegördüm.

7

Masih’i, Rûhulkudüs’le,
Teyid etti resullerle.
Allah’ın bildirmesiyle,
Şahit onlar bana gördüm.

8

Şahitlerle teyid etti,
Tasdik etti, güçlendirdi.
Hiçbir peygamber gelmedi,
Bu kadar şahitle gördüm.

9

Kurtulsun diye kullarım,
Teyid ettim, diyor Rabb'im.
Çok ağır olur azâbım,
Reddedene diyor gördüm.

10

Rabb’in ismi ile gelen,
Kurtuluşu müjdeleyen,
Mesih’i, tekrar gönderen,
Allah’a şükredegördüm.

11

“Çok şükür yâ Rabbi sana,
Mesih’i gönderdin bana;
Diyerek bayram yapsana”,
Diyor Allah sana gördüm.

12

Rûhulkudüs’le gönüller,
Dolar coşar da raks eder.
Mesih’e îman edenler,
Sevincinden uçar gördüm.

13

Sevincinizi kıskanan,
Alay eden, ayıplayan,
Kör şeytana aldırmayan,
Düğün bayram yapar gördüm.

14

Nasipsizler eder alay;
Nasıplılar çeker halay.
Tarihte en büyük olay,
Mesih’in gelmesi gördüm.

15

Kıyâmeti haber veren,
Kurtuluşu müjdeleyen,
En büyük alâmet gökten,
Gelen bu Müjde’dir gördüm.

16

Kıyâmet kopacak diye,
Mâide gökten hediye.
Kurtulacak bu gemiye,
Binen bu zamanda gördüm.

17

Sevinin çünkü mükâfat,
Sizlere ebedî hayat.
Haydi kör Deccala inat,
Bin gemiye diyegördüm.

18

Ne mutlu Müjde’yi duyan,
Îman eden ve duyuran;
İşitsin kulağı olan,
Bayram geldi diyegördüm.

19

Korkmayın sakın ölmekten,
Kıyâmetten ve mahşerden.
“Kurtuldun” derim şimdiden,
Îman edenlere gördüm.

20

Bu yetkiyi bana veren,
Beni göklerden gönderen.
Yetkisi olmayan zâten,
Kurtarıcı olmaz gördüm.

21

Allah’tan Mesih’e Müjde;
Mesih’ten sizlere Müjde;
Bütün milletlere Müjde;
Düğün - bayram Mesih gördüm.